

Posebno poročilo

Podpora EU za digitalizacijo šol:

Znatne naložbe, vendar države članice financiranja EU niso uporabile dovolj strateško

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Vsebina

	Odstavek
Povzetek	I–VIII
Uvod	01–16
Digitalno izobraževanje in digitalizacija šol	01–06
Akcijski načrt Komisije za digitalno izobraževanje	07–10
Ciljna vrednost EU glede povezljivosti šol znaša en gigabit na sekundo do leta 2025	11
Finančna podpora EU	12
Upravljanje in uporaba sredstev EU	13–16
Obseg revizije in revizijski pristop	17–24
Opažanja	25–82
Države članice so za digitalizacijo svojih šol izkoristile le malo podpore Komisije	25–41
Večina držav članic je imela posebne strategije za digitalizacijo šol	25–29
Le nekaj držav članic je v svoje strategije vključilo elemente akcijskega načrta	30–33
Veliko šol ni bilo seznanjenih z ukrepi Komisije, pomembnimi za digitalizacijo šol	34–38
Digitalizacija ni bila prioriteta v projektih strateškega partnerstva za šole	39–41
Finančna podpora EU je prispevala k digitalizaciji šol, vendar so bile pri dodeljevanju sredstev slabosti	42–75
Ukrepi, ki jih je financirala EU, niso bili vedno dobro vključeni v nacionalne strategije za digitalizacijo šol	42–48
Države članice so s financiranjem EU lahko podprle digitalizacijo šol, vendar so v nekaterih primerih zgolj nadomestile že dodeljena nacionalna sredstva	49–50
Ukrepi, ki jih je financirala EU, so prispevali k digitalizaciji šol, vendar pričakovani rezultati ukrepov, ki se financirajo iz mehanizma za okrepanje in odpornost, niso bili jasno opredeljeni	51–55
Šole niso bile dovolj vključene v ugotavljanje potreb, zaradi česar je bil učinek financiranja EU manjši	56–59
Številne šole še ne izkoriščajo potenciala digitalizacije	60–68

Le nekaj držav članic ocenjuje rezultate, dosežene s podporo EU za digitalizacijo šol	69–75
Le nekaj šol lahko uporablja gigabitno povezljivost	76–82
Dejanska povezljivost številnih šol je še vedno nizka	76–79
Nekatere države članice morda ne bodo dosegle ciljne vrednosti glede povezave z gigabitnim internetom do leta 2025	80–82
Zaključki in priporočila	83–92

Priloge

Priloga I – Ukrepi za digitalizacijo šol, financirani iz mehanizma za okrevanje in odpornost

Priloga II – Šole in projekti, ki jih je Sodišče obiskalo oz. preučilo za to revizijo

Priloga III – Anketa, ki jo je Sodišče izvedlo na šolah

Priloga IV – Mejniki in cilji za ukrepe mehanizma za okrevanje in odpornost, s katerimi se v obiskanih državah članicah podpira digitalizacija šol

Kratice

Glosar

Odgovori Komisije

Časovnica

Revizijska ekipa

Povzetek

I V EU so za oblikovanje izobraževalne politike in organizacijo šol v celoti odgovorne države članice. EU dopolnjuje in podpira ukrepe držav članic ter zagotavlja znatno finančno podporo za digitalizacijo šol. Za kar uporablja različne instrumente, kot so skladi kohezijske politike, mehanizem za okrevanje in odpornost ter program Erasmus+. Med letoma 2014 in 2026 so bili oz. še bodo iz enega teh programov za okrepitev digitalnega izobraževanja izplačani znatni zneski.

II Sodišče je v tej reviziji ocenilo ukrepe, financirane iz proračuna EU v podporo digitalnemu izobraževanju na šolah. Preučilo je, ali je Komisija s svojimi ukrepi dobro podprla digitalizacijo šol. Poleg tega je preverilo, ali so nacionalni, regionalni in lokalni organi v državah članicah v skladu z načrti uporabili razpoložljiva sredstva EU za podporo digitalizaciji šol in ali so bile šole dovolj povezane z gigabitnim internetom, da bi bile dosežene ciljne vrednosti EU. S tem poročilom je želelo Komisiji ter nacionalnim in regionalnim organom držav članic pomagati, da bodo v obdobju 2021–2027 uspešneje obravnavali izzive, povezane z digitalizacijo šol. Sodišče je prišlo do zaključka, da so bili na splošno ti ukrepi šolam v pomoč pri prizadevanjih za digitalizacijo, vendar države članice pri uporabi financiranja EU niso imele strateških usmeritev.

III Komisija je leta 2018 sprejela akcijski načrt za digitalno izobraževanje, da bi podprla države članice pri obravnavanju izzivov za digitalno izobraževanje. Ta načrt je sicer vključeval tudi šole, vendar države članice, ki jih je obiskalo Sodišče, ciljev akcijskega načrta niso prenesle v svoje nacionalne (ali regionalne) strategije, niso posodobile svojih strategij za obdobje 2021–2027 ali pa niso oblikovale posebnih strategij za digitalizacijo svojih šol. Sodišče je ugotovilo tudi, da ukrepi, ki jih je financirala EU, niso bili vedno ustrezno vključeni v nacionalne ali regionalne strategije za digitalizacijo šol, čeprav bi se s tem lahko zmanjšalo tveganje razdrobljenih intervencij, financiranih iz proračuna EU, in dosegel večji učinek.

IV V večini primerov so se s projekti, ki jih je financirala EU, dosegli načrtovani izloški, vendar šole zaradi nekaterih dejavnikov še vedno niso mogle v celoti izkoristiti finančnih sredstev EU. Pri ukrepih, ki naj bi se financirali iz mehanizma za okrevanje in odpornost, so bile ugotovljene pomanjkljivosti pri določanju mejnikov in ciljev, ki jih morajo izpolniti države članice, zlasti pri doseganju rezultatov v smislu izboljšanja digitalnega izobraževanja. Sodišče je ugotovilo, da so se ocene stroškov, ki jih je Komisija sprejela med pogajanji o nacionalnih načrtih, za dva ukrepa, preučena pri tej reviziji, znatno razlikovale od dejanskih stroškov, ki so nastali med izvajanjem. Poleg tega šole niso bile dovolj vključene v ugotavljanje potreb.

V Skoraj vsi učenci zdaj uporabljajo digitalne naprave, vendar številne šole še vedno poročajo o nezadostni opreми ali o tem, da je treba njihove učitelje dodatno usposobiti. Sodišče je ugotovilo tudi, da pogosto ni formalnega pristopa k uporabi IKT v razredu, zaradi česar šole ne morejo v celoti izkoristiti potenciala digitalizacije.

VI Komisija nima celovitih podatkov o skupnih zneskih financiranja EU, porabljenih za digitalizacijo šol. Le nekaj držav članic ocenjuje rezultate, ki so jih dosegle s finančno podporo EU za izboljšanje digitalnega izobraževanja v šolah. Kazalniki za posamezne programe niso bili informativni in samo dve od šestih obiskanih držav članic sta sistematično spremljali napredek, ki so ga šole na področju digitalizacije dosegle s finančno podporo EU.

VII Leta 2016 je Komisija določila ciljne vrednosti, v skladu s katerimi morajo države članice do leta 2025 šole povezati z gigabitnim internetom ter jim omogočiti uporabo najsodobnejše opreme IT in sprejetje inovativnih načinov poučevanja in učenja. Vendar pa je lahko v letu 2022 gigabitne povezave dejansko uporabljalo le majhno število šol. Države članice so imele različne pristope k spodbujanju povezljivosti šol, vendar pomanjkanje temeljitega strateškega načrtovanja in zamude pri izvajanju posebnih programov povečujejo tveganje, da EU do leta 2025 ne bo dosegla svoje ciljne vrednosti glede gigabitnega interneta.

VIII Na podlagi teh zaključkov Sodišče Komisiji priporoča, naj:

- o dejavneje spodbuja ukrepe EU v okviru akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, da bi okrepila njihov učinek,
- o sprejme ukrepe za okrepitev povezave med cilji akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, nacionalnimi ali regionalnimi strategijami ter financiranjem EU za šole,
- o spremlja in spodbuja doseganje ciljne vrednosti glede povezave vseh šol z gigabitnim internetom do leta 2025.

Uvod

Digitalno izobraževanje in digitalizacija šol

01 Cilj **digitalnega izobraževanja** je učencem v vse bolj digitaliziranem svetu omogočiti, da so uspešni, da postanejo aktivni državljani in da se bolje vključijo na trg dela¹. Komisija je že na podlagi šolskih raziskav iz let 2013 in 2018 ugotovila, da bi lahko specifične politike in podporni ukrepi na ravni šol, kot sta boljša oprema ali strokovni razvoj učiteljev, prispevali k boljšim učnim rezultatom, ter da se uporaba informacijske tehnologije in dostop do hitrega interneta med šolami močno razlikujeta². V študiji, ki jo je leta 2018 izvedla Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), je bilo poudarjeno, da bi lahko učenci v šolah, ki so dobro opremljene z računalniki in povezane z internetom, dosegli boljše učne rezultate³.

02 **Digitalne kompetence in spretnosti** ter razpoložljivost **digitalne infrastrukture in opreme** so od izbruha pandemije COVID-19 postali še pomembnejši na vseh ravneh izobraževanja. Med pandemijo se je pokazalo, da šolski sistemi v skoraj vseh državah članicah niso bili dobro pripravljeni na **poučevanje na daljavo**, saj šole niso bile dobro povezane z internetom, učenci in učitelji pa niso imeli ustrezne digitalne opreme⁴. Poleg tega so morali biti učitelji dovolj samozavestni in usposobljeni za uporabo digitalne tehnologije pri pouku ter se posluževati inovativnih metod poučevanja, hkrati pa so morali zagotoviti, da lahko vsi učenci sodelujejo v digitalnem izobraževanju.

03 V EU so za pripravo izobraževalne politike, opremljanje šol, nadzor nad vsebino poučevanja ter usposabljanje učiteljev in učencev odgovorne **države članice**. Poleg tega so lahko odgovornosti znotraj držav članic dodeljene na različnih ravneh (tj. na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni). Čezmejno sodelovanje med državami članicami

¹ Evropska komisija, 2022.

² *Survey of Schools: ICT in education: benchmarking access, use and attitudes to technology in Europe's schools*, 2013, in *2nd Survey of Schools: ICT in Education*, 2019.

³ *PISA 2018 Results: Effective Policies, Successful Schools*, zvezek V, str. 113, PISA, OECD Publishing, Pariz, 2020.

⁴ *Strengthening online learning when schools are closed: The role of families and teachers in supporting students during the COVID-19 crisis*, OECD Publishing, Pariz, 2020.

na področju izobraževanja je prostovoljno in ni nujno povezano z uporabo sredstev EU. EU lahko ukrepe držav članic le podpira in dopolnjuje⁵.

04 Vloga Komisije pri digitalizaciji šol je dopolnjevati in podpirati ukrepe držav članic, pri čemer pa mora povsem spoštovati njihovo odgovornost za vsebino poučevanja in organizacijo izobraževalnih sistemov.

05 Da bi bilo digitalno izobraževanje uspešno, je potrebna tudi **digitalizacija šol**: hiter internet na šolah ter opremljenost učilnic, učiteljev in učencev s strojno opremo, kot so prenosni ali tablični računalniki; ustrezna usposobljenost učiteljev in drugega šolskega osebja na področju digitalnega znanja in spretnosti; ustrezno digitalno učno gradivo in varne platforme ter posodobljeni učni načrti in pristopi.

06 Leta 2020 je bilo v več kot **200 000 osnovnih in srednjih šolah** v 27 državah članicah **vpisanih oz. zaposlenih** več kot **65 milijonov učencev in učiteljev**⁶.

Akcijski načrt Komisije za digitalno izobraževanje

07 Evropski parlament, Svet in Komisija so novembra 2017 na vrhu v Göteborgu podpisali **evropski steber socialnih pravic**, v katerem so razglasili, da ima vsakdo pravico do kakovostnega in vključujočega izobraževanja, usposabljanja in vseživljenjskega učenja, da ohrani in pridobi znanja in spretnosti, ki omogočajo polno udeležbo v družbi in uspešno obvladovanje prehodov na trgu dela⁷. Komisija je k tem razpravam prispevala tako, da je opredelila svojo vizijo **evropskega izobraževalnega prostora**, v katerem bi se lahko v celoti izkoristile možnosti izobraževanja in kulture kot gonilne sile za ustvarjanje delovnih mest, socialno pravičnost, aktivno državljanstvo, pa tudi kot sredstvo za izražanje identitete Evrope v vsej njeni raznolikosti⁸. Komisija in države članice so opredelile inovacije in digitalne tehnologije kot enega ključnih dejavnikov za boljše izobraževanje, vendar naj bi Evropa pri njihovi uporabi zaostajala za drugimi regijami.

⁵ Člen 165(1) PDEU.

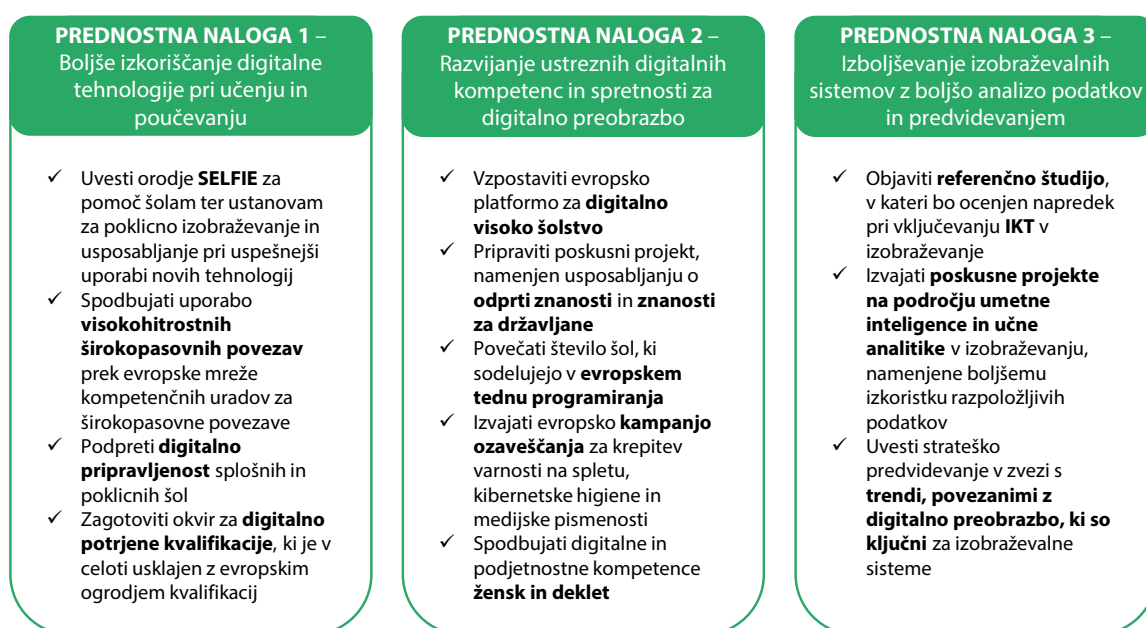
⁶ Evropska komisija, mreža Eurydice, nacionalni izobraževalni sistemi.

⁷ Evropski steber socialnih pravic, Göteborg, 2017.

⁸ Sporočilo Komisije o svojem prispevku k srečanju voditeljev v Göteborgu, COM(2017) 673, z dne 14. novembra 2017.

08 Komisija je januarja 2018 objavila prvi **akcijski načrt za digitalno izobraževanje** (v nadaljnjem besedilu: akcijski načrt), kot je napovedala v svojem prispevku k vrhu v Göteborgu⁹. V načrtu je na treh prednostnih področjih določila številne ukrepe, s katerimi je nameravala podpreti splošne sisteme držav članic za izobraževanje in usposabljanje v vseh sektorjih izobraževanja, in sicer z izmenjavo najboljših praks ter spodbujanjem in krepitevijo namenske uporabe digitalnih in inovativnih izobraževalnih praks (glej [slika 1](#)).

Slika 1 – Prioritete akcijskega načrta Komisije za digitalno izobraževanje iz leta 2018

Vir: Evropsko računsko sodišče

09 Komisija je svoj akcijski načrt posodobila septembra 2020, in sicer z dolgoročno strateško vizijo za obdobje 2021–2027. Posodobljen akcijski načrt poleg glavnih elementov prvotnega akcijskega načrta vključuje tudi najnovejši razvoj na področju digitalnega izobraževanja. Osredotočen je na dve prednostni področji in ključne ukrepe, ki jih je treba izvesti v prihodnjih letih in niso pomembni le za šole, temveč tudi za postsekundarno izobraževanje (na primer na univerzah) ali poklicno usposabljanje (glej [slika 2](#)).

⁹ Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za digitalno izobraževanje, [COM\(2018\) 22](#), z dne 17. januarja 2018.

Slika 2 – Prioritete posodobljenega akcijskega načrta za digitalno izobraževanje (2021–2027)

PREDNOSTNA NALOGA 1 – Spodbujanje razvoja visokoučinkovitega digitalnega izobraževalnega ekosistema

Začeti strateški dialog z državami članicami za spodbujanje uspešnega digitalnega izobraževanja

Pripraviti priporočila o **spletnem učenju in učenju na daljavo** za primarno in sekundarno izobraževanje

Pripraviti **evropski okvir za digitalne izobraževalne vsebine** in preveriti izvedljivost vzpostavitve **evropske platforme za izmenjavo** za deljenje certificiranih spletnih virov in povezovanje obstoječih platform

Izvajati pobudo **Connectivity4Schools** in spodbujati **države članice**, da izkoristijo podporo EU za širokopasovna omrežja, dostop do interneta in digitalna orodja, kot je **SELFIE za učitelje**

Razviti **etične smernice za umetno inteligenco in uporabo podatkov** pri poučevanju in učenju

PREDNOSTNA NALOGA 2 – Krepitev digitalnih spretnosti in kompetenc za digitalno preobrazbo

Razviti **skupne smernice za spodbujanje digitalne pismenosti in boj proti dezinformacijam**

Vključiti umetno inteligenco in spretnosti na digitalnem področju v **evropski okvir digitalnih kompetenc**; podpreti razvoj **učnih virov s področja umetne inteligence** za izvajalce izobraževanja in usposabljanja

Razviti **evropsko potrdilo za digitalne spretnosti**, ki ga priznajo vlade, delodajalci in drugi deležniki v Evropi

Pripraviti priporočila za **boljše zagotavljanje digitalnih znanj in spretnosti** ter uvesti **cilj EU za digitalne kompetence učencev**

Spodbujati razvoj naprednih digitalnih spretnosti; krepiti **pripravnost na področju digitalnih priložnosti** in spodbujati **udeležbo žensk na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike**

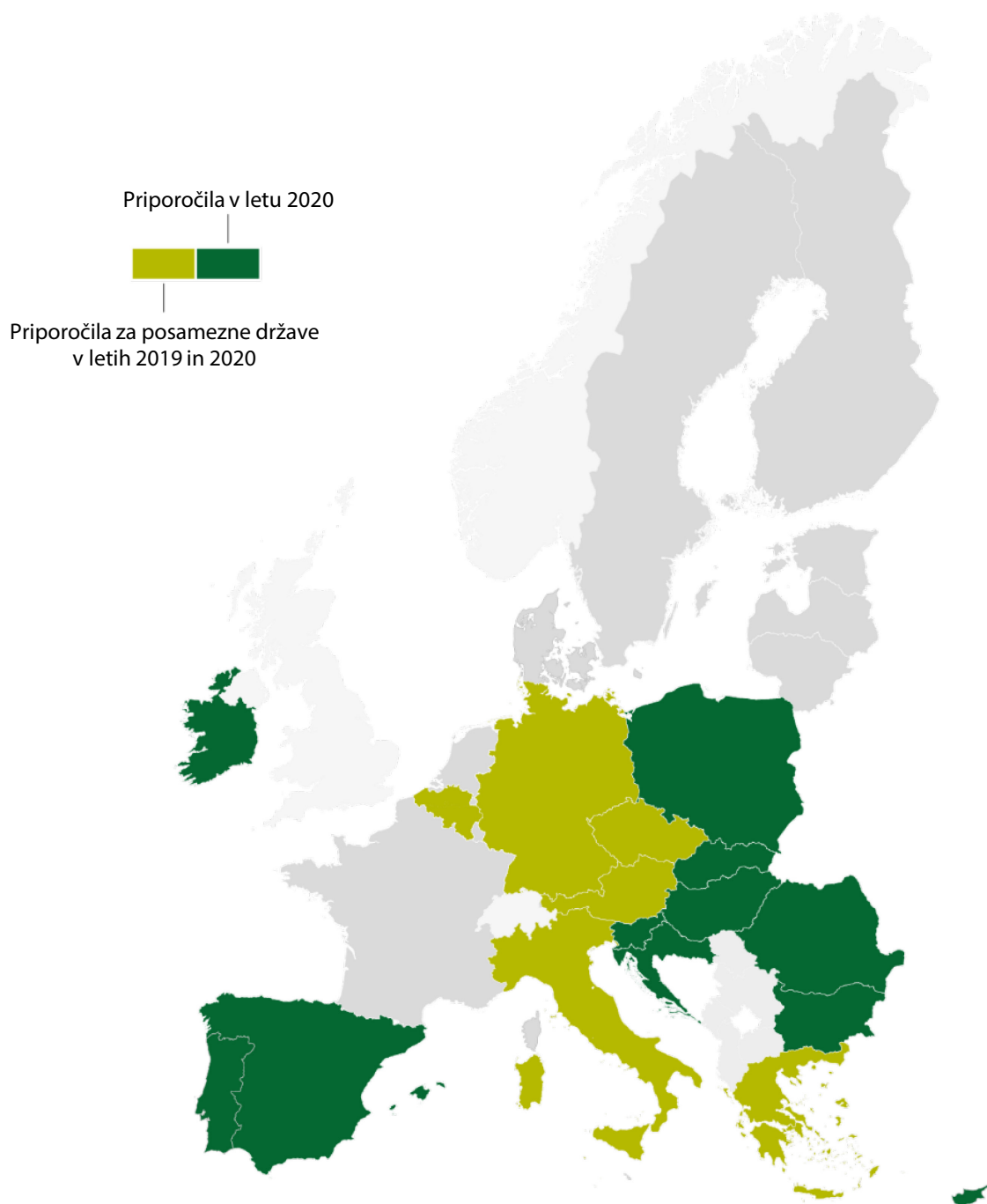

Ustanoviti novo **evropsko vozlišče za digitalno izobraževanje**, na kateri bi se povezovali nacionalne in regionalne pobude za digitalno izobraževanje ter deležniki

Vir: Evropsko računsko sodišče

10 Komisija meni, da je akcijski načrt eden ključnih dejavnikov za izboljšanje digitalne pismenosti, spretnosti ter zmogljivosti na vseh ravneh izobraževanja in usposabljanja ter za vse ravni digitalnih spretnosti. Načrt uporablja tudi kot referenčni dokument za evropski semester, tj. cikel EU za usklajevanje ekonomskih, fiskalnih, delovnih in socialnih ukrepov držav članic v okviru njihovih proračunskih in gospodarskih politik. V tem okviru je Svet na podlagi predlogov Komisije pripravil letna priporočila za posamezne države na področju izobraževanja in usposabljanja. Na **sliki 3** so prikazane države članice, katerim je Svet v letu 2019 ali 2020 izrekel priporočila, ki so se nanašala na naložbe v digitalizacijo šol.

Slika 3 – Države članice s priporočili za posamezne države v zvezi z digitalizacijo šol

Vir: analiza Evropskega računskega sodišča na podlagi priporočil za posamezne države v okviru evropskega semestra

Ciljna vrednost EU glede povezljivosti šol znaša en gigabit na sekundo do leta 2025

11 Ker so za nove podatkovne storitve in aplikacije potrebna vse zmogljivejša omrežja, je Komisija leta 2016 določila strateške ciljne vrednosti glede povezljivosti za vse glavne

spodbujevalce socialno-ekonomskega razvoja, kot so šole. V skladu s temi ciljnimi vrednostmi bi morale imeti vse šole do leta 2025 širokopasovno povezavo visokih hitrosti, kar pomeni dostop do internetnih povezav z navzdoljno in navzgorjo hitrostjo vsaj enega gigabita na sekundo¹⁰. S širokopasovno povezavo visokih hitrosti na šolah bi se olajšali inovativni načini poučevanja in učenja, učiteljem in učencem pa omogočilo, da izkoristijo posodobljeno učno gradivo ter tako okrepijo digitalna znanja in spretnosti. Pri teh ciljnih vrednosti je bila upoštevana Evropska digitalna agenda, sprejeta leta 2010, v kateri je Komisija navedla, da bi morali imeti vsi državljani EU do leta 2020 dostop do širokopasovne povezave s hitrostjo 30 Mb/s¹¹.

Finančna podpora EU

12 Državam članicam je na voljo finančna podpora EU za digitalizacijo šol iz različnih instrumentov, od katerih ima vsak svoje specifične cilje in značilnosti:

- o **skladi kohezijske politike:**
 - v obdobju 2014–2020 so bile med tematskimi cilji Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) in Evropskega socialnega sklada (ESS), ki sta sklada kohezijske politike (sklada ESI), naložbe v izboljšanje dostopa do informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) ter izobraževanja in usposabljanja kot tudi izboljšanje njihove uporabe in kakovosti. EU ta sredstva uporablja za sofinanciranje naložb na področjih, kot so uravnotežen razvoj regij ter razvoj delavcev, mladih in vseh, ki iščejo zaposlitev¹². Za programsko obdobje 2014–2020 je skupni proračun ESRR in ESS znašal 329 milijard EUR, od česar je bilo po ocenah za ta dva tematska cilja dodeljene 44,6 milijarde EUR. Vendar med specifičnimi cilji skladov ni bilo digitalizacije šol. Zato državam članicam ni treba podrobno poročati o zneskih, porabljenih v ta namen (glej odstavek [71](#)),
 - za obdobje od 2020 do 2022 je bila v okviru skladov kohezijske politike za obdobje 2014–2020 vzpostavljena pomoč pri okrevanju za kohezijo in območja Evrope (REACT-EU), ki je del pobude NextGenerationEU (NGEU)¹³. Države članice lahko s

¹⁰ Sporočilo Komisije z naslovom Povezljivost za konkurenčen enotni digitalni trg – evropski gigabitni družbi naproti, [COM\(2016\) 587](#), z dne 14. septembra 2016.

¹¹ Sporočilo Komisije z naslovom Evropska digitalna agenda, [COM\(2010\) 245 final](#), z dne 19. maja 2010.

¹² Člen 9(2) in (10) [Uredbe \(EU\) št. 1303/2013](#).

¹³ [Uredba \(EU\) 2020/2221](#).

sredstvi iz skupnega proračuna v višini 44,5 milijarde EUR podprejo tudi digitalizacijo šol ter zahtevajo, da se ukrepi mehanizma REACT-EU v celoti financirajo iz proračuna EU,

- za obdobje 2021–2027 lahko države članice sredstva kohezijske politike uporabijo tudi za digitalizacijo svojih šol, predvsem za naložbe v dostopno infrastrukturo¹⁴ in podporo pridobivanju digitalnih znanj in spretnosti¹⁵,

- **mehanizem za okrevanje in odpornost¹⁶:**

mehanizem za okrevanje in odpornost je bil vzpostavljen kot začasni instrument v okviru instrumenta NextGenerationEU za ublažitev gospodarskih in socialnih posledic pandemije COVID-19. Upravlja ga neposredno Komisija. Države članice bodo podporo EU prejemale do konca leta 2026, če bodo dosegle določene cilje in mejnike glede uspešnosti pri izvajanju naložb in reform, opredeljenih v nacionalnih načrtih za okrevanje in odpornost. Podporo EU lahko porabijo za financiranje naložb v razvoj digitalnih znanj in spretnosti ter digitalni prehod šol. Sodišče je na podlagi načrtov za okrevanje in odpornost ugotovilo, da je od skupnega proračuna mehanizma za okrevanje in odpornost (723,8 milijarde EUR v tekočih cenah) več kot 11 milijard EUR namenjenih za ukrepe, s katerimi se podpira digitalizacija šol¹⁷, in sicer v 21 državah članicah,

- **program Erasmus+¹⁸:**

s programom se med drugim podpirajo poučevanje, ki temelji na IKT, odprto izobraževanje in inovativne prakse v digitalni dobi ter obravnava digitalna preobrazba z razvojem digitalne pripravljenosti, odpornosti in zmogljivosti:

- skupni proračun programa za obdobje 2014–2020 je znašal 14,9 milijarde EUR, od tega je bilo približno 1,6 milijarde EUR dodeljene projektom za transnacionalno strateško partnerstvo, namenjenim šolskemu izobraževanju, 100 milijonov EUR pa

¹⁴ Uredba (EU) 2021/1058 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Kohezijskem skladu.

¹⁵ Uredba (EU) 2021/1057 o vzpostavitvi Evropskega socialnega sklada plus (ESS+).

¹⁶ Uredba (EU) 2021/241.

¹⁷ Za seznam ukrepov, ki jih je v načrtih za okrevanje in odpornost opredelilo Sodišče, glej *Prilogo I*.

¹⁸ Uredba (EU) št. 1288/2013.

posebej projektom za izboljšanje uporabe IKT pri poučevanju in učenju. Komisija je s programom financirala tudi ukrepe v okviru akcijskega načrta iz leta 2018,

- za obdobje 2021–2027 je bilo področje uporabe programa razširjeno na podporo dejavnostim in projektom, s katerimi se izvaja posodobljen akcijski načrt in digitalna preobrazba šol¹⁹. Skupni proračun programa znaša 26,2 milijarde EUR. Sredstva sicer niso bila dodeljena posebej za digitalizacijo, vendar se lahko porabijo za podporo ukrepom, ki se v obdobju 2021–2027 izvajajo v okviru akcijskega načrta in strateških inovacijskih partnerstev, vključno s projekti za digitalno izobraževanje v šolah. Poleg tega je ena od štirih medsektorskih prioritet programa digitalni prehod.

o **Instrument za povezovanje Evrope (IPE)**

Instrument za povezovanje Evrope (IPE)²⁰ je instrument EU, ki ga neposredno upravlja Komisija za finančno podporo vzpostavitvi trajnostne medsebojno povezane infrastrukture. V obdobju 2021–2027 proračunska sredstva IPE za digitalizacijo znašajo več kot 2 milijardi EUR in so med drugim namenjena podpori uvajanju sistemov 5G v tako imenovanih skupnostih 5G. Ta sredstva se lahko uporabijo tudi za povezovanje šol.

Upravljanje in uporaba sredstev EU

13 Za **programe kohezijske politike** so za izbiro in spremljanje projektov v okviru operativnih programov ter za izplačilo podpore pristojni nacionalni ali regionalni organi v državah članicah. Komisija sofinancira stroške, povezane s projekti, v skladu z veljavnimi splošnimi pravili in pravili za posamezne programe.

14 V okviru **mehanizma za okrevalje in odpornost** države članice izvajajo ukrepe, opredeljene v nacionalnih načrtih za okrevalje in odpornost. Podpora za načrte je dodeljena glede na ocenjene stroške njihovih ukrepov in ne sme presegati najvišjega zneska, določenega v uredbi o mehanizmu za okrevalje in odpornost. Za razliko od programov kohezijske politike financiranje EU ni povezano z dejansko nastalimi stroški, saj Komisija zneske, dodeljene načrtom za okrevalje in odpornost, državam članicam izplača ob izpolnitvi ustreznih predhodno določenih sklopov mejnikov in ciljev. Mejniki so kvalitativni dosežki, kot je začetek veljavnosti smernic za financiranje. Cilji so kvantitativni dosežki, kot je nabava določenega števila digitalnih naprav za šole. Za

¹⁹ Uredba (EU) 2021/817.

²⁰ Uredba (EU) 2021/1153.

pregled ciljev in mejnikov za ukrepe, s katerimi se v obiskanih državah članicah podpira digitalizacija šol, glej [Prilogo IV](#).

15 Države članice za podporo infrastrukture in opreme IKT v šolah, usposabljanje učiteljev ali razvoj izobraževalnega gradiva običajno uporabljajo sklade kohezijske politike in mehanizem za okrevanje in odpornost (glej [okvir 1](#)).

Okvir 1

Primeri uporabe skladov kohezijske politike za digitalizacijo šol

Grčija iz ESRR in ESS financira digitalne učne platforme in usposabljanje učiteljev.

Hrvaška ima enoten ukrep za digitalizacijo vseh javnih šol do leta 2023, vključno z opremo IKT in usposabljanjem učiteljev.

Italija podpira predvsem nabavo opreme IT za šolske računalniške učilnice (glej [slika 1](#)) in usposabljanje na področju digitalnih kompetenc za učitelje.

Slika 1 – Računalniška učilnica v italijanski šoli, financirana iz ESRR

Vir: Evropsko računsko sodišče

Podobno je tudi Poljska uporabila podporo ESRR in ESS, in sicer za gigabitni internet in računalniške učilnice v šolah, usposabljanje učiteljev in razvoj digitalnega učnega gradiva.

Primeri naložb v digitalizacijo šol v okviru mehanizma za okrevanje in odpornost

Nemški nacionalni načrt za okrevanje in odpornost vključuje financiranje naprav, ki si jih lahko izposodijo učitelji javnih in zasebnih šol, nacionalno platformo za digitalno izobraževanje in centre odličnosti v izobraževanju za nadaljnji razvoj digitalnih znanj in spretnosti učiteljev.

Grčija bo podpirala predvsem digitalno opremo za šole, učitelje in učence ter digitalizacijo izobraževalnih vsebin in interaktivnih učnih sistemov.

Italija bo vlagala predvsem v povezovanje šol s hitrim internetom, usposabljanje učiteljev in drugih uslužbencev na šolah, inovativne učilnice in razvoj digitalnih znanj in spretnosti učencev.

16 Komisija svoje ukrepe v podporo digitalizaciji šol, vključno s tistimi iz akcijskega načrta, večinoma financira iz programa **Erasmus+**, ki ga neposredno upravlja (glej **okvir 2**).

Okvir 2

Ukrepi Komisije v podporo digitalizaciji šol v državah članicah

Da bi Komisija podprla pripravljenost šol in drugih organizacij za usposabljanje v zvezi z digitalizacijo, je razvila brezplačno spletno orodje **SELFIE**, ki je šolam, učiteljem in učencem v pomoč pri ocenjevanju njihovega položaja glede učenja v digitalni dobi.

Komisija je za to, da bi spodbudila razvoj digitalnih znanj in spretnosti v šolah, okrepila evropski teden programiranja **EU CodeWeek**, ki ga financira v okviru programa za digitalno Evropo. Vodijo ga prostovoljci, ki spodbujajo kodiranje in digitalno pismenost, njegov namen pa je, da bi več mladih obvladalo osnove kodiranja in računalniškega razmišljanja.

Spletna platforma **eTwinning** je namenjena podpori za čezmejno sodelovanje šol, učiteljev in učencev z uporabo IKT ter njihovemu lažjemu sodelovanju pri projektih. Nacionalne podporne storitve, ki jih v državah članicah in partnerskih državah sofinancira EU, prispevajo k spodbujanju platforme na nacionalni ravni.

Poleg tega so šolam in drugim izobraževalnim organizacijam na voljo nepovratna sredstva za projekte nadnacionalnega strateškega partnerstva, povezane z digitalizacijo.

Obseg revizije in revizijski pristop

17 Sodišče je v tej reviziji ocenilo ukrepe v podporo digitalnemu izobraževanju v šolah. Preučilo je predvsem, ali:

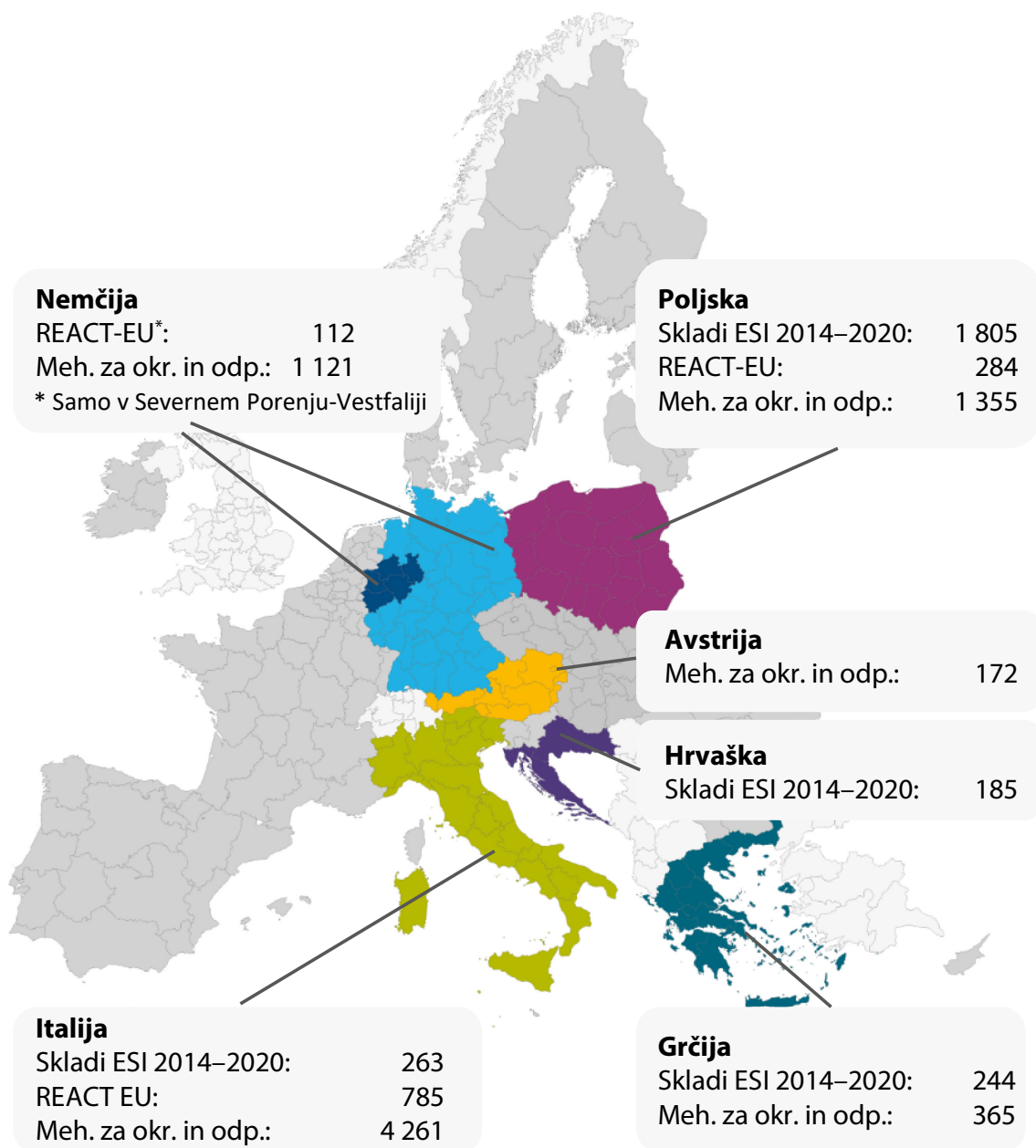
- je Komisija s svojimi ukrepi, zlasti v okviru programa Erasmus+, ustrezno podprla digitalizacijo šol,
- so nacionalni, regionalni in lokalni organi v državah članicah uporabili razpoložljiva sredstva EU za kohezijsko politiko tako, kot je bilo predvideno,
- so države članice v svojih načrtih za okrevanje in odpornost ustrezno obravnavale digitalizacijo šol, in sicer ob upoštevanju sedanjega izvajanja mehanizma za okrevanje in odpornost do leta 2026,
- so države članice strateški cilj Komisije za leto 2025²¹ prenesle v nacionalne strategije ali pristope za povezovanje šol z gigabitnim internetom in ali stanje glede dejanske povezljivosti šol napreduje dovolj hitro, da bo ta cilj dosežen.

18 V ta namen je Sodišče izbralo šest držav članic: Nemčijo, Grčijo, Hrvaško, Italijo, Avstrijo in Poljsko. Za Nemčijo, kjer so za izobraževalno politiko pristojne izključno zvezne dežele, je izbralo Severno Porenje-Vestfalijo, zvezno deželo z največjim številom šol in učiteljev. V obdobju 2014–2020 so te države članice porabile znatna sredstva iz kohezijske politike (skladov ESI) za digitalizacijo svojih šol, trenutno uporabljajo s tem povezano podporo iz mehanizma REACT-EU ali pa so v svoje načrte za okrevanje in odpornost vključile namenske ukrepe, ki se bodo financirali iz mehanizma za okrevanje in odpornost do konca leta 2026. Do konca leta 2021 je bilo za digitalizacijo šol izplačane ali odobrene približno 2,6 milijarde EUR sredstev kohezijske politike. V okviru mehanizma REACT-EU je trenutno na voljo še 1,1 milijarde EUR. Poleg tega bo do leta 2026 štirim od teh držav članic, ki so se odločile v ta namen uporabiti mehanizem za okrevanje in odpornost, izplačanih več kot 7 milijard EUR, in sicer pod pogojem, da bodo zadovoljivo izpolnile mejnike in cilje, opredeljene v načrtih za okrevanje in odpornost (glej [slika 4](#)).

²¹ Sporočilo Komisije z naslovom Povezljivost za konkurenčen enotni digitalni trg – evropski gigabitni družbi naproti, COM(2016) 587.

Slika 4 – Sredstva EU, dodeljena digitalizaciji šol v obiskanih državah članicah

(zneski v milijonih EUR)

Opomba: Zneski skladov ESI, ki so bili izplačani ali odobreni do 31. decembra 21 ali načrtovani v proračunu za mehanizem REACT-EU. Zneski iz mehanizma za okrevanje in odpornost temeljijo na ocenjenih stroških iz načrtov za okrevanje in odpornost, ki se do leta 2026 povrnejo ob zadovoljivem izpolnjevanju mejnikov in ciljev (glej [Prilogo I](#)).

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Komisije in držav članic

19 Sodišče je v vseh šestih državah članicah pregledalo strategije in pristope za digitalizacijo šol. Preučilo je vzorec 61 ukrepov ali projektov za podporo digitalizaciji šol, ki so bili ali bodo financirani iz ESRR, ESS, mehanizma za okrevanje in odpornost ter

programa Erasmus+. Te projekte je izbralo bodisi zaradi višine z njimi povezanih sredstev bodisi zaradi njihove pomembnosti za digitalno izobraževanje v šolah. Pri delu se je osredotočilo na to, kako dobro so bili ti projekti vključeni v nacionalne strategije za digitalizacijo šol. Ocenilo je tudi njihovo uspešnost pri izboljšanju digitalnega izobraževanja v šolah. Poleg tega je obiskalo 35 šol, ki so tako ali drugače prejele podporo EU, dodeljeno v okviru revidiranih projektov (glej *Prilogo II*).

20 Sodišče je v sodelovanju z ustreznimi nacionalnimi in regionalnimi organi izvedlo spletno anketo na več kot 49 000 osnovnih in srednjih šolah v Severnem Porenju-Vestfaliji (Nemčiji), Grčiji, na Hrvaškem, v Italiji in na Poljskem. Namen ankete, v katero je bila zajeta približno četrtnina šol v EU, je bil pridobiti najnovejše informacije, ki sicer niso bile na voljo, in sicer o dejanski gigabitni povezljivosti šol, vlogi digitalnega izobraževanja ter uporabi orodij in ukrepov EU na tem področju (za obrazložitev glej *Prilogo III*). Sodišče ankete ni izvedlo na avstrijskih šolah, saj so se nacionalni organi odločili, da ga ne bodo podprli in vprašalnikov niso poslali šolam.

21 Poleg tega je Sodišče upoštevalo ugotovitve iz svojih prejšnjih posebnih poročil, na primer o visokohitrostni širokopasovni infrastrukturi v mestih in na podeželju²² ter oceni nacionalnih načrtov za okrevanje in odpornost, ki jo je opravila Komisija²³.

22 Sodišče je revizijo izvedlo v letih 2021 in 2022 ter zajelo obdobje 2015–2021. Pri njej ni zajelo uporabe skladov kohezijske politike za obdobje 2021–2027, saj Komisija do junija 2022, tj. do konca revizijskega dela na terenu, še ni dokončala ocene osnutkov programov za večino držav članic.

23 Sodišče se je odločilo, da bo revizijo izvedlo zaradi vse večjih prizadevanj Komisije za podporo državam članicam pri digitalizaciji šol in znatnih zneskov podpore EU, ki so v ta namen na voljo državam članicam, zlasti v odziv na pandemijo COVID-19.

24 Namen revizije je bil Komisiji ter nacionalnim in regionalnim organom držav članic pomagati, da bodo v obdobju 2021–2027 uspešneje obravnavali izzive, povezane z digitalizacijo šol.

²² [Posebno poročilo 12/2018](#) – Širokopasovne povezave v državah članicah EU: kljub napredku vsi cilji strategije Evropa 2020 ne bodo doseženi.

²³ [Posebno poročilo 21/2022](#) – Ocena nacionalnih načrtov za okrevanje in odpornost, ki jo je izvedla Komisija: na splošno ustrezna, vendar tveganja v zvezi z izvajanjem še vedno obstajajo.

Opažanja

Države članice so za digitalizacijo svojih šol izkoristile le malo podpore Komisije

Večina držav članic je imela posebne strategije za digitalizacijo šol

25 Cilj akcijskega načrta je podpreti države članice pri obravnavanju izzivov, povezanih z digitalnim izobraževanjem, in jim v ta namen zagotoviti orodja, s katerimi bodo učitelji in vodje usposabljanj lahko bolje izkoristili tehnologijo. To vključuje razvoj ustreznih digitalnih znanj in spretnosti ter boljše dokaze in analize. V posodobljenem načrtu, objavljenem leta 2020, je bil ta cilj še ambicioznejši (glej [slika 2](#)). Sodišče je preučilo, ali so obiskane države članice sprejele ali posodobile svoje strategije za podporo digitalizaciji šol in ali so od sprejetja akcijskega načrta leta 2018 v svojih strategijah upoštevale njegove elemente, ki se nanašajo na šole.

26 V Grčiji in na Hrvaškem v obdobju 2014–2020 ni bilo posebne strategije za digitalizacijo šol. Grčija je v svoji nacionalni strategiji za digitalizacijo iz leta 2016 digitalizacijo šol navedla kot eno od več prioritet ter poudarila vlogo podpore EU v tem procesu, vendar ni določila jasnega časovnega okvira za izvajanje. Hrvaška je imela več nacionalnih strategij za povezljivost in izobraževanje, ki so vključevale tudi šole, in poseben projekt za digitalizacijo šol, ki je temeljil na strategiji za izobraževanje, znanost in tehnologijo iz leta 2014 (glej odstavek [59](#)).

27 Italija je svojo strategijo za digitalizacijo šol za obdobje 2014–2020 opredelila že v nacionalnem načrtu za digitalizacijo šol. Leta 2020 je sprejela nacionalno strategijo za digitalne kompetence, v katero so bile zajete tudi šole.

28 Poljska je razvila več splošnih strategij in krovnih projektov, pomembnih za digitalizacijo šol. Vendar pa do leta 2022 še ni imela strategije, razvite posebej za digitalizacijo izobraževanja (vključno s šolami), kot tudi ne načrta za izvajanje načrta za okrevanje in odpornost.

29 Nemčija je leta 2019 začela izvajati nacionalni program, s katerim je posebej podpirala digitalizacijo šol (*DigitalPakt Schule 2019-2024*). Poleg tega je zvezna dežela Severno Porenje-Vestfalija na deželni ravni leta 2020 sprejela posebno strategijo za šole (*Digitalstrategie Schule NRW – Lehren und Lernen in der digitalen Welt*). Istega leta je tudi Avstrija sprejela svojo strategijo (*8-Punkte-Plan*).

Le nekaj držav članic je v svoje strategije vključilo elemente akcijskega načrta

30 Samo Italija se je v ustrezni strategiji sklicevala na akcijski načrt. Zadevno ministrstvo je vse ukrepe iz načrta za leto 2018 že podprlo z lastnimi ukrepi, kar je nameravalo storiti tudi pri izvajanju nacionalne strategije za digitalne kompetence.

31 V Nemčiji so se zvezne dežele dogovorile o usmerjevalnem okviru za digitalno izobraževanje, ki je povezan z evropskim okvirom digitalnih kompetenc za državljane **DigComp**. V tem okviru, ki je pomemben tudi za šole, so opisani najpomembnejša znanja in spretnosti, ki jih ljudje potrebujejo za sodelovanje v digitalnem svetu. Vendar v strategijo obiskane zvezne dežele niso bili izrecno vključeni nobeni drugi elementi akcijskega načrta.

32 V Grčiji akcijski načrt do konca leta 2022 ni bil naveden v nobeni strategiji, hrvaški organi pa so uporabili posodobljen akcijski načrt kot eno od izhodišč pri pripravi načrta za razvoj nacionalnega izobraževalnega sistema za obdobje 2022–2027, vendar do konca leta 2022 niso opredelili konkretnih ukrepov.

33 V Avstriji akcijski načrt ni bil izrecno upoštevan pri pripravi nacionalne strategije, predvsem zato, ker so bili njeni glavni stebri zasnovani pred objavo akcijskega načrta leta 2018. Na Poljskem sicer nobena strategija ni vsebovala omembe akcijskega načrta oz. izrecno vključevala njegovih elementov, vendar je Sodišče med revizijskim obiskom ugotovilo, da so se nekateri projekti vseeno nanašali na nekaj njegovih prednostnih ukrepov.

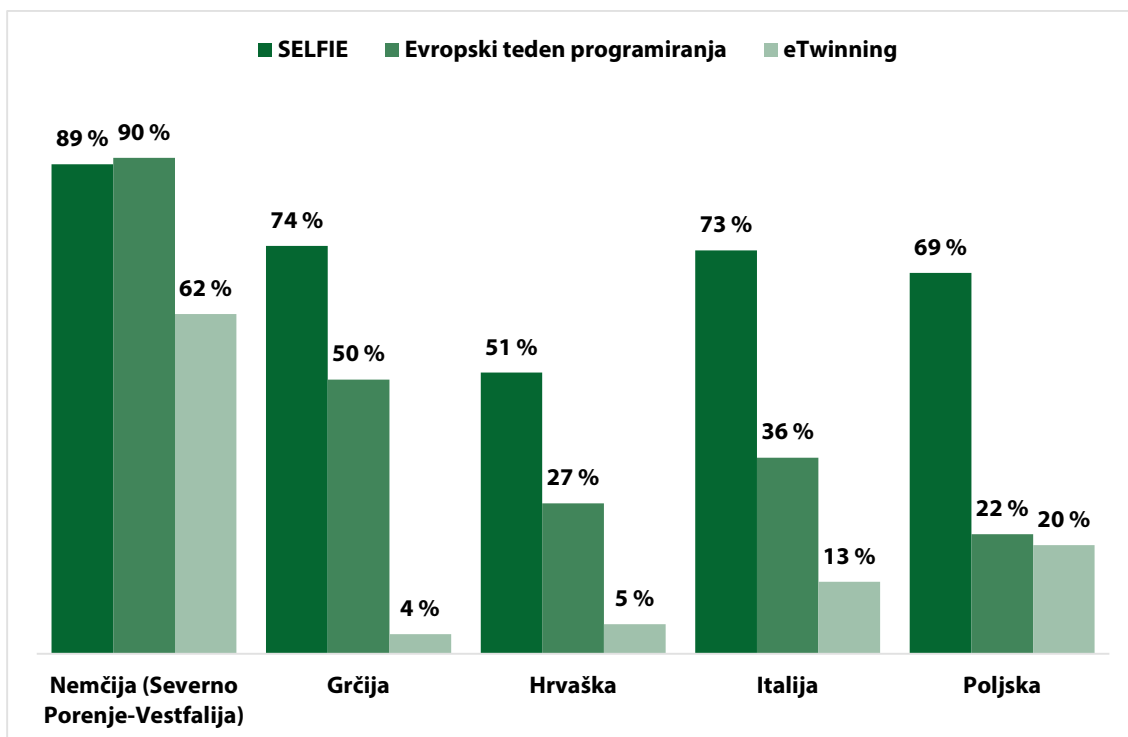
Veliko šol ni bilo seznanjenih z ukrepi Komisije, pomembnimi za digitalizacijo šol

34 Komisija v akcijskem načrtu neposredno podpira digitalizacijo šol z brezplačnimi spletnimi orodji in ukrepi, ki so na voljo vsem šolam. Najpomembnejši med njimi so bili SELFIE, EU Code Week in eTwinning (glej **okvir 2**). Zato je Sodišče preučilo, kako uspešno je Komisija s temi ukrepi dosegla šole.

35 Komisija je obvestila Sodišče, da je orodja SELFIE, EU Code Week in eTwinning v številnih državah članicah, pa tudi zunaj EU, na splošno uporabljalo več milijonov učencev in drugih oseb. Na primer, orodje SELFIE je imelo v EU do konca leta 2022 registriranih več kot 3 milijone učencev in učiteljev v več kot 20 000 šolah. Vendar je večina vprašanih na šolah na vprašanje, ki ga je v zvezi s temi orodji v svoji anketi postavilo Sodišča, odgovorila, da jih niso poznali ali uporabljali. Poleg tega iz rezultatov

ankete Sodišča izhaja, da je bilo orodje SELFIE (najnovejša pobuda) daleč najmanj znano med šolami, sledilo pa mu je orodje EU Code Week. Za razliko od navedenih ukrepov pa je bilo v Grčiji, na Hrvaškem in v Italiji le zelo malo šol, ki niso bile seznanjene z ukrepom eTwinning (glej [slika 5](#)).

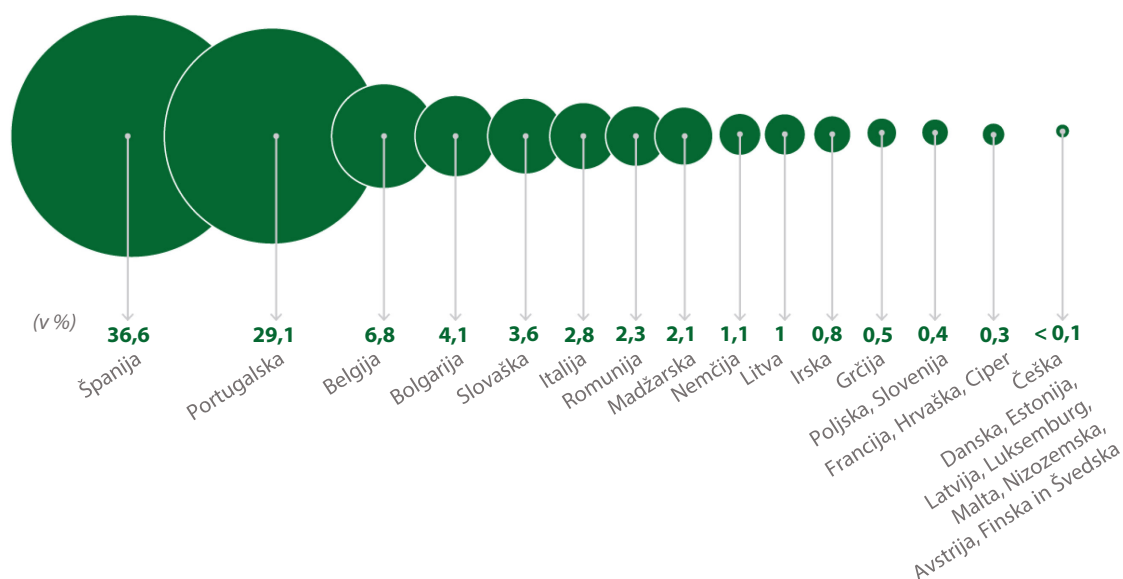
Slika 5 – Delež anketiranih šol, ki niso bile seznanjene z izbranimi ukrepi Komisije, s katerimi se podpira digitalizacija šol

Vir: anketa Evropskega računskega sodišča

36 Pri analizi podatkov Komisije in statističnih podatkov Eurostata o šolah v vseh državah članicah za leto 2020, ki jo je opravilo Sodišče, se je pokazalo, da so bile med državami članicami velike razlike v deležu učencev in učiteljev, ki uporabljajo orodje SELFIE. Ukrep se je najbolj uporabljal v Španiji in na Portugalskem, v drugih državah članicah pa se ni uporabljal skoraj v nobeni šoli (glej [slika 6](#)).

Slika 6 – Delež učencev in učiteljev v državah članicah, ki so uporabljali orodje SELFIE

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi podatkov Komisije in Eurostata

37 Sodišče je ugotovilo, da je bil glavni razlog za to, da se v obiskanih državah članicah orodje SELFIE ni uporabljalo, slaba seznanjenost posameznih šol s tem orodjem in to, da orodje ni bilo vključeno v nacionalne ali regionalne strategije za digitalno izobraževanje. Na Hrvaškem in v Avstriji so šole uporabljale nacionalna orodja s podobnimi značilnostmi, ki so bila razvita pred orodjem SELFIE. Sodišče ugotavlja, da bi lahko bil splošni cilj orodja SELFIE ogrožen, če bi bilo treba z njim konkurirati orodjem in postopkom, ki jih šole že uporabljajo. Po navedbah Komisije ima orodje SELFIE v Španiji in na Portugalskem (ki ju Sodišče v to revizijo ni zajelo) tako veliko število registriranih uporabnikov zaradi tega, ker sta ga nacionalni ministrstva za izobraževanje v šolah dejavno spodbujali.

38 Podobno se je med obiskanimi državami članicami precej razlikovala tudi uporaba ukrepov v okviru orodja eTwinninga. V Italiji je na primer pristojno ministrstvo organiziralo posebno usposabljanje za podporo učiteljem pri uporabi orodja in za spodbujanje pobude v šolah. V drugih državah članicah nacionalna ali regionalna ministrstva za izobraževanje niso posebej spodbujala šol k sodelovanju v dejavnostih EU ali jih niso vključila v učni načrt.

Digitalizacija ni bila prioriteta v projektih strateškega partnerstva za šole

39 Komisija si s strateškimi partnerstvi, ki vključujejo šole in druge organizacije, dejavne na področju izobraževanja, prizadeva podpirati razvoj, prenos in/ali izvajanje inovativnih praks na organizacijski, lokalni, regionalni, nacionalni ali evropski ravni. Digitalizacija sicer ni bila eden od izrecnih ciljev programa Erasmus+ za obdobje 2014–2020, vendar je Komisija v smernicah spodbujala šole, naj se prijavijo s projekti za poučevanje, ki temelji na IKT, odprto izobraževanje in inovativne prakse v digitalni dobi. Od leta 2020 je v smernicah dodatno poudarjen razvoj visokoučinkovitih digitalnih izobraževalnih ekosistemov in boljša uporaba digitalnih tehnologij za poučevanje in učenje. Sodišče je zato preučilo, koliko je bil program Erasmus+ šolam v pomoč pri njihovih prizadevanjih za digitalizacijo.

40 Sodišče je ugotovilo, da Komisija v okviru programa Erasmus+ ni dodatno opredelila „digitalizacije“ in ni pojasnila učinka, ki ga je treba doseči s financiranjem. Pri merilih za izbor projektov niso bili posebej poudarjeni projekti, povezani z IKT, ali digitalizacija šol. Pred pandemijo COVID-19 je v zvezi s šolskimi partnerstvi ter strateškimi partnerstvi med šolami in drugimi organizacijami obstajalo več kot 8 700 projektov, ki jih je Komisija odobrila od leta 2015. Sodišče ocenjuje, da je bil v obiskanih državah članicah le zanemarljiv delež projektov namenjen povečanju digitalnih kompetenc ali sprejetju novih metod učenja na osnovi IKT v šolah. Komisija je avgusta 2020 v odziv na pandemijo COVID-19 objavila dodaten razpis, s katerim je zagotovila dodatnih 100 milijonov EUR za spodbujanje pripravljenosti na digitalno izobraževanje v šolah in drugih izobraževalnih organizacijah²⁴. Vendar so do leta 2022 projekti, ki so bili v okviru razpisa finančno podprti, še vedno potekali, rezultati pa še niso bili na voljo.

41 Sodišče je v zvezi s svojim vzorcem desetih projektov za strateška partnerstva, ki so vključevali elemente digitalizacije in so se začeli izvajati pred letom 2020, ugotovilo, da so projekti, pri katerih ni bilo zamud zaradi pandemije COVID-19, dosegli načrtovane izloške in bili v pomoč udeležencem z inovativnimi učnimi rešitvami. Vendar je bil njihov učinek večinoma omejen na udeležence. Niso bili vključeni v nacionalne ali regionalne strategije za digitalizacijo ali bili z njimi povezani, poleg tega pa jih ni bilo treba usklajevati z drugimi ukrepi, ki jih je financirala EU, ali ukrepi, ki so se financirali na nacionalni ravni. Novi učni pristopi so postali sestavni del šolskega učnega načrta le pri dveh projektih, ki jih je revidiralo Sodišče. Vendar niti zanju ni bilo na voljo informacij o tem, ali so bili pristopi posredovani šolam, ki v projektu niso sodelovale.

²⁴ *Coronavirus response: Extraordinary Erasmus+ calls to support digital education readiness and creative skills.*

Finančna podpora EU je prispevala k digitalizaciji šol, vendar so bile pri dodeljevanju sredstev slabosti

Ukrepi, ki jih je financirala EU, niso bili vedno dobro vključeni v nacionalne strategije za digitalizacijo šol

42 Na podlagi strateškega in usklajenega pristopa držav članic ali regij k naložbam v šolsko infrastrukturo, strokovnega razvoja učiteljev ter razpoložljivosti e-vsebin in konceptov za digitalno poučevanje je mogoče pričakovati večje učinke, kar zadeva vključevanje digitalnega izobraževanja na šolah. Glede na to je Sodišče preučilo, ali so bili ukrepi, ki jih je financirala EU, v obiskanih državah članicah vsaj dobro vključeni v posodobljene nacionalne ali regionalne strategije za digitalizacijo šol.

43 Sodišče je ugotovilo, da ukrepi, ki jih je financirala EU, niso bili vedno dobro vključeni v nacionalne strategije za digitalizacijo šol. To je mogoče pojasniti tudi s tem, da v zakonodaji EU (ali nacionalni zakonodaji) ni s tem povezanih pravnih zahtev. V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da v strategijah pametne specializacije, ki so bile eden od predpogojev za to, da so lahko države članice ali regije prejele sredstva kohezijske politike za naložbe na področju raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij, ukrepi za digitalizacijo šol niso bili izrecno zahtevani²⁵.

44 V Nemčiji (Severnem Porenju-Vestfaliji) so bile naprave, ki si jih lahko izposodijo učitelji (na koncu financirane iz mehanizma za okrevanje in odpornost) in učenci (financirane iz mehanizma REACT-EU) sicer vključene v strategijo *Digitalstrategie Schule NRW*, vendar načrtovana nacionalna izobraževalna platforma in podpora centrom odličnosti na področju izobraževanja (glej **okvir 1**) nista bila vključena v nobeno strategijo digitalizacije. Glede na stanje sredi leta 2022 ta dva ukrepa za podporo digitalizacije v šolah nista bila vključena nobeno strategijo na deželni ravni, saj ni bilo okvira upravljanja, s katerim bi se zagotovilo, da bi zvezne dežele, ki so glavni akterji v izobraževanju v Nemčiji in izključno odgovorne za šolsko izobraževanje, ti načrtovani storitvi uporabljale v svojih šolah. Po mnenju Sodišča to lahko občutno zmanjša njuno dodano vrednost za šole.

45 V Grčiji in na Poljskem projekti, ki jih je financirala EU, npr. nabavo naprav, niso bili vključeni v posebno strategijo za digitalizacijo šol v obdobju 2014–2020. Hrvaška je v okviru splošne strategije za razvoj in razširitev uporabe sodobnih metod poučevanja, ki temeljijo na IKT in so namenjene vsem ravnam in vrstam izobraževanja, digitalizacijo šol

²⁵ Člen 19 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in Priloga XI k njej.

vkjučila v en sam projekt, ki se je začel leta 2015, kar ji je omogočilo večinoma celosten pristop k digitalizaciji njenih šol. V avstrijski strategiji za podporo digitalizaciji šol so imeli ukrepi, ki jih je financirala EU, osrednjo vlogo, saj je bilo zagotavljanje naprav učencem finančno najpomembnejši element te strategije.

46 V Italiji so bili nekateri ukrepi, financirani iz programov kohezijske politike za obdobje 2014–2020, dobro vključeni v nacionalni načrt za digitalizacijo šol (glej odstavek 27), vendar se v novem akcijskem načrtu, s katerim se podpira nova splošna strategija o digitalnih kompetencah, edina navedba ukrepov za digitalizacijo šol nanaša le na to, da jih je treba financirati iz mehanizma za okrevanje in odpornost. Italija je junija 2022 sicer sprejela načrt Šole 4.0 za opremljanje šol z inovativnimi učilnicami, vendar svoje posebne strategije za digitalizacijo šol ni posodobila. Zato ni natančno določeno, kako bodo ukrepi, financirani iz mehanizma za okrevanje in odpornost, dopolnjeni z drugimi ukrepi EU, ki se financirajo iz programov kohezijske politike za obdobje 2021–2027, ali nacionalno financiranimi ukrepi, ki so bili potrebni za zagotovitev tega, da so ukrepi, financirani iz mehanizma za okrevanje in odpornost, v celoti uspešni.

47 Grčija načrtuje znatne naložbe v digitalizacijo šol, ki naj bi se do leta 2025 financirala iz mehanizma za okrevanje in odpornost (glej *Prilogo I*). Leta 2021 je predstavila krovno strategijo za digitalno preobrazbo družbe in gospodarstva za obdobje 2020–2025, v katero so zajeti tudi izobraževanje in šole. Vendar je bil glede na stanje leta 2022 proračun za ukrepe, s katerimi naj bi se dopolnjevali ukrepi, financirani iz mehanizma za okrevanje in odpornost, ocenjen le približno, zadevno ministrstvo pa v zvezi s prioriteta izobraževalnega sektorja ni pripravilo konkretnih akcijskih načrtov.

48 Ker so bili v obiskanih državah članicah ukrepi, ki jih je financirala EU, običajno (z izjemo Hrvaške) posamične intervencije, npr. nabava naprav za učitelje ali učence ali usposabljanje učiteljev, se lahko zaradi tega, ker niso vključeni v ustrezne nacionalne ali regionalne strategije, poveča tveganje razdrobljene uporabe sredstev EU, kar bi negativno vplivalo na njihov potencialni učinek.

Države članice so s financiranjem EU lahko podprle digitalizacijo šol, vendar so v nekaterih primerih zgolj nadomestile že dodeljena nacionalna sredstva

49 Za sklade kohezijske politike za obdobje 2014–2020 in podporo iz mehanizma za okrevanje in odpornost velja pogoj, da ne nadomeščajo javnih ali enakovrednih strukturnih odhodkov države članice in ponavljajočih se nacionalnih proračunskih odhodkov ter da dopolnjujejo podporo, zagotovljeno z drugimi programi in

instrumenti EU (načelo dodatnosti)²⁶. Sodišče je zato preučilo, ali so bili ukrepi za digitalizacijo šol, ki jih je financirala EU, v skladu s tem načelom.

50 Sodišče je v svojem vzorcu našlo ukrepe za digitalizacijo šol v Nemčiji (Severnem Porenju-Vestfaliji), ki so bili retroaktivno vključeni v nemški načrt za okrevanje in odpornost: v začetku leta 2020 so se deželni organi že odločili, da bodo zadevne naprave za učitelje financirali iz deželnega proračuna. Ta ukrep bo sedaj povrnjen iz mehanizma za okrevanje in odpornost. Ker je bil ta pristop v skladu z veljavnimi pravili, ga je Komisija med pogajanja o nemškem načrtu za okrevanje in odpornost sprejela. Formalno je sicer v skladu z načelom dodatnosti in možnostjo retroaktivnosti, kot je določeno v ustrezni zakonodaji²⁷, vendar Sodišče meni, da financiranje EU iz mehanizma za okrevanje in odpornost v takem primeru nima dejanske dodane vrednosti.

Ukrepi, ki jih je financirala EU, so prispevali k digitalizaciji šol, vendar pričakovani rezultati ukrepov, ki se financirajo iz mehanizma za okrevanje in odpornost, niso bili jasno opredeljeni

51 Sodišče je v državah članicah, ki so za digitalizacijo šol uporabile sklade kohezijske politike, preučilo, ali so projekti ustrezali dejanskim potrebam šol in ali so dosegli načrtovane izloške. Ker so leta 2022 obiskane države članice večino ukrepov, podprtih iz mehanizma za okrevanje in odpornost, šele začele izvajati, je Sodišče ocenilo, kako jasno so bili za sledenje napredku opredeljeni mejniki in cilji. Poleg tega je ocenilo, kateri rezultati so bili pričakovani od naložb, ter ukrepe, ki so se že izvajali v nemških (naprave za učitelje) in avstrijskih šolah (naprave za učence).

52 Projekti, ki jih je v okviru skladov kohezijske politike financirala EU in pregledalo Sodišče, so običajno vključevali posamezne vidike digitalizacije, kot so nabava opreme IKT, usposabljanje učiteljev ali zagotavljanje digitalnega učnega gradiva šolam na namenskih platformah. Sodišče je v analizi ugotovilo, da so projekti v večini primerov sicer dosegli načrtovane izloške, vendar je opredelilo več dejavnikov, zaradi katerih obiskane šole niso mogle kar se da najbolje izkoristiti podpore EU (glej *okvir 3*).

²⁶ Člen 95(2) Uredbe (EU) 1303/2013 ter člen 5(1) in člen 9 Uredbe (EU) 2021/241. Glej tudi [Pregled Sodišča 01/2023](#) – Financiranje EU v okviru kohezijske politike ter mehanizma za okrevanje in odpornost: primerjalna analiza, odstavek 44.

²⁷ Člena 9 in 17 Uredbe (EU) 2021/241.

Okvir 3

Primeri dejavnikov, zaradi katerih so bili izidi projektov omejeni

V grških in italijanskih šolah je bila uporaba opreme, ki jo je financirala EU, zlasti aplikacij v oblaku ali izobraževalnih platform, zaradi nizkih hitrosti povezljivosti in neustreznih omrežij v šolskih stavbah omejena. Obe državi članici sta s podporo EU organizirali posebno usposabljanje o IKT za učitelje, vendar je pri njem sodeloval le razmeroma majhen delež vseh učiteljev. Zato je večina šol, ki so se odzvale na anketo Sodišča, menila, da še vedno obstaja velika potreba po tem, da učitelji postanejo digitalno usposobljeni in samozavestni uporabniki.

Na Poljskem in v Grčiji je večina šol redno uporabljala digitalno učno gradivo, ki ga je financirala EU. Vendar učenci zaradi proračunskih omejitev niso imeli ustreznih naprav, s katerimi bi lahko gradivo uspešno uporabljali v razredu, zlasti med učnimi urami, ki niso bile posebej namenjene IKT. Poleg tega v obeh državah članicah v večini šol učencem ni bilo dovoljeno, da bi s seboj prinesli svoje naprave, čeprav je znano, da jih učenci zaradi tega začnejo pogosteje uporabljati za učenje. Nasprotno pa je zadevno italijansko ministrstvo v strategiji za digitalizacijo države učence spodbujalo, naj v šole prinesejo svoje naprave.

53 Kar zadeva podporo iz mehanizma za okrevanje in odpornost, namenjeno digitalizaciji šol, se mejniki in cilji, ki jih morajo za izplačilo te podpore zadovoljivo izpolniti države članice, običajno nanašajo na vložke in izločke, kot so vloženi zneski, nabavljene naprave ali število usposobljenih učiteljev. Sodišče je že pri eni svojih preteklih revizij ugotovilo, da nekateri mejniki in cilji niso dovolj jasni, da z njimi niso zajete vse ključne faze ter da se z njimi merijo izločki in ne učinki²⁸. Kazalniki učinka imajo po definiciji daljše časovno obdobje, ki morda ni najbolj primerno glede na omejen časovni okvir za izvajanje mehanizma za okrevanje in odpornost. Vendar je brez kazalnikov učinka zelo težko oceniti smotrnost ukrepov. Tudi pri tej reviziji je odkrilo slabosti pri opredelitvi mejnikov in ciljev, ki se niso nanašali na rezultate, pričakovane v zvezi z digitalizacijo šol. Tako se lahko državam članicam izplačajo celotna sredstva, tudi če so bili v šolah do takrat doseženi slabi rezultati ali ti sploh niso bili doseženi (glej [okvir 4](#)).

²⁸ Posebno poročilo 21/2022 – Ocena nacionalnih načrtov za okrevanje in odpornost, ki jo je izvedla Komisija: na splošno ustrezna, vendar tveganja v zvezi z izvajanjem še vedno obstajajo, odstavki 82–84 in 89.

Okvir 4

Nejasni rezultati, pričakovani za ukrepe v šolah, ki se financirajo iz mehanizma za okrevanje in odpornost

Med ukrepi v italijanskih in avstrijskih načrtih za okrevanje in odpornost je tudi reforma izobraževalnega sektorja, katere cilj je okrepiti ponudbo storitev usposabljanja od vrtca do univerze (Italija) oz. pošten in enak dostop do osnovnih digitalnih znanj in spretnosti za vse učence nižje srednje šole (Avstrija). Vendar z mejniki in cilji za te ukrepe še vedno ni jasno določeno, koliko bi morale šole dejansko napredovati na področju digitalnega izobraževanja.

V Nemčiji je pogoj za izplačilo celotne podpore, namenjene ukrepu za nabavo naprav za učitelje, to, da učitelji opazijo izboljšanje razpoložljive digitalne infrastrukture in uporabe digitalnih medijev v šolah (glej *Prilogo IV*). Vendar še vedno ni jasno, kakšni rezultati za digitalno izobraževanje se pričakujejo od naložbe.

V Grčiji naložbeni ukrep za digitalizacijo šol vključuje 11 podprojektov (ukrepov) na nacionalni ravni: od interaktivne opreme za šole, usposabljanja za učitelje ter naprav za učence in učitelje do razvoja inovacijskih centrov in digitalnih storitev za šole in univerze. V zvezi z ukrepom bi morala biti pripravljena celovita reformna strategija za posodobitev učnih načrtov, racionalizacijo storitev in spremljanje izidov izobraževanja. Vendar za izplačilo celotne podpore (cilj glede dokončanja) zadostuje že to, da Grčija do konca leta 2024 v učilnicah osnovnih in srednjih šol namesti vsaj 36 000 interaktivnih učnih sistemov, kot so interaktivne table, prenosni računalniki ali interaktivni projektorji, čeprav je to le eden od več podprojektov za izboljšanje digitalnega izobraževanja, ki se financirajo iz mehanizma za okrevanje in odpornost.

54 V okviru mehanizma za okrevanje in odpornost se podpora EU izplača, ko država članica zadovoljivo izpolni cilje in mejnike, opredeljene v izvedbenem sklepu o nacionalnem načrtu za okrevanje in odpornost, kot ga je sprejel Svet. Za naložbe v digitalizacijo šol, financirane iz mehanizma za okrevanje in odpornost, so države članice zneske iz načrtov za okrevanje in odpornost v večini primerov ocenile na podlagi podatkov o podobnih ukrepih iz preteklosti, če so bili ti podatki na voljo, vendar – zaradi nujnosti instrumenta – pred njihovo vključitvijo v načrte za okrevanje in odpornost niso izvedle analize stroškov in koristi. Med pogajanjem o nacionalnih načrtih za okrevanje in odpornost je Komisija te ocene nato preverila in potrdila²⁹.

²⁹ Posebno poročilo 21/2022, odstavki 66–72.

55 Za razliko od drugih oblik podpore EU so lahko v okviru mehanizma za okrevanje in odpornost dejanski stroški ukrepov, ki jih krijejo države članice, višji ali nižji od zneskov iz nacionalnih načrtov za okrevanje in odpornost³⁰. Sodišče je za dve državi članici ugotovilo, da so bili stroški za ukrepa, ki sta se že izvajala, ocenjeni znatno višje od dejanskih stroškov, nastalih med izvajanjem (glej [okvir 5](#)). Komisija na podlagi te ocene stroškov določi finančni prispevek državi članici³¹.

Okvir 5

Primeri bistveno nižjih naložbenih stroškov za ukrepe za digitalizacijo šol, financirane iz mehanizma za okrevanje in odpornost

V Nemčiji se z mehanizmom za okrevanje in odpornost podpira vzpostavitev nacionalne platforme za digitalno izobraževanje. Ko je Komisija ocenila nacionalni načrt za okrevanje in odpornost, je bilo področje uporabe platforme oblikovanje t. i. ekosistema izobraževalnih področij. Ker pred tem ni bilo podobnih naložb, so bili stroški za projekt v višini 630 milijonov EUR ocenjeni le zelo splošno, pristojno ministrstvo pa ni moglo količinsko opredeliti koristi take platforme. Ob obisku Sodišča aprila 2022 je ministrstvo stroške ocenjevalo na manj kot 500 milijonov EUR brez davka na dodano vrednost (DDV). To je precej manj od zneska 529 milijonov EUR, ki ga je Nemčija med pogajanjem s Komisijo ocenila za stroške tega ukrepa brez DDV.

V Italiji je pristojno ministrstvo v okviru naložbe v višini 261 milijonov EUR začelo postopek javnega razpisa za to, da se več kot 9 900 šol poveže z gigabitnim internetom, in štirim izvajalcem dodelilo okvirne pogodbe v skupni vrednosti 166 milijonov EUR. To je 18 milijonov EUR manj od stroškov, ki jih je zadevno ministrstvo ocenilo za to fazo postopka. Poleg tega skupna načrtovana naložba vključuje 41 milijonov EUR DDV, ki je nacionalni prihodek in ne strošek, ki ga krije država članica. Komisija med pogajanjem o nacionalnem načrtu za okrevanje in odpornost pri predhodnih pregledih ocen stroškov za ta ukrep vključenega DDV ni odkrila.

Mehanizem za okrevanje in odpornost je zasnovan tako, da presežni zneski, ki niso bili porabljeni za ukrep, pomenijo dejansko proračunsko podporo za zadevno državo članico.

³⁰ Pregled 01/2023, odstavek 43.

³¹ Člen 20(4) Uredbe (EU) 2021/241.

Šole niso bile dovolj vključene v ugotavljanje potreb, zaradi česar je bil učinek financiranja EU manjši

56 Nacionalne ali regionalne strategije za digitalizacijo šol lahko služijo le kot izhodišče za opredelitev tega, kaj bi morale šole doseči in kaj konkretno potrebujejo. Zato je pomembno, da se potrebe šol določijo na ustrezni ravni in z namenom izboljšanja učnih rezultatov, ki naj bi jih dosegli učenci. Zato je Sodišče preučilo, kako dobro so obiskane države članice pri opredeljevanju projektov, ki jih financira EU, upoštevale potrebe šol.

57 Način, na katerega lahko šole izrazijo svoje potrebe po digitalizaciji, se med obiskanimi državami članicami zelo razlikuje. Na primer, v Nemčiji so lokalni šolski organi odgovorni za zagotavljanje internetne povezljivosti svojih šol in njihovo opremljanje z napravami, zadevna zvezna dežela pa opredeljuje izobraževalno politiko, izplačuje plače učiteljev in jim zagotavlja usposabljanja. Na Hrvaškem je en sam javni subjekt odgovoren za infrastrukturo, usposabljanje učiteljev na področju IKT in zagotavljanje programske opreme za digitalno učno gradivo v javnih šolah. V Italiji imajo šole določeno stopnjo avtonomije pri nabavi opreme in storitev, ministrstvo za izobraževanje pa je odgovorno za organizacijo usposabljanj učiteljev in drugo podporo.

58 Sodišče je ugotovilo, da šole niso bile vedno dovolj vključene v proces nabave, da bi izrazile svoje potrebe, ali pa niso mogle sprejeti strateškega pristopa k digitalnemu izobraževanju. Projekti, ki jih financira EU, lahko tako sicer dosežejo svoje cilje in prispevajo k digitalnemu razvoju šol, vendar ostajajo razdrobljeni in nimajo pomembnega učinka na digitalizacijo šol kot celote (glej [okvir 6](#)).

Okvir 6

Slabosti pri ugotavljanju potreb šol

V Nemčiji (Severnem Porenju-Vestfaliji) so bila sredstva za naprave, ki si jih lahko izposodijo učitelji, zveznim deželam dodeljena po nacionalnem razdelitvenem ključu, ki je temeljil na njihovih davčnih prihodkih in prebivalstvu, ne pa na številu učiteljev, ki so dejansko potrebovali novo napravo. Poleg tega šolski organi pri nabavi naprav niso vedno dovolj upoštevali potreb učiteljev: na dveh od štirih obiskanih šol so bile nove naprave nezdružljive z obstoječo opremo, učiteljem ni bilo dovoljeno namestiti programske opreme, ki so jo potrebovali za poučevanje, ali pa naprave niso bile primerne za opravljanje administrativnih nalog. Učitelji so zato še naprej uporabljali zasebne naprave.

V Grčiji je nabavo opreme IKT centralno upravljalo pristojno ministrstvo. V letih 2016 in 2017 so morale šole navesti svoje potrebe po opremi IT, vendar ministrstvo ni izdalo smernic ali vzpostavilo formalnega okvira za uporabo digitalnih tehnologij v razredu. Tako so šole le težko ugotovile, katera vrsta opreme je najprimernejša za njihove potrebe. Zaradi velikih zamud v postopku javnega naročanja so šole opremo prejele šele pozno leta 2021 ali so leta 2022 nanjo še vedno čakale, takrat pa so se njihove potrebe in tehnologija opreme že spremenile.

V Italiji je pristojno ministrstvo vedno znova organiziralo posamezne konkurenčne razpise, kar je šolam omogočilo, da zaprosijo za podporo kohezijske politike za določen projekt, kot je nov računalniški laboratorij. Glavni namen je bil omejen proračun uporabiti tako, da bo koristil šolam, ki izpolnjujejo nekatera merila, kot so njihova lokacija ali socialni položaj njihovih učencev. S tem pristopom so bili sicer obravnavani cilji operativnega programa, vendar so morale šole opredeliti potrebo in „projekt“ za vsak razpis, namesto da bi ga določile na podlagi svojega strateškega pristopa k digitalizaciji.

Ker na Poljskem ni bilo splošne strategije za digitalizacijo šol, so morale šole za podporo zaprositi pri različnih virih, ki jih je financirala EU ali država članica.

59 Kar zadeva sklade kohezijske politike, je od obiskanih držav članic samo Hrvaška uporabila pristop, po katerem je podporo EU uporabila na podlagi enotnega ukrepa za usklajevanje naložb v opremo IKT, strokovni razvoj učiteljev in e-vsebino, da bi vsem šolam omogočila uporabo sodobnih metod in tehnik poučevanja ter inovativnih praks poučevanja in učenja na sistematičen način. Druge države članice so splošno potrebo po podpori običajno pojasnile s podpovprečno povezljivostjo šol ter digitalnimi znanji in spretnostmi, kot je bilo razvidno iz nacionalnih ali mednarodnih študij ali ocen. Včasih so se operativni programi nanašali tudi na cilje na višji ravni, kot so zmanjšanje števila mladih, ki zgodaj opustijo šolanje, ali izboljšanje znanj in spretnosti učiteljev in učencev na splošno. V takih primerih so bili ukrepi za podporo digitalizaciji pogosto dopolnjeni z ukrepi, ki z njo niso bili povezani, in ni bilo jasno, kakšne konkretne rezultate naj bi šole dosegle s svojimi prizadevanji za digitalizacijo.

Številne šole še ne izkoriščajo potenciala digitalizacije

60 Eden ključnih gonil pri uvajanju digitalnih tehnologij v šolah so ustrezni učni načrti in načrti usposabljanja, s katerimi se učitelji in učenci spodbujajo k uvajanju novih tehnologij pri vseh šolskih predmetih. Razpoložljivost in kakovost učnega gradiva sta sama po sebi eden od pogojev za digitalizacijo šol, vendar ne zagotavljata boljšega

učenja. Šolam in učiteljem mora zato biti omogočeno, da te vire uporabijo za izboljšanje učenja in poučevanja, zlasti v zvezi z IKT v izobraževanju³².

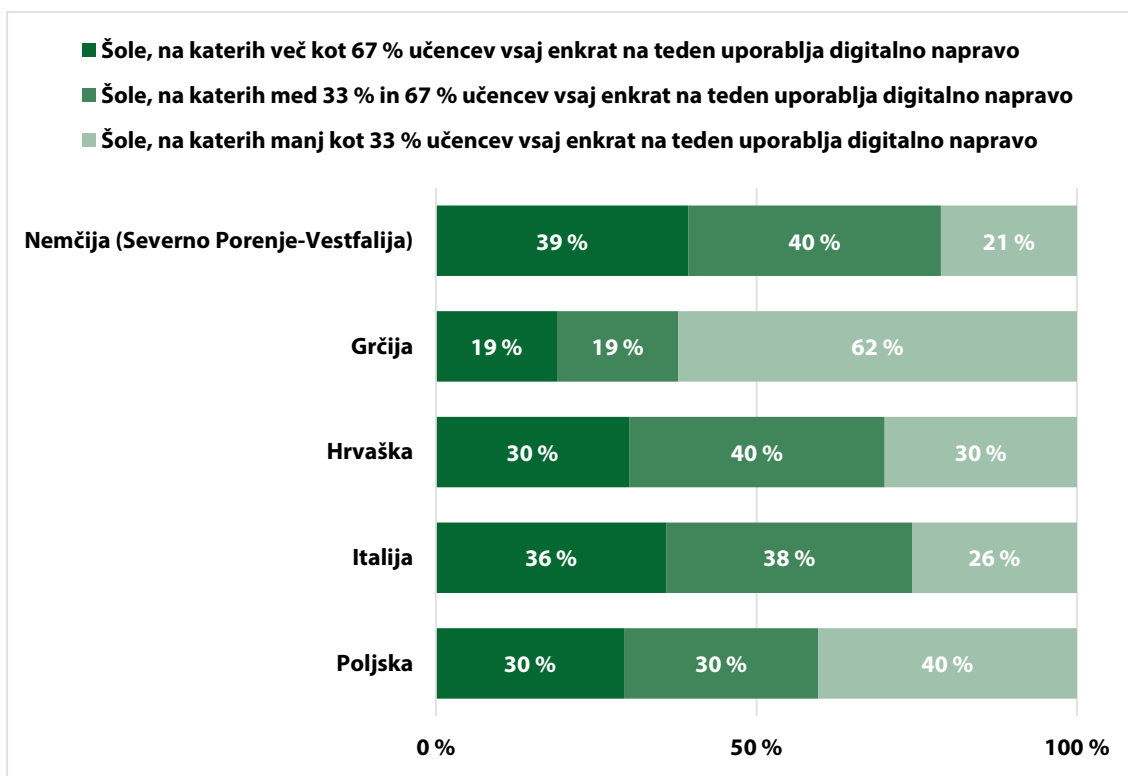
61 Da bi šole IKT čim bolj vključile v svoj vsakdan, med drugim potrebujejo tudi pristop, s katerim bi podpirale digitalno izobraževanje v razredu. Podpirajo ga lahko neformalno, npr. s svetovanjem učiteljem o koristih digitalnega izobraževanja in usposabljanjem na splošno, ali formalno z uradnimi strategijami ali pisnimi izjavami, npr. z e-politiko, sprejeto na šolski ravni. Tako bi lahko šole tudi lažje opredelile svoje potrebe.

62 Sodišče je v anketi šole vprašalo o opremi, ki je bila na voljo, njihovem mnenju o znanjih in spretnostih učiteljev glede uporabe digitalnih tehnologij pri učenju in poučevanju ter o področju, na katerem so ukrepi najbolj potrebni. Glede na prejete odgovore so skoraj vse anketirane šole tako ali drugače uporabljale digitalne naprave. Vendar glede na odgovore še vedno obstajajo velike razlike v količini in kakovosti opreme, ki je na voljo šolam, ocenah usposobljenosti učiteljev za digitalno poučevanje ter v tem, kako pogosto in kje se digitalno poučevanje dejansko izvaja (glej *Prilogo III*).

63 Obiskane države članice so sicer uvedle obvezen pouk o IKT za nekatere razrede ali so ga vsaj načrtovale, vendar so številne šole v anketi Sodišča navedle, da pri pouku v šolah, ki ni namenjen posebej IKT, digitalno napravo vsaj enkrat na teden uporablja manj kot tretjina učencev. To pomeni, da v številnih šolah še vedno ni običajno, da bi se IKT uporabljale pri vseh predmetih (glej *slika 7*).

³² *PISA 2018 Results: Effective Policies, Successful Schools*, zvezek V, str. 112, PISA, OECD Publishing, Pariz, 2020.

Slika 7 – Delež učencev, ki uporabljajo digitalno napravo pri pouku, ki ni namenjen posebej IKT

Vir: anketa Evropskega računskega sodišča

64 Niti v operativnih programih za obdobje 2014–2020 niti v nacionalnih načrtih za okrevanje in odpornost, ki jih je preučilo Sodišče, ni določeno, da morajo imeti šole, ki prejmejo podporo EU, strategije ali koncepte, s katerimi bi zagotovile široko uporabo digitalnih tehnologij pri poučevanju.

65 Od obiskanih držav članic je samo Avstrija zakonsko zahtevala, da morajo šole, ki nameravajo svoje učilnice opremiti z digitalnimi napravami in za to izkoristiti ukrep, financiran iz mehanizma za okrevanje in odpornost, pripraviti razvojni in izvedbeni načrt za podporo izobraževanju z uporabo IKT in digitalnih medijev, v njem pa opredeliti kratko-, srednje- in dolgoročne cilje in ukrepe³³. Vendar pristojno ministrstvo ni imelo najnovejših informacij o tem, koliko šol je to pravno zahtevo dejansko izpolnilo.

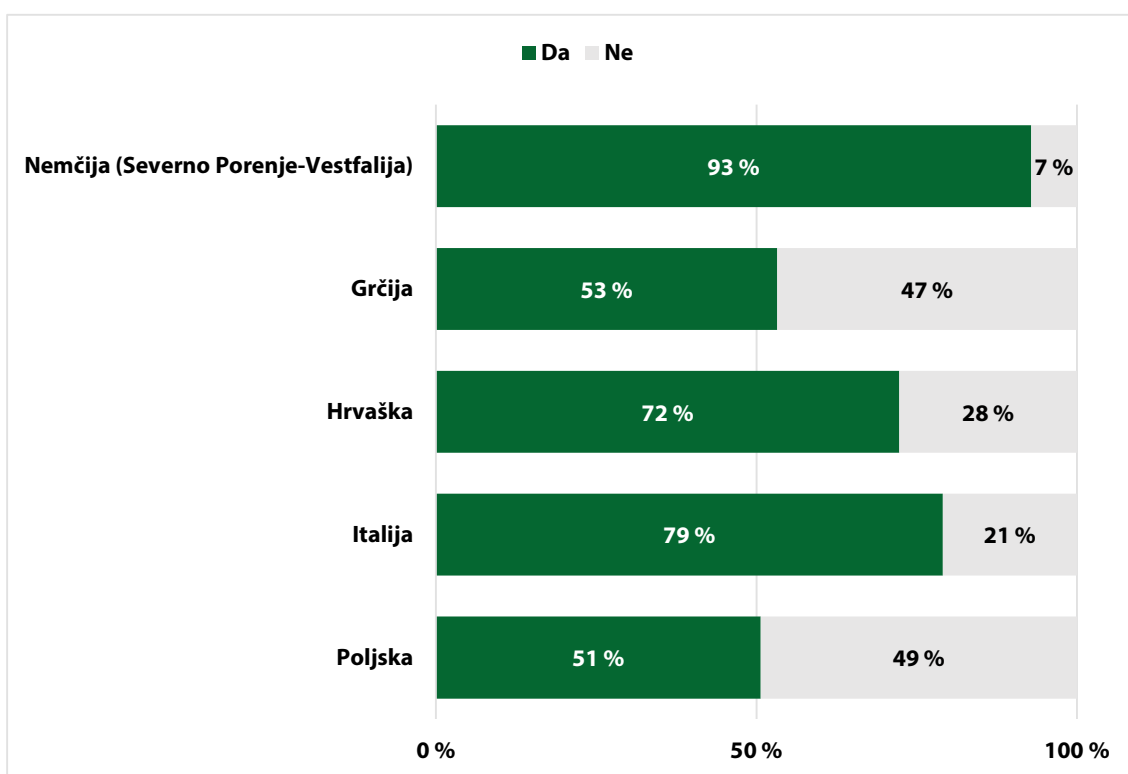
66 V Nemčiji je ministrstvo za izobraževanje zvezne dežele Severno Porenje-Vestfalija šolam zagotovilo referenčni okvir za kakovost šol in določilo, da bodo od leta 2018 digitalni medijski koncepti v šolah obvezni, in sicer za vključevanje digitalnih metod

³³ Člen 2(1) zveznega zakona o financiranju digitalizacije avstrijskega šolskega sistema (*Schuldigitalisierungsgesetz*).

poučevanja v šolski vsakdan. V Italiji je ministrstvo za izobraževanje leta 2020 šole pozvalo, naj sprejmejo načrt za integrirano digitalno poučevanje, zlasti zaradi posledic pandemije COVID-19 za šole. V Grčiji so se lahko šole same odločile, ali želijo digitalna znanja in spretnosti vključiti v svoje razvojne načrte.

67 Zato je Sodišče vprašalo šole, ali imajo formalno strategijo (ali koncept) za uporabo digitalnih tehnologij pri poučevanju. Takšni koncepti lahko vključujejo obstoječo in željeno šolsko infrastrukturo IT, redna usposabljanja na področju IKT za učitelje, zavestno uporabo digitalnih naprav, uporabo platform in digitalnega učnega gradiva pri poučevanju ali kibernetško varnost. Vsaj polovica šol, ki so se odzvale na anketo Sodišča, je takšne koncepte imela (glej [sliko 8](#)).

Slika 8 – Delež šol s formalno strategijo ali konceptom za uporabo digitalnih tehnologij pri poučevanju

Vir: anketa Evropskega računskega sodišča

68 Pri analizi odgovorov na anketo se je pokazalo tudi, da se v šolah brez e-politike med poučevanjem manj pogosteje uporabljajo IKT. Po mnenju Sodišča je iz tega razvidno, kako pomembni so formalni pristopi šol za čim uspešnejše izkoriščanje potenciala digitalizacije.

Le nekaj držav članic ocenjuje rezultate, dosežene s podporo EU za digitalizacijo šol

69 Digitalizacija šol ni sama sebi namen, temveč odprt proces, namenjen podpiranju razvoja znanj in spretnosti učencev ter izboljšanju učnih rezultatov. Nabava naprav ali usposabljanje učiteljev sta torej eden od predpogojev za uspešno digitalizacijo šol, vendar zgolj po njiju ni mogoče sklepati o kakovosti šol. To, ali so učenci z uporabo financiranih virov uspešnejši, je mogoče lažje ugotoviti s spremljanjem procesa digitalizacije. Spremljanje in vrednotenje sta pomembna tudi za ocenjevanje uspešnosti, učinkovitosti in učinka podpore EU³⁴. Zato je Sodišče preučilo, ali so imele Komisija in obiskane države članice postopke za spremljanje in vrednotenje napredka, ki so ga šole dosegle na področju digitalnega izobraževanja s sredstvi EU.

70 Komisija od leta 2013 podpira mednarodno študijo računalniške in informacijske pismenosti, s katero se vsakih pet let v izbranih državah po vsem svetu ocenjuje znanje učencev in učiteljev na področju IKT. Od držav članic EU so v zadnji razpoložljivi študiji (2018) sodelovale Danska, Češka, Nemčija, Francija, Luksemburg, Portugalska in Finska. Naslednja študija bo izvedena leta 2023.

71 Komisija nima celovitih podatkov o skupnih zneskih, porabljenih za digitalizacijo šol. Ker digitalno izobraževanje ali digitalizacija šol v obdobju 2014–2020 nista bila izrecna tematska cilja skladov kohezijske politike, državam članicam o njiju ni bilo treba zbirati podatkov in poročati Komisiji. Poleg tega Komisija ne spremlja posebej prispevka financiranja EU k digitalnemu izobraževanju.

72 Države članice, ki so uporabljale sredstva EU za digitalizacijo šol, niso bile dolžne, da posebej ocenjujejo napredek, ki so ga s temi sredstvi dosegle šole na področju digitalnega izobraževanja. Kazalniki, ki so jih morale države članice opredeliti za spremljanje izločkov in rezultatov operativnih programov v okviru skladov kohezijske politike³⁵, so bili osredotočeni na prednostno naložbo kot celoto. Ti kazalniki so bili bodisi na previsoki ravni, da bi vsebovali informacije o napredku šol na področju digitalizacije, bodisi omejeni na posamezne ukrepe, kot je odstotek učiteljev, ki so dokončali tečaje usposabljanja za izboljšanje digitalnih znanj in spretnosti.

73 Podobno Komisija držav članic, ki uporabljajo mehanizem za okrevanje in odpornost, zaradi njegove začasne narave ni pozvala, naj v svoje načrte za okrevanje in odpornost vključijo mejnike za spremljanje in vrednotenje ali ocenijo ukrepe za podporo

³⁴ Člen 34 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 in člen 54 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

³⁵ Člen 27(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

digitalizaciji šol. Zato države članice na splošno niso dolžne ocenjevati, ali se je z ukrepi, financiranimi iz mehanizma za okrevanje in odpornost, digitalno izobraževanje dejansko izboljšalo.

74 Sodišče je ugotovilo, da imata od obiskanih držav članic le Hrvaška in Italija vzpostavljena pristopa za sistematično spremljanje napredka digitalizacije šol, ki so prejele podporo EU (glej [okvir 7](#)).

Okvir 7

Primeri spremljanja napredka pri digitalizaciji šol

V Italiji je ministrstvo za izobraževanje uvedlo sistem spremljanja (t. i. observatorij za digitalno šolo), po katerem vsako leto z digitalno platformo za poročanje zbira kvantitativne podatke o povezljivosti šolskih stavb, uporabi naprav in tehnične opreme ter digitalnih znanjih in spretnostih učencev.

Na Hrvaškem nacionalni organi v okviru projekta digitalizacije hrvaških šol, ki se financira iz skladov kohezijske politike, kot enega ključnih izločkov spremljajo digitalno zrelost šol, izraženo na petih ravneh. Digitalno zrele šole imajo visoko stopnjo integracije IKT, njihova uporaba IKT pa ni več odvisna od zagnanih posameznikov, temveč od sistematičnega pristopa. Pri tem spremljanju se uporabljajo podatki na podlagi samoocen in zunanjih ocen 151 šol, ki so sodelovale v prvi fazi projekta.

75 Druge države članice so rezultate na splošno spremljale le za posamezne projekte in niso imele ureditev, s katerimi bi redno vrednotile učinek ukrepov na digitalno izobraževanje, ki jih je financirala EU. Zato je težko oceniti, koliko se je s podporo EU izboljšala digitalizacija šol.

Le nekaj šol lahko uporablja gigabitno povezljivost

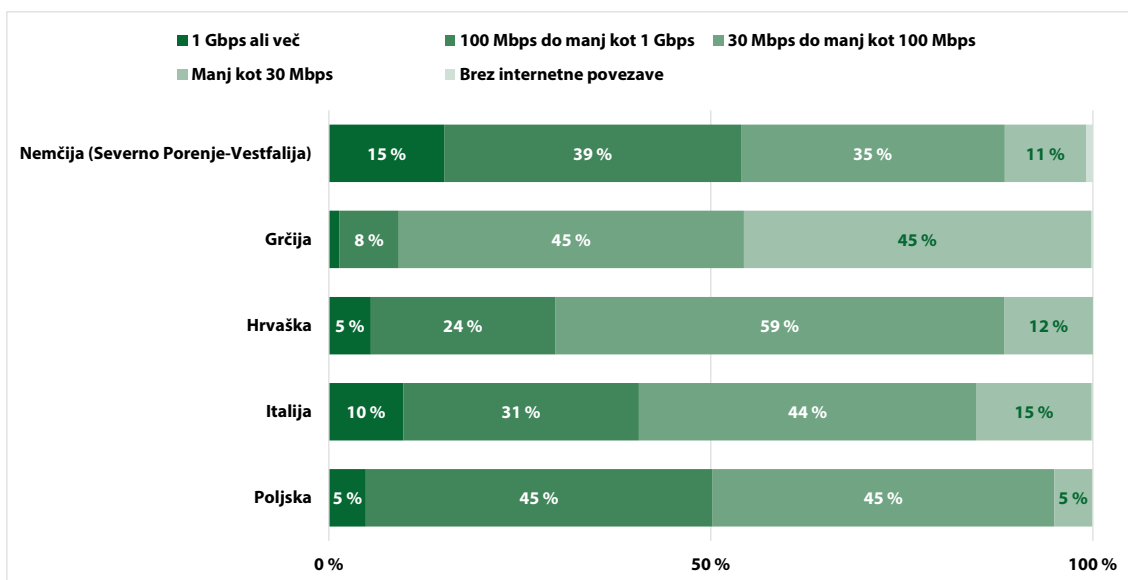
Dejanska povezljivost številnih šol je še vedno nizka

76 Razpoložljivost hitrih internetnih povezav in omrežij v šolah je eden od predpogojev za uporabo najsodobnejše opreme IT. Sodišče je zato preučilo, ali so obiskane države članice prenesle strateško ciljno vrednost Komisije glede gigabitne povezljivosti za leto 2025 v nacionalne strategije ali pristope za povezovanje vseh svojih šol do leta 2025 in ali lahko šole s svojo dejansko povezljivostjo ustrezno uporabljajo IKT.

77 Komisija sicer spremlja splošni napredek pri doseganju ciljnih vrednosti glede povezljivosti gospodinjstev z indeksom digitalnega gospodarstva in družbe, vendar ima le malo informacij o dejanski povezljivosti šol in je ne spremlja posebej. Vse obiskane države članice so spremljale splošni napredek pri povezljivosti svojih šol, vendar je Sodišče v Nemčiji, Avstriji in na Poljskem opazilo nekatere težave pri ocenjevanju dejanske povezljivosti. V Nemčiji (Severnem Porenju-Vestfaliji) so si informacije o dejanski povezljivosti nasprotovale. Deželno ministrstvo je na šolah redno zbiralo podatke, vendar so ti zelo odstopali od tistih, ki so jih na zvezni ravni zbrali ponudniki telekomunikacijskih storitev. V Avstriji so imeli organi le zastarele informacije, ker jih na šolah niso zbirali že od začetka pandemije COVID-19. Poleg tega so imeli tehnične težave pri usklajevanju šolskih naslovov s podatki iz nacionalnega širokopasovnega atlasa, ki je ključni vir informacij za gigabitno razpoložljivost. Poljska je spremljala že več kot 85 % šol in naj bi ta delež z napredkom pri povezovanju šol še povečala.

78 Komisija je svoje ciljne vrednosti za leto 2025 določila le za razpoložljivost gigabitnih povezav in ne za dejansko uporabo storitev na šolah. V državah članicah, zajetih v revizijo Sodišča, je bilo iz pogodb s ponudniki telekomunikacij razvidno, da gigabitne širokopasovne povezave dejansko uporablja le majhen delež anketiranih šol, ki lahko tako kar najbolje izkoristi potencial IKT v digitalnem izobraževanju (glej [sliko 9](#)).

Slika 9 – Hitrost prenosa na šolah glede na pogodbe s ponudniki telekomunikacijskih storitev

Vir: anketa Evropskega računskega sodišča

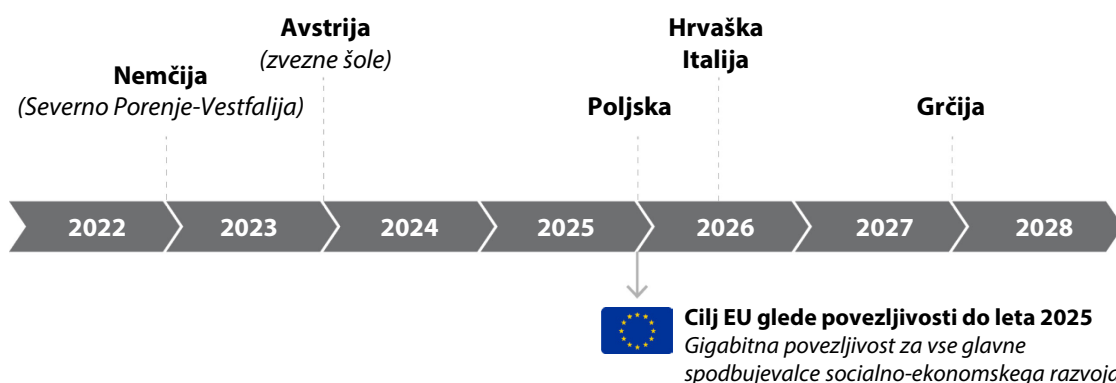
79 Sodišče je ugotovilo, da v vseh obiskanih državah članicah številne šole zaradi neustrezne infrastrukture ne morejo v celoti izkoristiti razpoložljivih povezav za

poučevanje. Veliko šolskih stavb je starih in jih je treba nadgraditi z ustreznimi omrežnimi kablji in brezžičnim internetom v učilnicah.

Nekatere države članice morda ne bodo dosegle ciljne vrednosti glede povezave z gigabitnim internetom do leta 2025

80 Sodišče je ugotovilo, da imajo države članice različne pristope pri spodbujanju gigabitne povezljivosti svojih šol. Na primer, deželna vlada Severnega Porenja-Vestfalije (Nemčija) si je prizadevala povezati vse šole do konca leta 2022, Avstrija pa je načrtovala, da do konca leta 2023 poveže samo svoje zvezne šole, tj. 10 % vseh šol. Za povezovanje drugih šol so odgovorni lokalni šolski organi, ki pa se lahko sami odločijo, ali si bodo prizadevali za hitre povezave na šolah, za katere so pristojni, ali ne. Hrvaška in Italija si prizadevata povezati šolske stavbe do leta 2025, vendar so v njunih postopkih javnega naročanja določene ciljne vrednosti, v skladu s katerimi naj bi bila dela dokončana šele sredi leta 2026. Grčija namerava javno upravo, vključno z vsemi šolami, povezati do leta 2027 (glej [sliko 10](#)).

Slika 10 – Ciljne vrednosti držav članic glede gigabitne povezljivosti šol

Vir: Evropsko računsko sodišče

81 Glede na zadnjo posodobitev študije Komisije o nacionalnih načrtih za širokopasovna omrežja v EU27 je le nekaj držav članic že doseglo – ali je malo pred tem, da dosežejo – ciljne vrednosti Evropske digitalne agende za leto 2020, ki so manj ambiciozne od ciljne vrednosti pobude o gigabitni družbi³⁶. Študija sicer ni bila posebej osredotočena na šole, vendar je bilo v njej ugotovljeno, da morajo države članice okrepiti svoja prizadevanja, da bi do leta 2025 dosegle ciljne vrednosti pobude o gigabitni družbi – ali se jim približale. Zaradi pomanjkanja temeljitega strateškega načrtovanja v državah članicah in posebnih programov za povezovanje šol ter zamud pri

³⁶ Updated Study on National Broadband Plans in the EU27, 2021.

izvajanju takih programov po mnenju Sodišča ni verjetno, da bi bile vse šole v EU do leta 2025 povezane z gigabitnim internetom.

82 Od šestih obiskanih držav članic so samo štiri (Nemčija, Italija, Avstrija in Poljska) sprejele posebne podporne programe za pospešitev povezovanja šol, pri čemer je Poljska za svoj program uporabljala finančna sredstva EU že pred letom 2021. Vendar v Italiji kljub temu, da je bilo od začetka programa leta 2020 povezano veliko število šolskih stavb, v nekaterih regijah že prihaja do znatnih zamud pri izvajanju programa, zaradi česar obstaja tveganje, da ciljna vrednost do leta 2025 ne bo dosežena povsod.

Zaključki in priporočila

83 Sodišče je prišlo do zaključka, da so bili ukrepi, ki jih je podprla EU, šolam v pomoč pri prizadevanjih za digitalizacijo, vendar države članice pri uporabi financiranja EU niso imele strateških usmeritev.

84 Cilj akcijskega načrta Komisije za digitalno izobraževanje je podpreti države članice pri obravnavanju izzivov, povezanih z digitalnim izobraževanjem, in jim v ta namen zagotoviti orodja, s katerimi bodo učitelji in vodje usposabljanj lahko bolje izkoristili tehnologijo, na primer z razvojem ustreznih digitalnih znanj in spretnosti ter zagotavljanjem boljših dokazov in analiz. Vendar glede na stanje leta 2022 vse obiskane države članice niso imele posebnih strategij za digitalizacijo svojih šol in večina jih ciljev akcijskega načrta ni prenesla v svoje strategije (glej odstavke [25–29](#)).

85 V nekaterih državah članicah so šole sicer uspešno sprejele nekatere pomembne elemente akcijskega načrta, vendar je bilo v drugih državah članicah še vedno veliko šol, ki s temi vidiki večinoma niso bile seznanjene. Do izbruha COVID-19 digitalizacija ni bila ena od prioritet projektov šol za strateško partnerstvo, financiranih v okviru programa Erasmus+: digitalizacija je bila podprta le z nekaj projekti, njihovi rezultati pa so bili večinoma omejeni na neposredne udeležence projekta (glej odstavke [30–41](#)).

Priporočilo 1 – Dejavnije spodbujati ukrepe EU v okviru akcijskega načrta za digitalno izobraževanje in okrepiti učinek strateških partnerstev

Komisija naj dejavnije spodbuja svoje ukrepe v okviru akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, kot sta SELFIE in EU Code Week, na primer s tesnejšim sodelovanjem s šolami, in poveča učinek ukrepov strateških partnerstev na digitalizacijo šol.

Časovni okvir: do konca leta 2024.

86 Države članice niso vedno uspešno vključevale ukrepov, ki jih financira EU, v nacionalne ali regionalne strategije za digitalizacijo šol, s čimer bi se lahko zmanjšalo tveganje razdrobljenih intervencij, financiranih iz proračuna EU, in dosegel večji učinek. Poleg tega nekatere države članice niso posodobile svojih strategij za obdobje 2021–2027 in ni bilo jasno, kako bodo financirale ukrepe, ki dopolnjujejo ukrepe, ki jih financira EU (glej odstavke [42–48](#)).

87 Ukrepi, ki jih je financirala EU in jih je Sodišče preučilo pri tej reviziji, so bili formalno skladni z načelom dodatnosti. Vendar je Sodišče odkrilo tudi primere, v katerih je država članica retroaktivno vključila ukrep v nacionalni načrt za okrevanje in odpornost in tako nadomestila nacionalna sredstva, ki so bila dodeljena že pred začetkom izvajanja mehanizma za okrevanje in odpornost. To je sicer v skladu z zakonodajo, vendar financiranje takih primerov nima dejanske dodane vrednosti (glej odstavka [49](#) in [50](#)).

88 V večini primerov so se s projekti, ki jih je financirala EU in jih je Sodišče preučilo pri tej reviziji, dosegli načrtovani izločki, vendar obiskane šole zaradi nekaterih dejavnikov še vedno niso mogle v celoti izkoristiti finančnih sredstev EU. Sodišče je za ukrepe, podprte z mehanizmom za okrevanje in odpornost, ugotovilo pomanjkljivosti pri določitvi mejnikov in ciljev. Nobeden od ciljev in mejnikov se namreč ni nanašal na pričakovane rezultate ukrepov v smislu izboljšanja digitalnega izobraževanja. Poleg tega so se ocene stroškov, ki jih je Komisija sprejela med pogajanja o nacionalnih načrtih, za dva ukrepa, preučena pri tej reviziji, znatno razlikovale od dejanskih stroškov, ki so nastali med izvajanjem, ti presežni zneski pa so pomenili dejansko proračunsko podporo državam članicam. Poleg tega šole pogosto niso bile dovolj vključene v ugotavljanje lastnih potreb, kar lahko zmanjša učinek podpore EU (glej odstavke [51–59](#)).

89 Skoraj vse šole zdaj uporabljajo digitalne naprave, vendar razpoložljivost opreme IKT na šolah ali namensko usposabljanje učiteljev še v splošnem ne pomenita boljšega učenja, če šole nimajo pristopa k podpiranju uporabe digitalnega izobraževanja v razredu. Številne šole še vedno poročajo o nezadostni opremi ali dodatnih potrebah po usposabljanju učiteljev, poleg tega pa jih veliko še vedno ni sprejelo formalnega pristopa k uporabi IKT v razredu. To bi jim lahko preprečilo, da v celoti izkoristijo potencial digitalizacije (glej odstavke [60–68](#)).

90 Komisija še vedno nima celovitih podatkov o skupnih zneskih, porabljenih za digitalizacijo šol. Le nekaj držav članic ocenjuje rezultate, ki so jih dosegle s finančno podporo EU za izboljšanje digitalnega izobraževanja v šolah, saj k temu niso bile obvezane. Kazalniki za posamezne programe niso bili informativni in samo dve od šestih obiskanih držav članic sta sistematično spremljali napredek, ki so ga šole na področju digitalizacije dosegle s finančno podporo EU (glej odstavke [69–75](#)).

Priporočilo 2 – Bolje povezati financiranje EU s cilji, potrebami in pričakovanimi izidi za šole

Komisija naj, po potrebi v tesnem sodelovanju z državami članicami, sprejme ukrepe za okrepitev povezave:

- (a) med cilji akcijskega načrta za digitalno izobraževanje, podporo EU ter nacionalnimi ali regionalnimi strategijami za digitalizacijo šol;
- (b) med podporo EU za digitalizacijo šol in jasno opredeljenimi cilji, potrebami in prilagodljivimi izidi za šole.

Časovni okvir: do konca leta 2027.

91 Leta 2016 je Komisija določila ciljne vrednosti, v skladu s katerimi morajo države članice do leta 2025 šole povezati z gigabitnim internetom ter jim omogočiti uporabo najsodobnejše opreme IT in sprejetje inovativnih načinov poučevanja in učenja. Komisija ima le malo informacij o dejanski povezljivosti šol in je ne spremlja posebej. Gigabitno povezavo lahko dejansko uporablja le majhno število šol in tako kar najbolje izkoristi potencial IKT v digitalnem izobraževanju (glej odstavke [76–79](#)).

92 Države članice so imele različne pristope k spodbujanju povezljivosti šol: nekatere so imele posebne nacionalne podporne programe, druge pa posebnih strategij niso imele. Zaradi pomanjkanja temeljitega strateškega načrtovanja in zamud pri izvajanju posebnih programov ni verjetno, da bi vse šole v EU do leta 2025 dosegle cilj glede povezave z gigabitnim internetom (glej odstavke [80–82](#)).

Priporočilo 3 – Spremljati in spodbujati doseganje ciljnih vrednosti glede povezljivosti vseh šol

Komisija naj v tesnem sodelovanju z državami članicami in regijami:

- (a) vzpostavi mehanizem za redno zbiranje aktualnih podatkov za spremljanje dejanske povezljivosti šol in poroča o rezultatih;
- (b) spodbuja države članice, da do leta 2025 vse šole povežejo z gigabitnim internetom.

Ciljni rok za izvedbo: do konca leta 2025.

To poročilo je sprejel senat II, ki ga vodi članica Sodišča Annemie Turtelboom, v Luxembourgu na zasedanju 15. marca 2023.

Za Evropsko računsko sodišče

Tony Murphy
predsednik

Priloge

Priloga I – Ukrepi za digitalizacijo šol, financirani iz mehanizma za okrevanje in odpornost

Država članica	Komponenta	Naslov	Proračun (v milijonih EUR)
Belgija	F.2.3 – Optična vlakna, 5G in nove tehnologije	Izboljšanje povezljivosti šol (notranje), pa tudi 35 poslovnih parkov v Valoniji – valonska regija	70
	J.4.1 – Izobraževanje 2.0	„Digisprong“ flamske skupnosti	318
		„Digitalna preobrazba bruseljskih šol“ regije Bruselj – glavno mesto	5
		„Digitalna preobrazba izobraževanja“ nemško govoreče skupnosti	5
Bolgarija	C.1 – Izobraževanje ter znanja in spretnosti	Centri HED in inovacije v izobraževanju	122
Češka	3.1 – Inovacije v izobraževanju v okviru digitalizacije	Izvajanje revidiranega učnega načrta ter digitalnih znanj in spretnosti učiteljev	22
		Digitalna oprema za šole	169
Nemčija	3.1 – Digitalizacija izobraževanja	Naprave za izposojlo učiteljem	420
		Nacionalna izobraževalna platforma	529
		Izobraževalna središča odličnosti	172
Estonija	3 – Digitalno stanje	Izgradnja zelo visokozmogljivih širokopasovnih omrežij	24
Irska	2 – Pospeševanje in širjenje digitalnih reform in preobrazbe	Program za zagotavljanje digitalne infrastrukture in financiranja šol	64
Grčija	3.2 – Izobraževanje, poklicno izobraževanje in usposabljanje ter znanja in spretnosti	Digitalna preobrazba izobraževanja	365

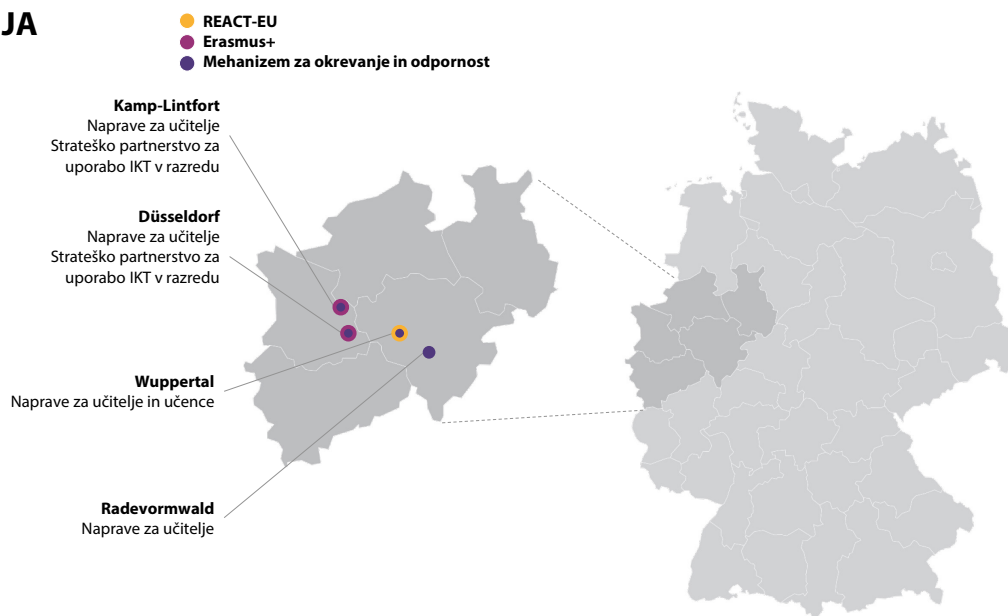
Država članica	Komponenta	Naslov	Proračun (v milijonih EUR)
Španija	3.1 – Inovacije v izobraževanju v okviru digitalizacije	Digitalna preobrazba izobraževanja	1 412
Francija	C.7 – Digitalizacija države, ozemelj, podjetij, kulture	Digitalna nadgradnja upravljanja izobraževalnega sistema	35
		Kontinuiteta izobraževanja: digitalna preobrazba šole	131
Italija	1.2 – Hitre internetne povezave (ultrahitre širokopasovne povezave in 5G)	Povezane šole	261
	4.1 – Krepitev zagotavljanja izobraževalnih storitev: od vrtcev do univerz	Integrirano digitalno poučevanje in usposabljanje o digitalni preobrazbi za šolsko osebje	800
		Nova znanja in spretnosti ter novi jeziki	1 100
		Šole 4.0: inovativne šole, ožičenje, nove učilnice in delavnice	2 100
Ciper	L.5.1 – Posodobitev izobraževalnega sistema, izpopolnjevanje in preusposabljanje	Reforma 2: Nov sistem za ocenjevanje učiteljev in šol – digitalni	0,3
		Reforma 4: Digitalna preobrazba šolskih enot z namenom izboljšanja digitalnih spretnosti in znanj, povezanih z izobraževanjem na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike	13,8
Latvija	2 – Digitalni prehod	Odpravljanje digitalnega razkoraka za socialno ranljive učence in izobraževalne ustanove	15
	3 – Zmanjševanje neenakosti	Razvoj infrastrukture in opreme v izobraževalnih ustanovah	31
Litva	3 – Digitalna preobrazba za rast	Produkcija digitalnih izobraževalnih vsebin in virov	20
	4 – Kakovostno in dostopno izobraževanje za celoten življenjski cikel	Podukrep 6: Preobrazba digitalnega izobraževanja	10
Madžarska	C.1 – Demografija in javno izobraževanje	Razvoj konkurenčnega javnega izobraževanja z uporabo tehnologije 21. stoletja	391

Država članica	Komponenta	Naslov	Proračun (v milijonih EUR)
Nizozemska	P.4 – Krepitev trga dela, pokojnin in v prihodnost usmerjenega izobraževanja	Nacionalni odbor za izobraževanje – umetna inteligenca	36
		Prenosni in tablični računalniki za spletno in hibridno izobraževanje za boj proti učnim izgubam in njihovo ublažitev	24
Avstrija	2 – Digitalno okrevanje	Zagotavljanje digitalnih naprav za končne uporabnike učencem in povezovanje zveznih šol	172
Poljska	C – Digitalna preobrazba	Enaki konkurenčni pogoji za šole z mobilnimi multimedijskimi napravami – naložbe, povezane z izpolnjevanjem minimalnih standardov za opremo	550
		E-kompetence:	184
		Opremljanje šol/institucij z ustreznimi napravami in infrastrukturo IKT za izboljšanje splošne uspešnosti izobraževalnega sistema	621
Portugalska	C.20 – Digitalna šola	Digitalni prehod v izobraževanju	500
		Digitalno izobraževanje (Azori)	38
		Program za pospešitev digitalizacije izobraževanja (Madeira)	21
Romunija	C.15 – Izobraževanje	Program usposabljanja na delovnem mestu za pedagoško osebje	80
		Zagotavljanje opreme in virov za digitalno tehnologijo za šole	479
		Spletna šola: Platforma za ocenjevanje in razvoj vsebin	79
Slovenija	7 – Digitalna preobrazba javnega sektorja in javne uprave	Digitalizacija izobraževanja, znanosti in športa	67
	12 – Krepitev kompetenc, zlasti digitalnih in tistih, ki jih zahtevajo novi poklici in zeleni prehod	Prenova vzgojno izobraževalnega sistema za zeleni in digitalni prehod – digitalna znanja in spretnosti	1
		Celovita transformacija (trajnostnost in odpornost) zelenega in digitalnega izobraževanja – digitalna znanja in spretnosti	28

Država članica	Komponenta	Naslov	Proračun (v milijonih EUR)
Slovaška	C.7 – Izobraževanje za 21. stoletje	Izobraževalna vsebina in reforma oblike – reforma učnih načrtov in učbenikov – digitalno testiranje in digitalna orodja	20
		Priprava in razvoj učiteljev na nove vsebine in oblike poučevanja – digitalno izobraževanje učiteljev	17
		Digitalna infrastruktura v šolah	187
		Digitalna infrastruktura v šolah – upravna zmogljivost	5
		Skupaj	11 714

Priloga II – Šole in projekti, ki jih je Sodišče obiskalo oz. preučilo za to revizijo

NEMČIJA

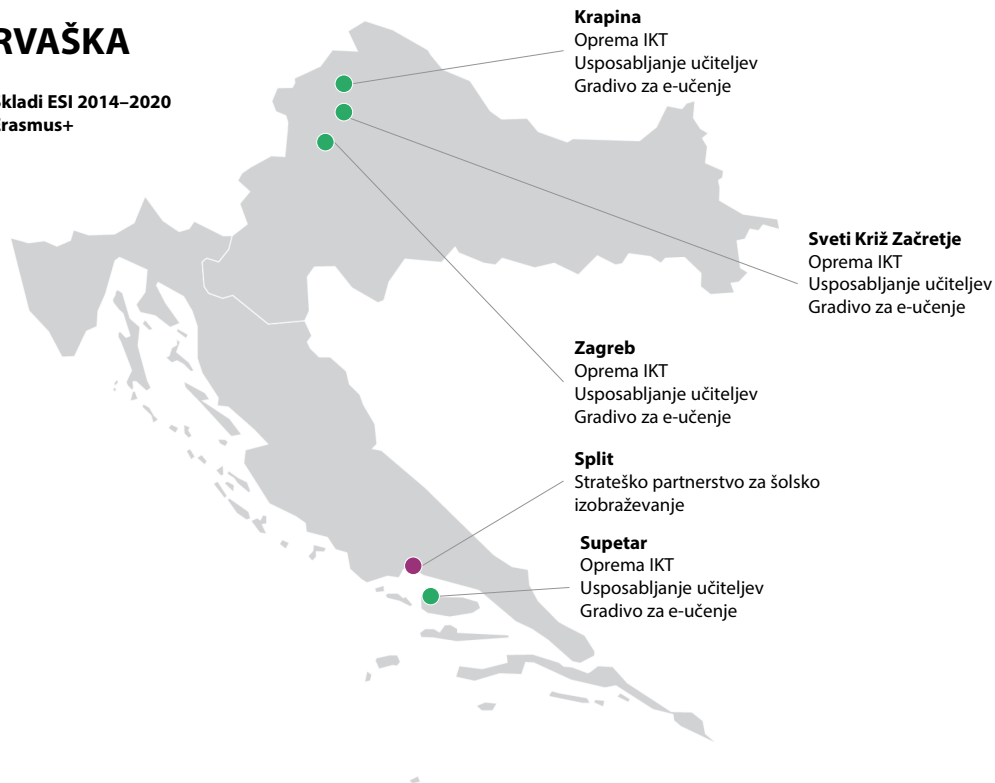
GRČIJA

● Skladi ESI 2014–2020

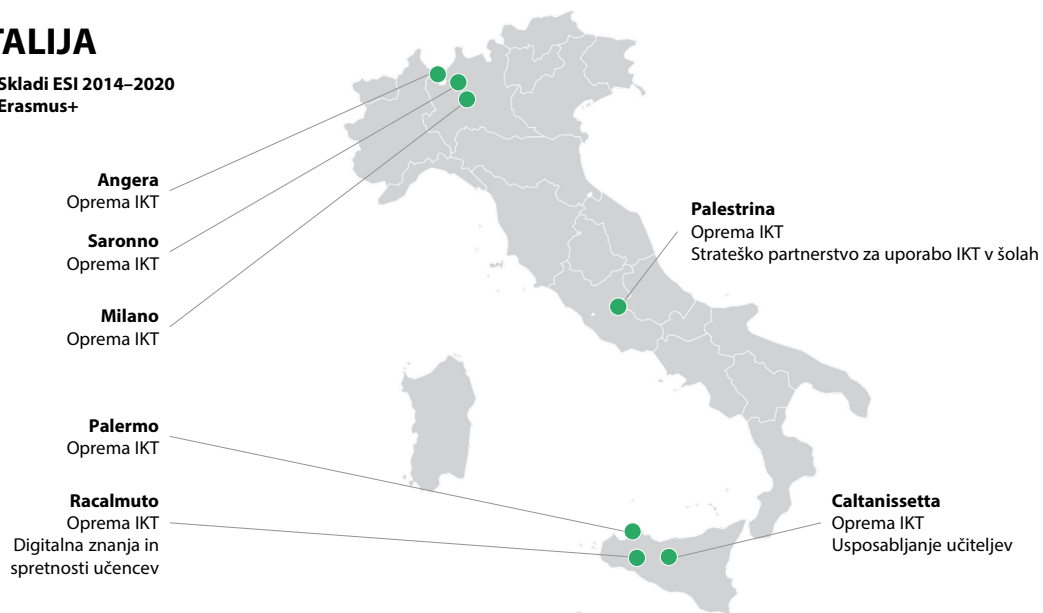
HRVAŠKA

- Skladi ESI 2014–2020
- Erasmus+

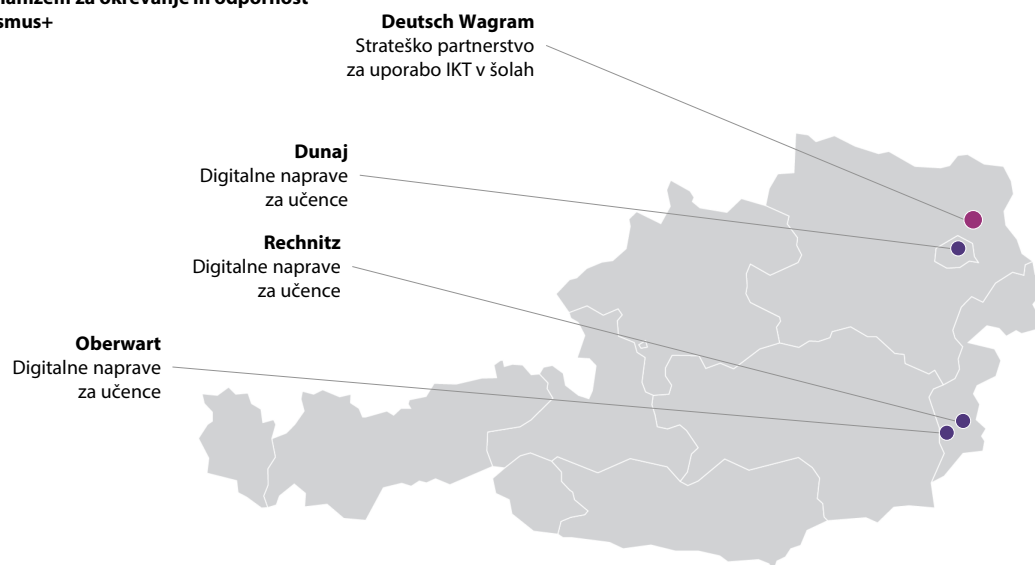
ITALIJA

- Skladi ESI 2014–2020
- Erasmus+

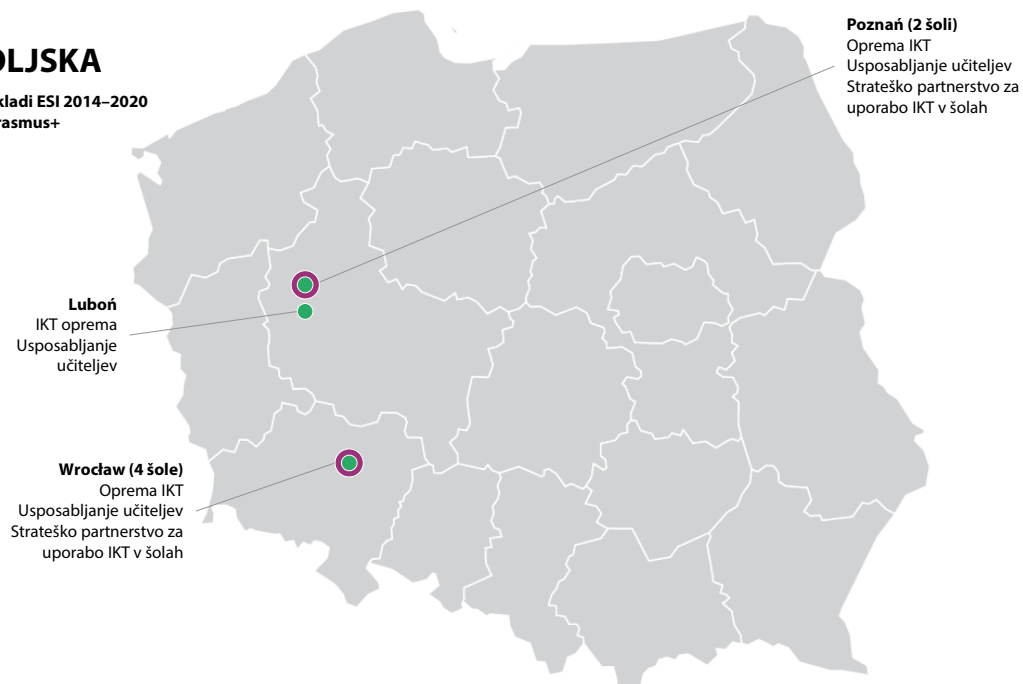
AVSTRIJA

- Mehanizem za okrevanje in odpornost
- Erasmus+

POLJSKA

- Skladi ESI 2014–2020
- Erasmus+

Vir: zemljevidi Eurostata

Priloga III – Anketa, ki jo je Sodišče izvedlo na šolah

Namen

Namen ankete je bil pridobiti reprezentativne najnovejše informacije o dejanski poveztljivosti šol, vlogi digitalnega izobraževanja ter uporabi orodij in ukrepov EU na tem področju, ki sicer niso bile na voljo.

Izvedba ankete

Sodišče je med februarjem in majem 2022 izvedlo spletno anketo z uporabo orodja *EUSurvey*, ki ga je Komisija zagotovila za spletne ankete. Anketa je bila poslana ravnateljem 49 512 šol v petih državah članicah, na katerih se poučuje na stopnjah 1–3 mednarodne standardne klasifikacije izobrazbe (ISCED), tj. osnovnošolsko in sekundarno izobraževanje. ISCED je mednarodna referenčna klasifikacija za organizacijo izobraževalnih programov in podobnih kvalifikacij po ravneh in področjih, ki jih je razvila Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo.

Sodelovanje v anketi je bilo prostovoljno, pri njej pa se niso zbirali ali ocenjevali nobeni osebni podatki.

Sodišče je ministrstva držav članic, zajetih s to revizijo, pozvalo, naj šole obvestijo o tem, da bo anketa kmalu objavljena. Med organi, ki so šole predhodno obvestili o anketi in jih pozvali k sodelovanju, so bili organi v Nemčiji (Severnem Porenju-Vestfaliji), Grčiji, na Hrvaškem, v Italiji in na Poljskem.

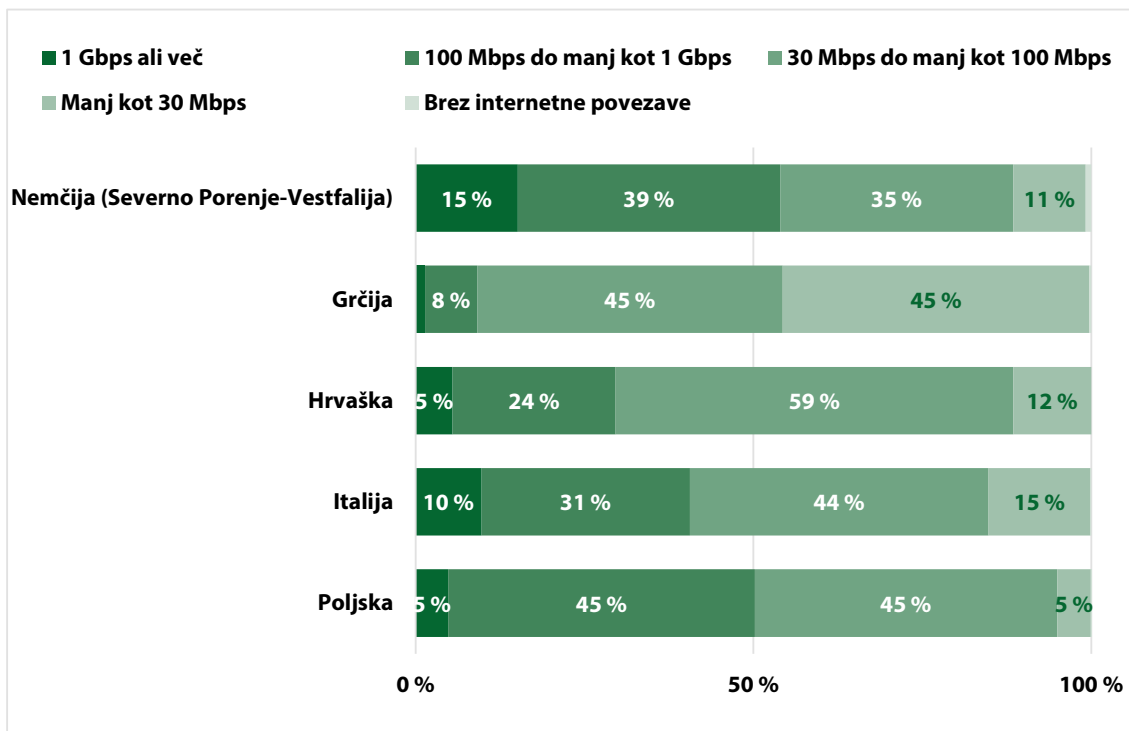
Rezultati ankete ne vključujejo avstrijskih šol, saj so se nacionalni organi odločili, da Sodišča ne bodo podprli pri pošiljanju vprašalnikov svojim šolam.

Stopnja odziva

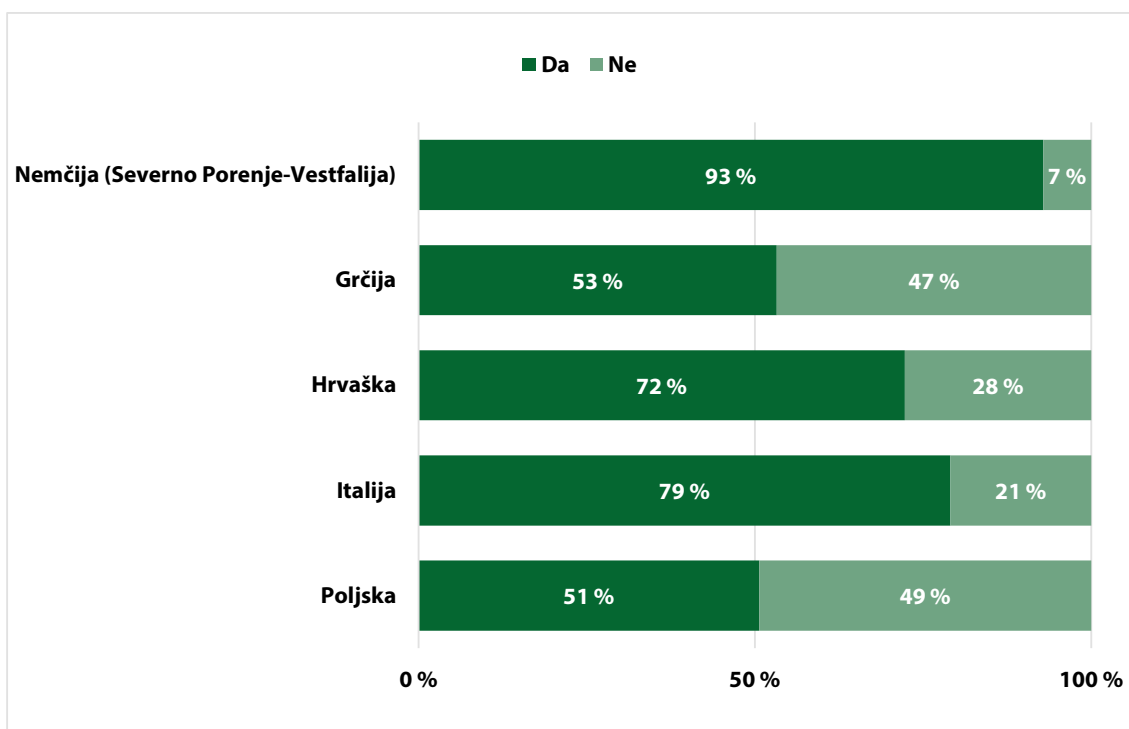
Skupno je Sodišče prejelo veljavne odgovore od 16 142 šol, tj. skupna stopnja odziva je približno 33 %. Stopnja odziva je bila najvišja na Hrvaškem (približno 49 %) in najnižja v Italiji (približno 26 %).

Glavna anketna vprašanja

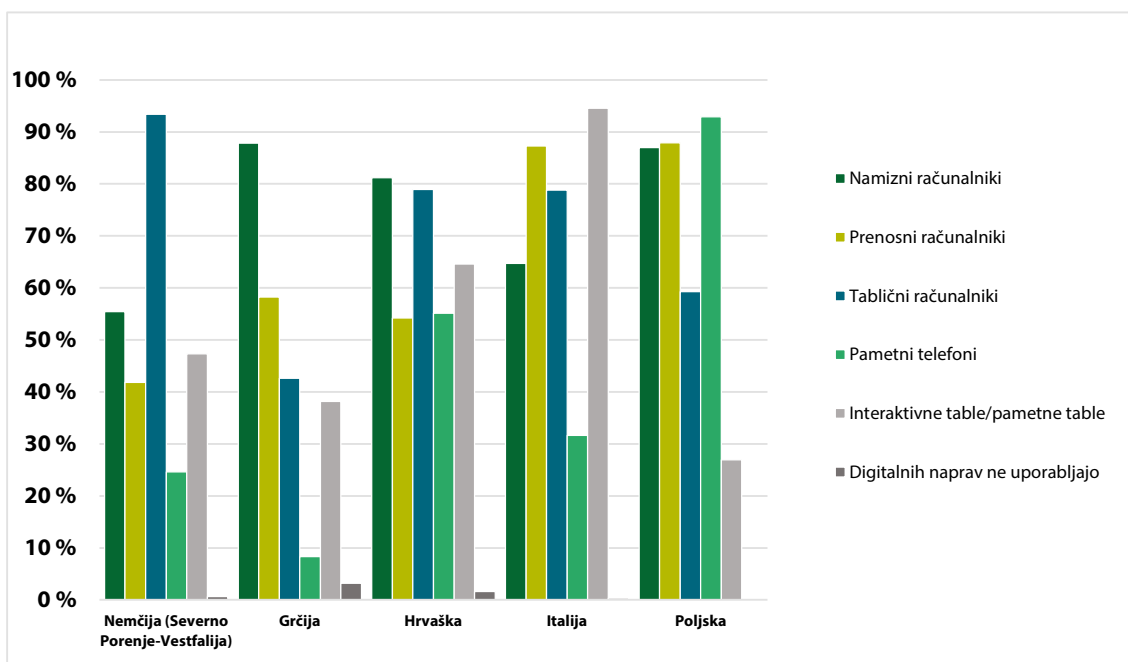
1. Kakšna je hitrost prenosa na vaši šoli po pogodbi s ponudnikom telekomunikacijskih storitev?

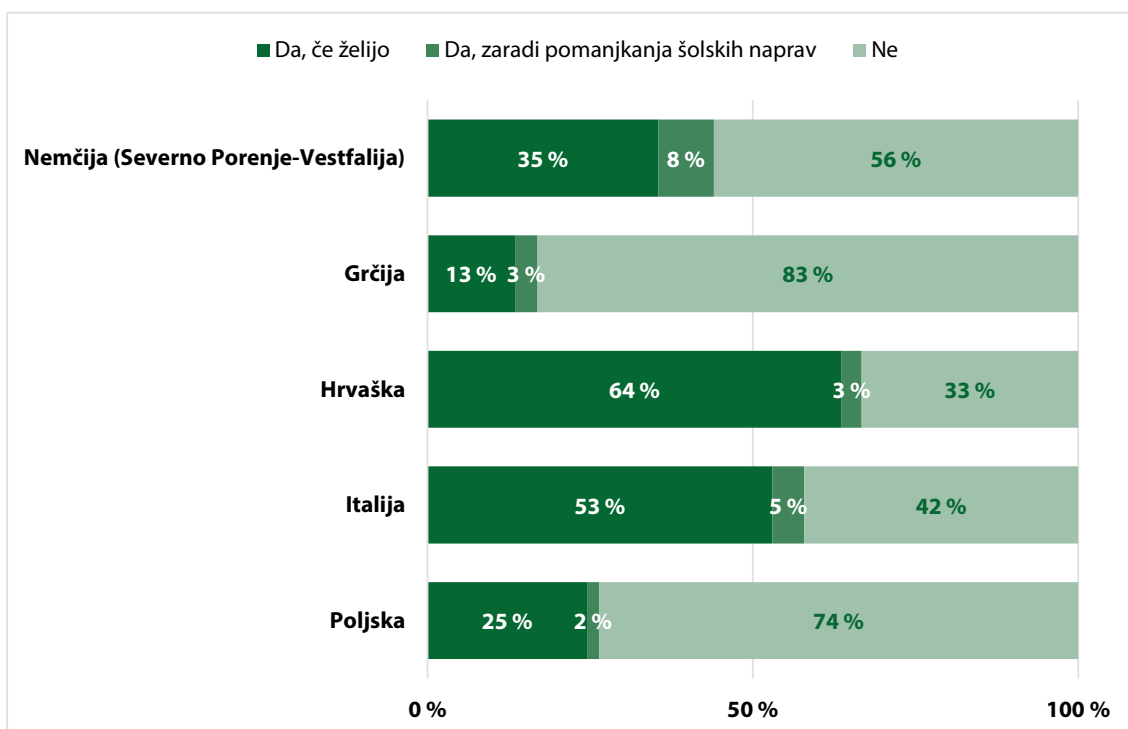
2. Ali ima vaša šola formalno strategijo (koncept) za uporabo digitalnih tehnologij pri poučevanju?

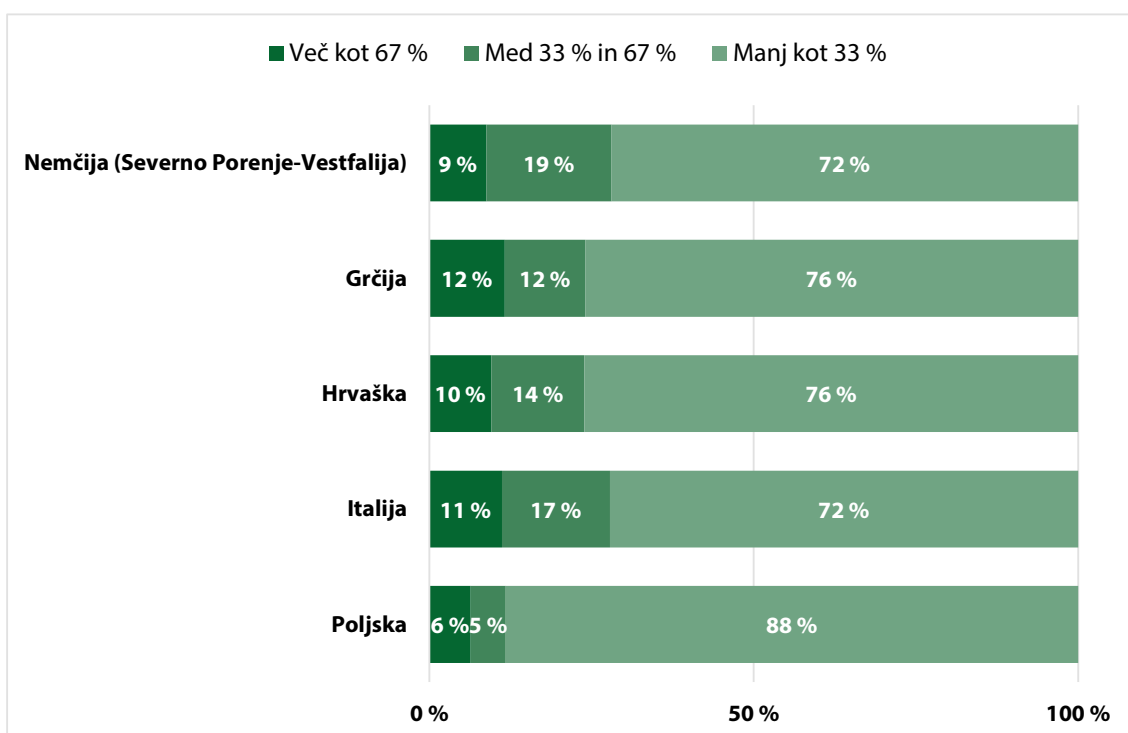
3. Katero od teh digitalnih naprav na vaši šoli učenci uporabljajo za izobraževalne namene?

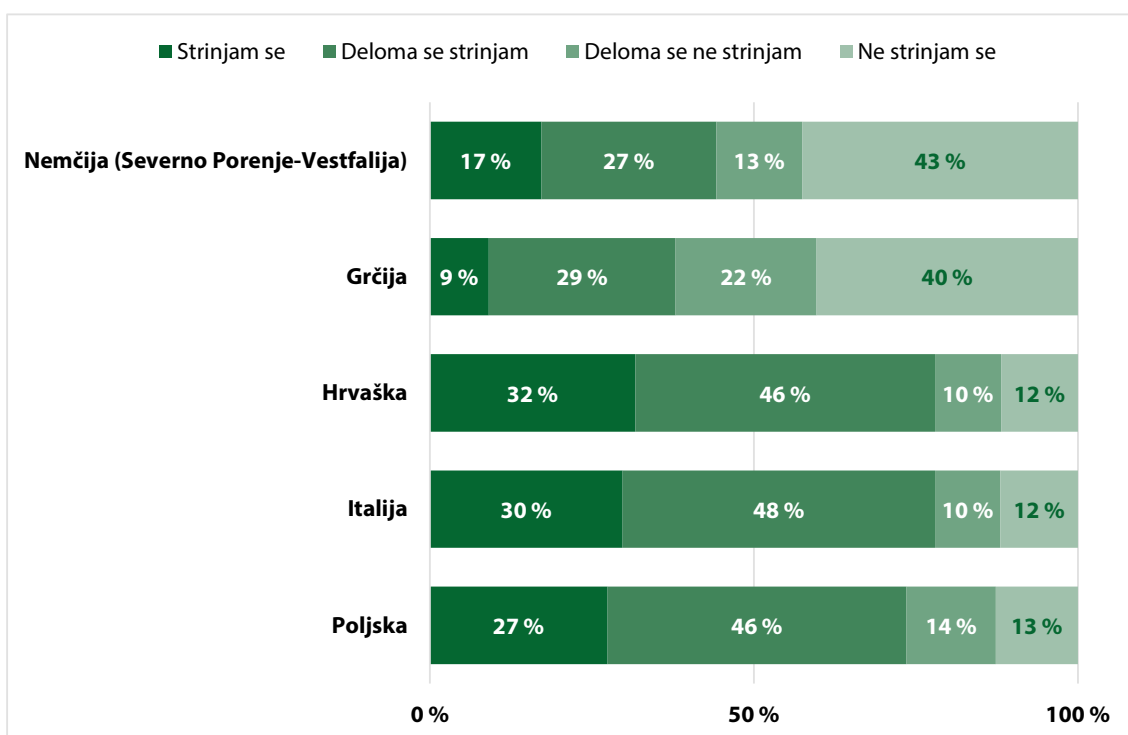
4. Ali lahko učenci k pouku prinesejo v celoti zasebno financirane prenosne ali tablične računalnike?

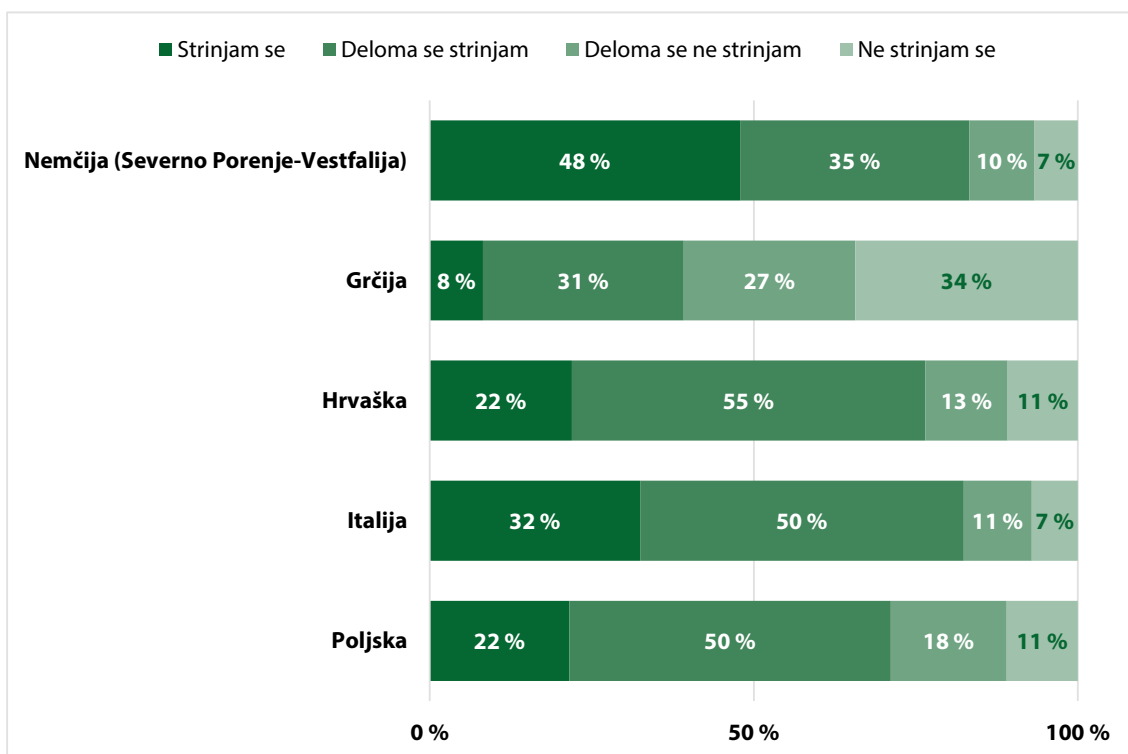
5. Koliko učencev vsaj enkrat na teden pri pouku uporablja v celoti zasebno financirane prenosne ali tablične računalnike?

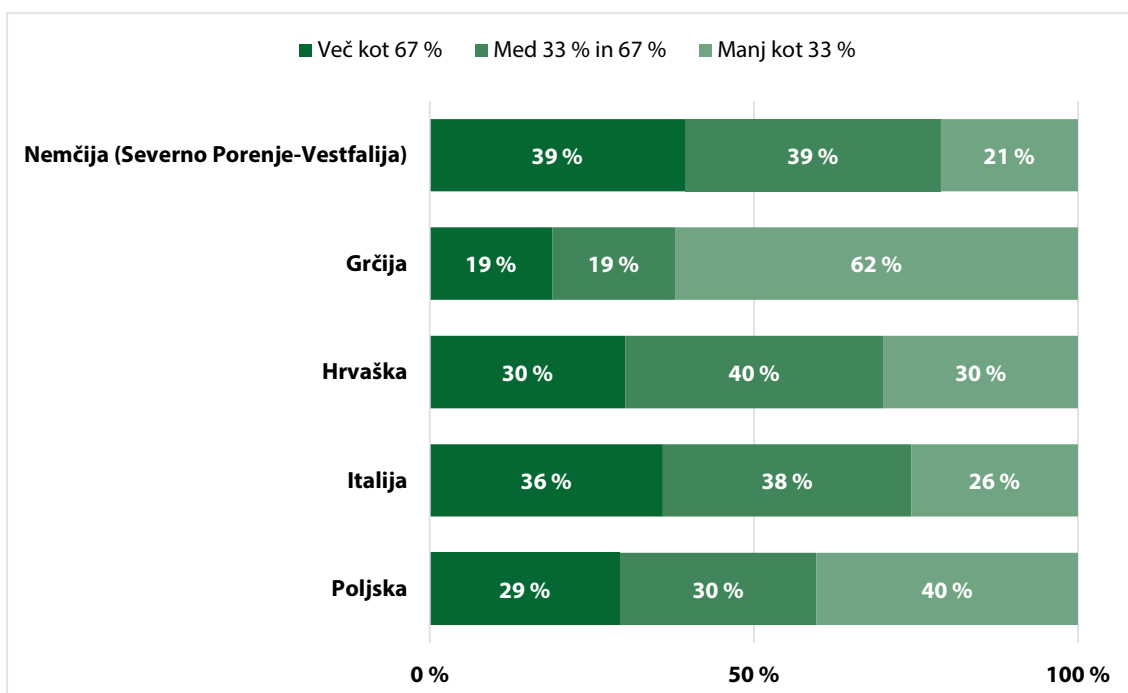
6. Ali se strinjate z izjavo, da je učencem na vaši šoli pri pouku na voljo zadostno število digitalnih naprav, namenjenih poučevanju?

7. Ali se strinjate z izjavo, da so učencem na vaši šoli na voljo dovolj kakovostne digitalne naprave, namenjene poučevanju?

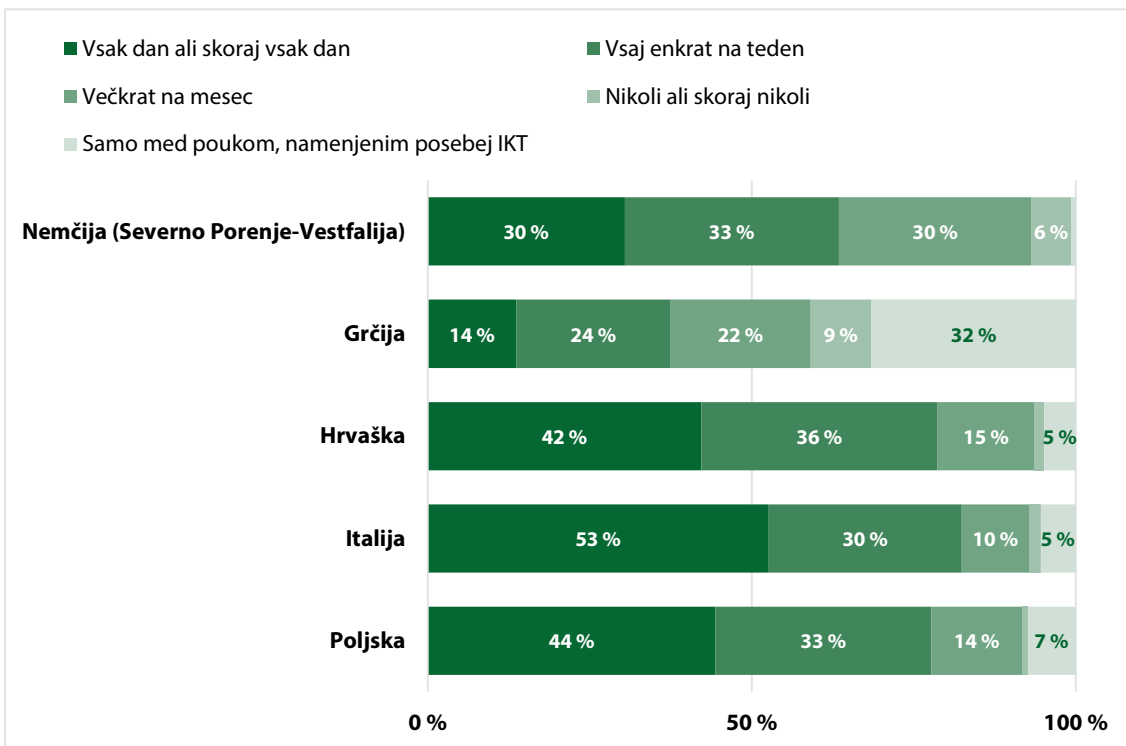

8. Koliko vaših učencev pri pouku, ki ni namenjen posebej IKT, vsaj enkrat na teden uporablja digitalno napravo (namizni računalnik, prenosni računalnik, tablični računalnik itd.)?

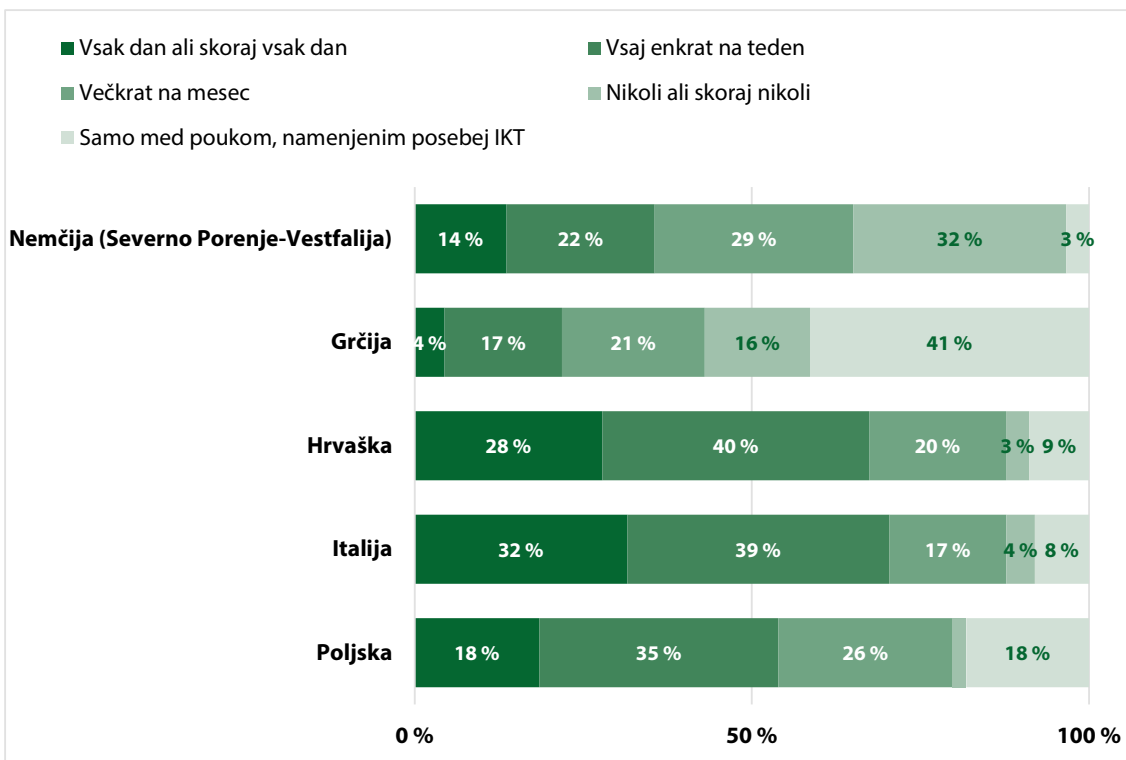

9. Kako pogosto se med poukom izvajajo naslednje dejavnosti digitalnega učenja?

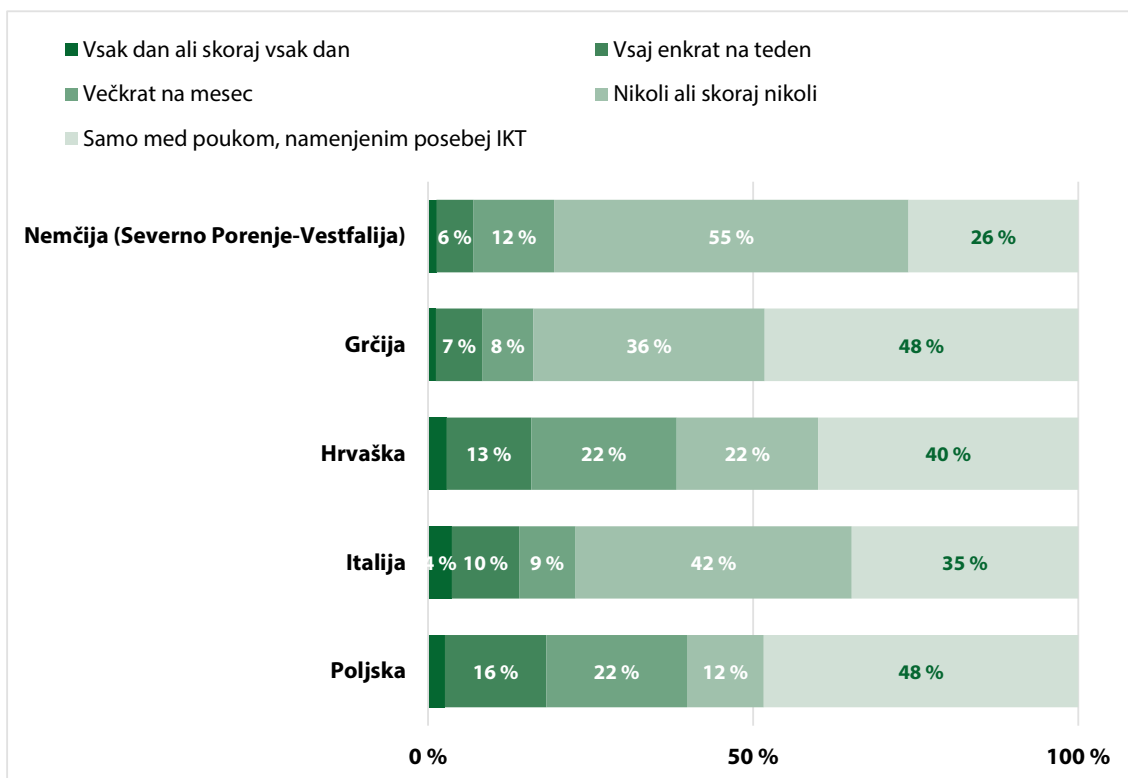
a) Iskanje informacij na spletu

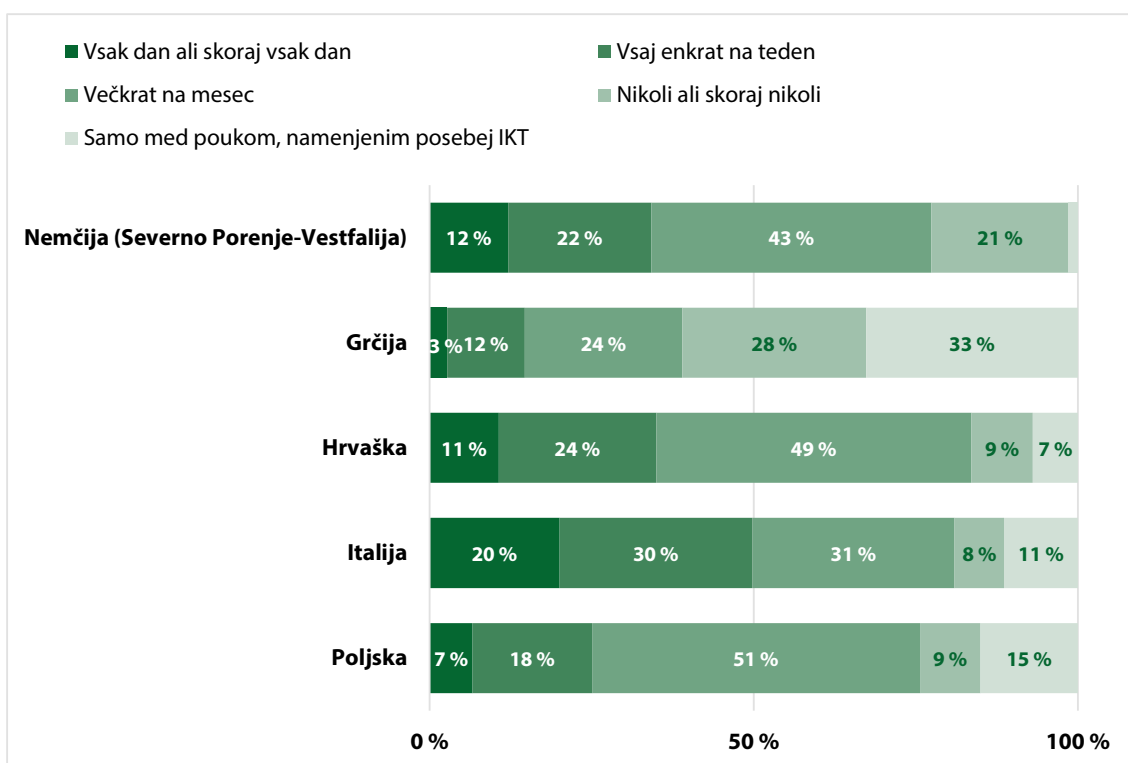
b) Uporaba programa za obdelavo besedil ali programa za ustvarjanje preglednic ali predstavitev (npr. Word, Excel, PowerPoint)

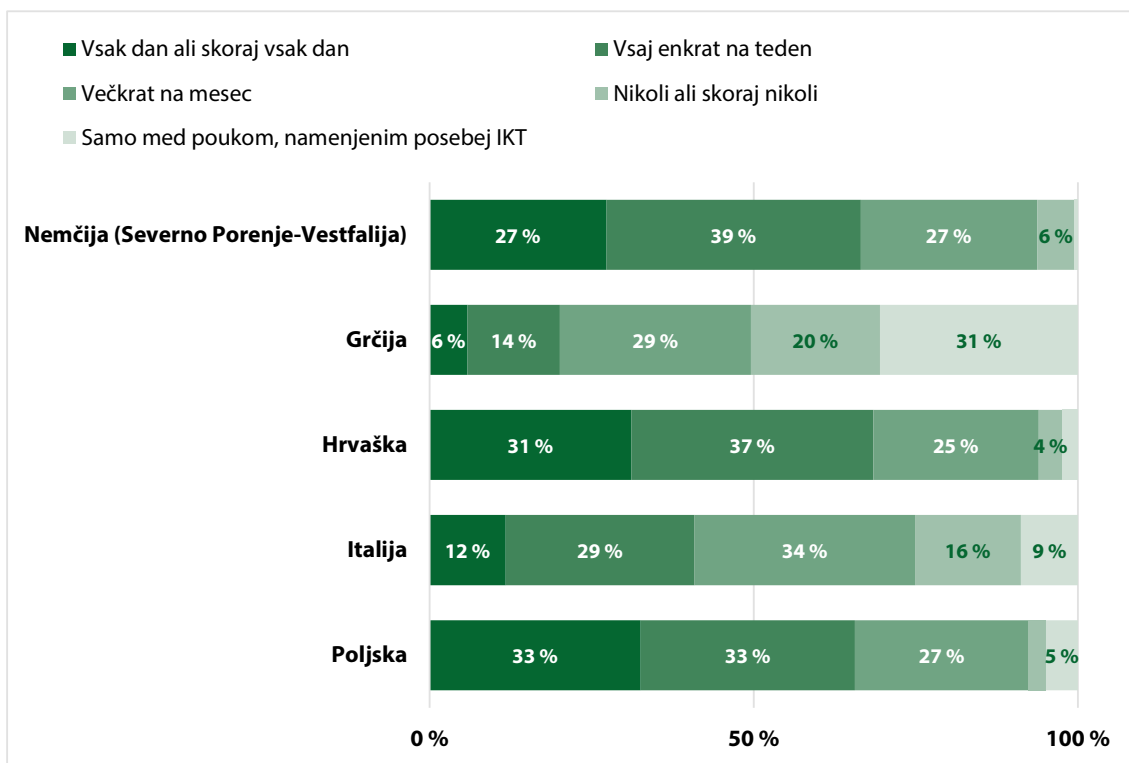
c) Kodiranje/programiranje aplikacij, programov in/ali robotov

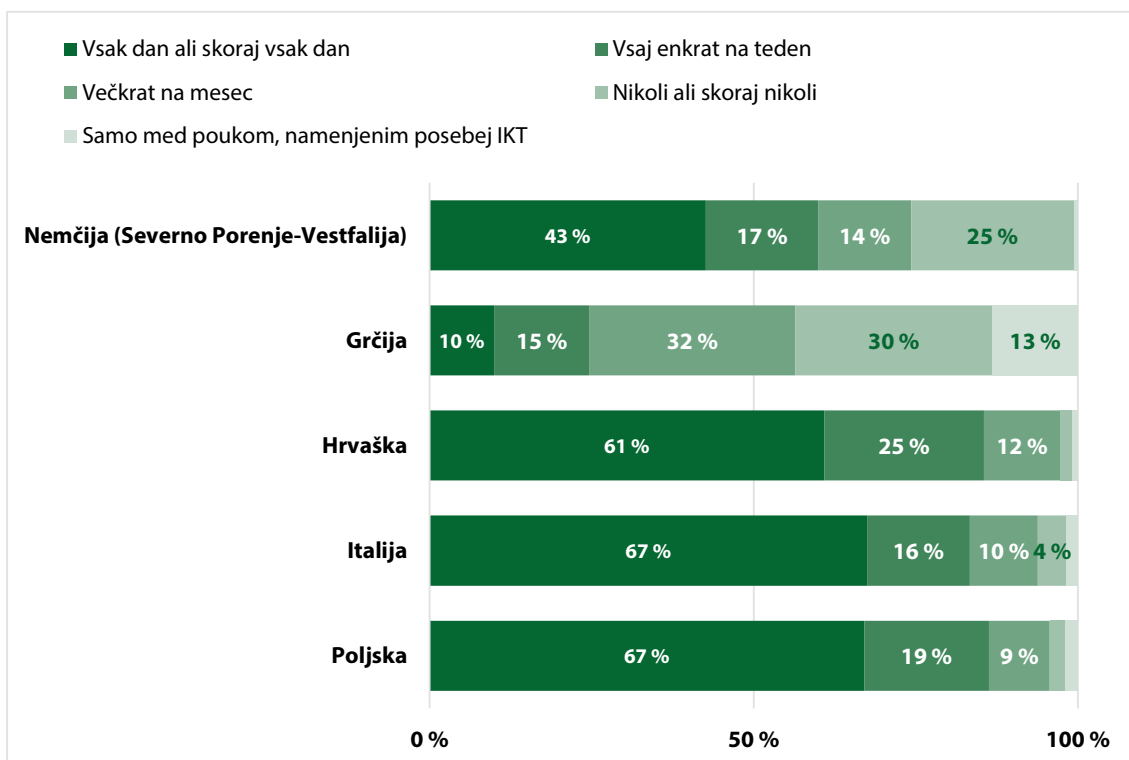
d) Uporaba digitalnih tehnologij in naprav pri pripravi projektov

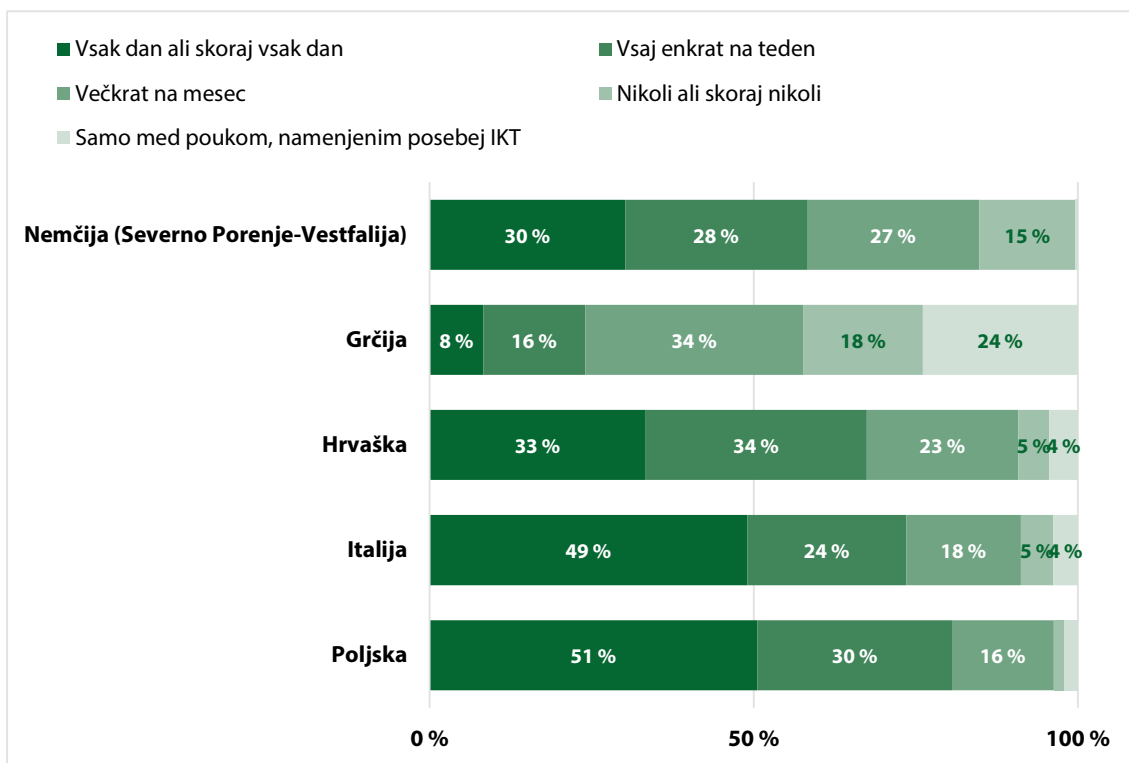
e) Učenje s spletnimi programi, igrami, aplikacijami in kvizi za izobraževanje

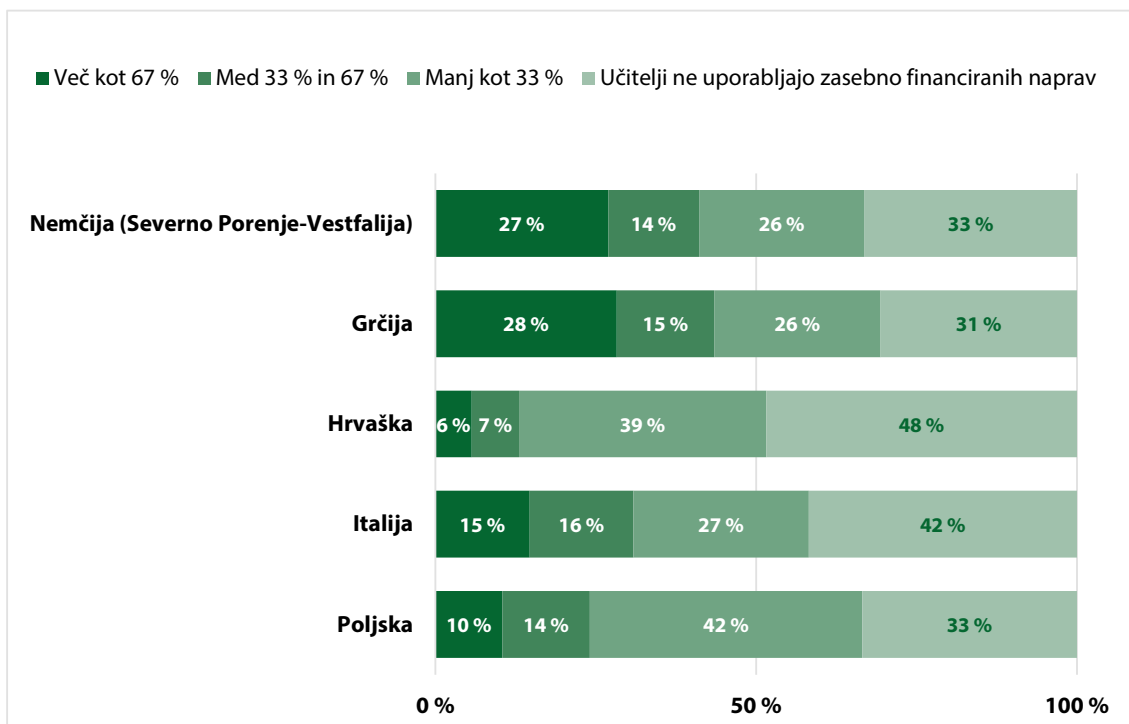
f) Komunikacija med učitelji in učenci ter med učenci samimi

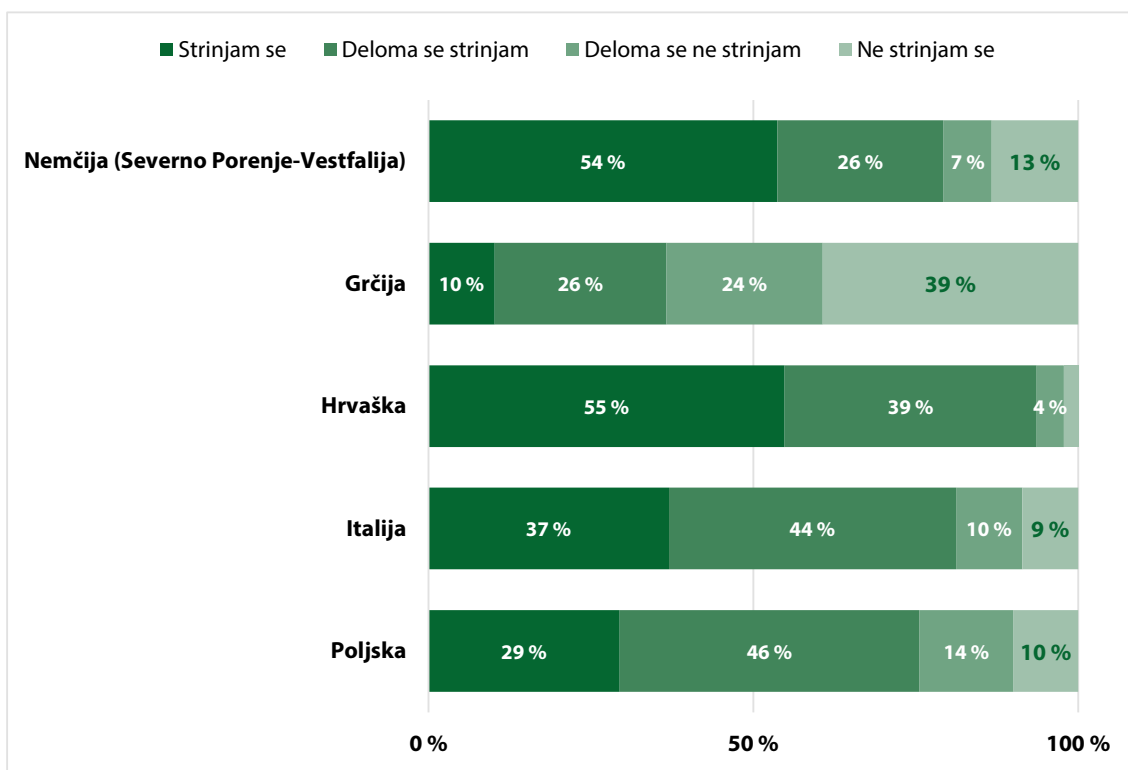
g) Uporaba spletne izobraževalne programske opreme in platform

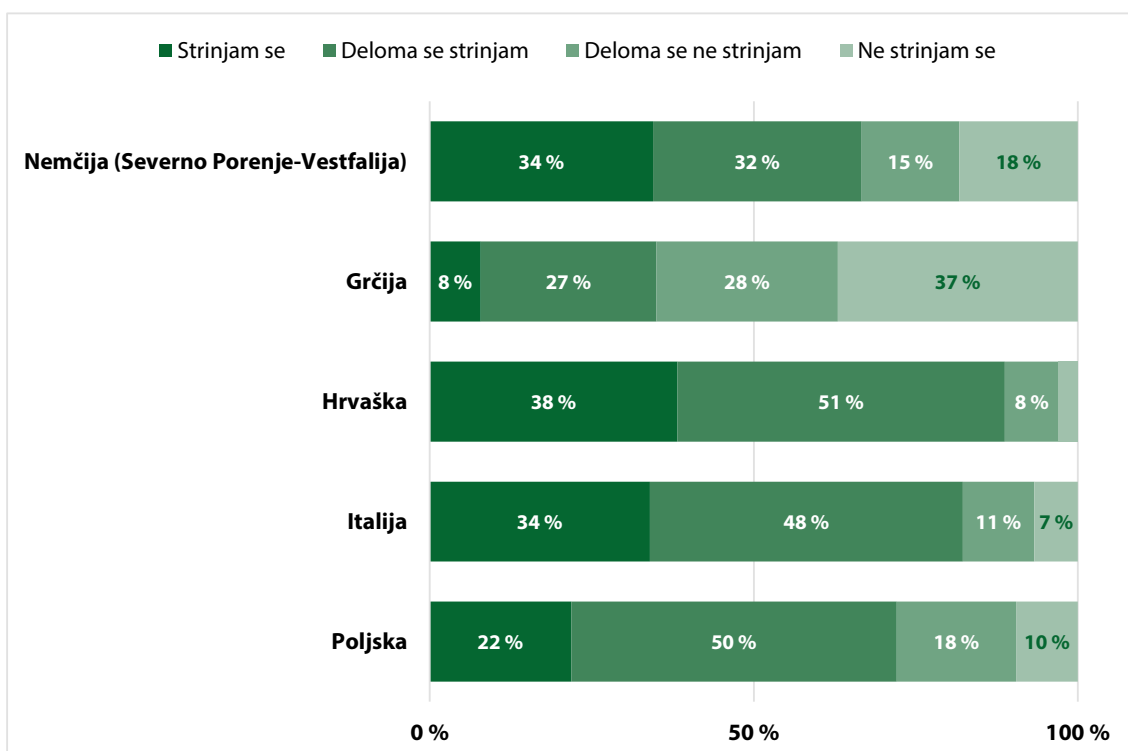
10. Kolikšen odstotek učiteljev na vaši šoli uporablja v celoti zasebno financirane naprave za poučevanje?

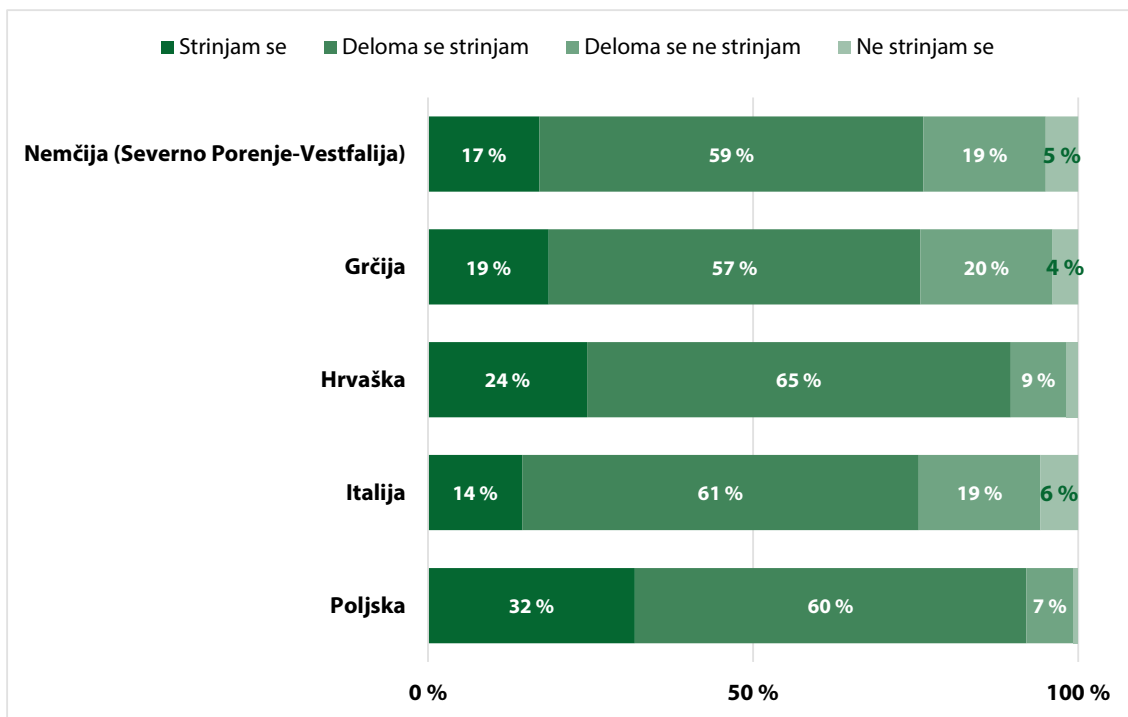
11. Ali se strinjate z izjavo, da je učiteljem na vaši šoli na voljo zadostno število digitalnih naprav, namenjenih poučevanju?

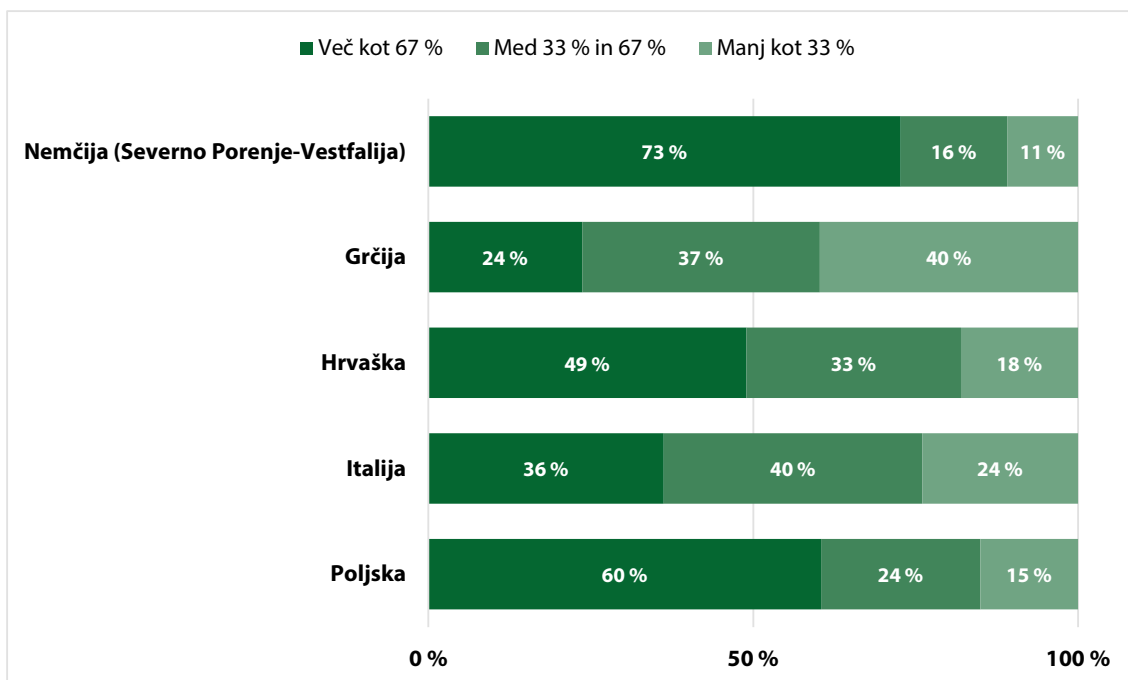
12. Ali se strinjate z izjavo, da so učiteljem na vaši šoli na voljo dovolj kakovostne digitalne naprave, namenjene poučevanju?

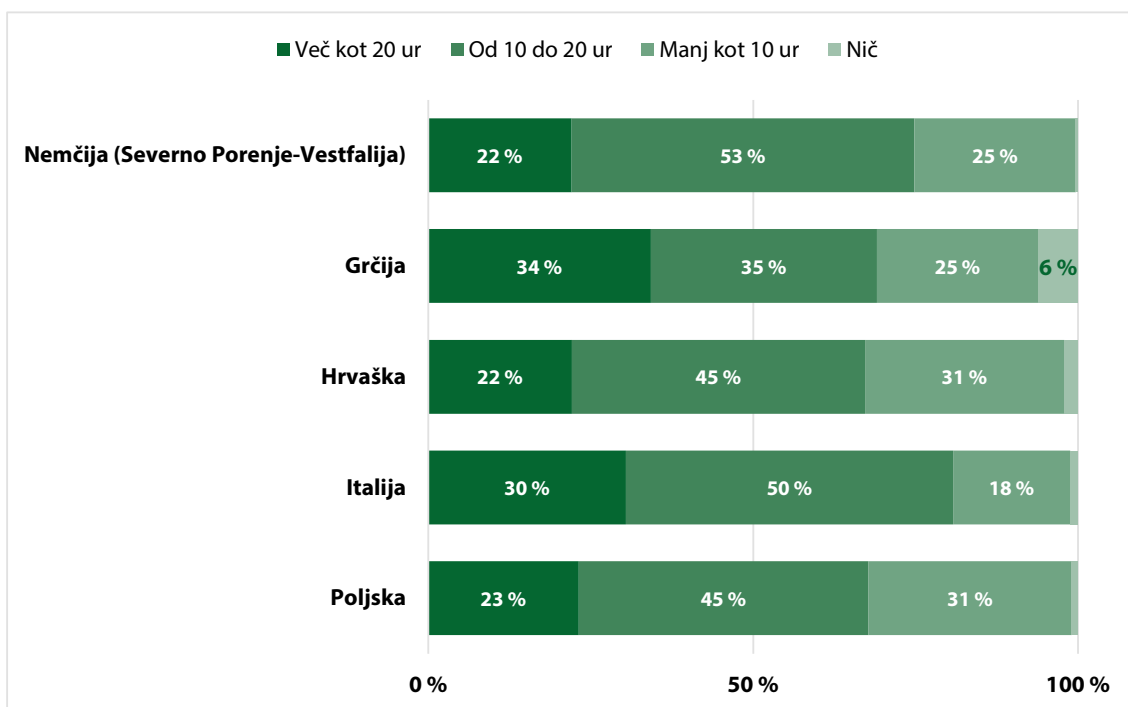
13. Ali se strinjate z izjavo, da ima večina učiteljev na vaši šoli potrebna znanja in spretnosti ter zaupanje v uspešno uporabo digitalnih tehnologij za učenje in poučevanje?

14. Koliko vaših učiteljev se je v zadnjih dveh šolskih letih (2019/2020 in 2020/2021) udeležilo usposabljanja o uporabi digitalnih tehnologij v razredu?

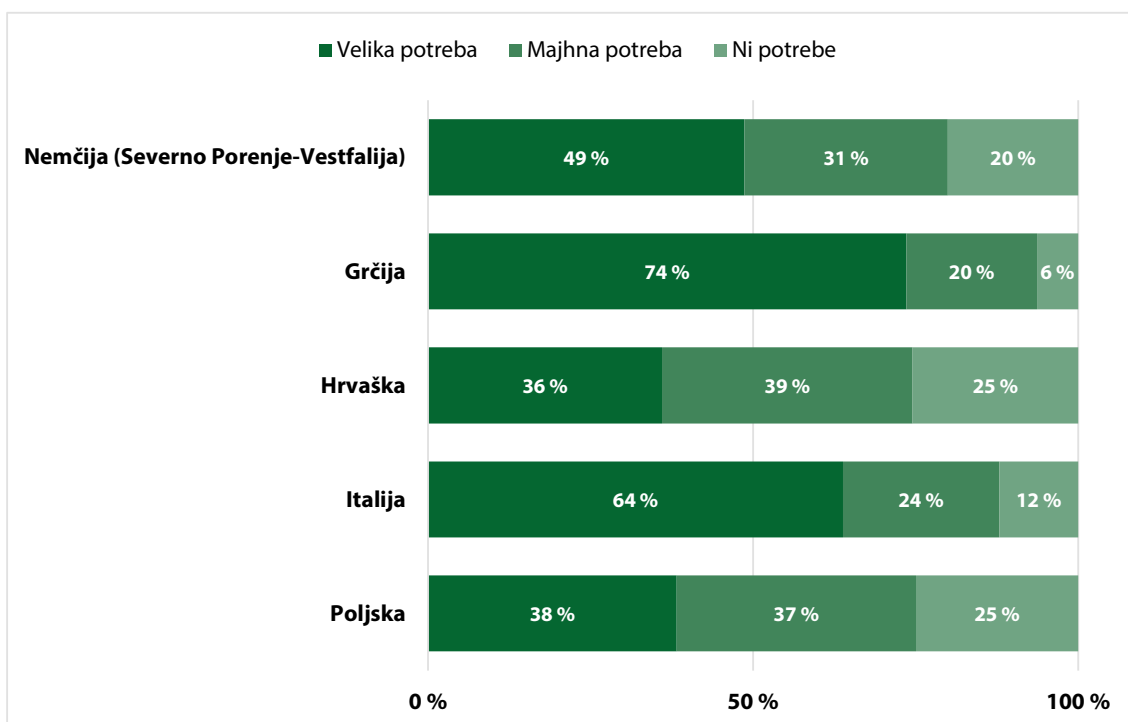

15. Koliko ur v povprečju so se učitelji v zadnjih dveh šolskih letih (2019/2020 in 2020/2021) usposabljali za uporabo digitalnih tehnologij v razredu?

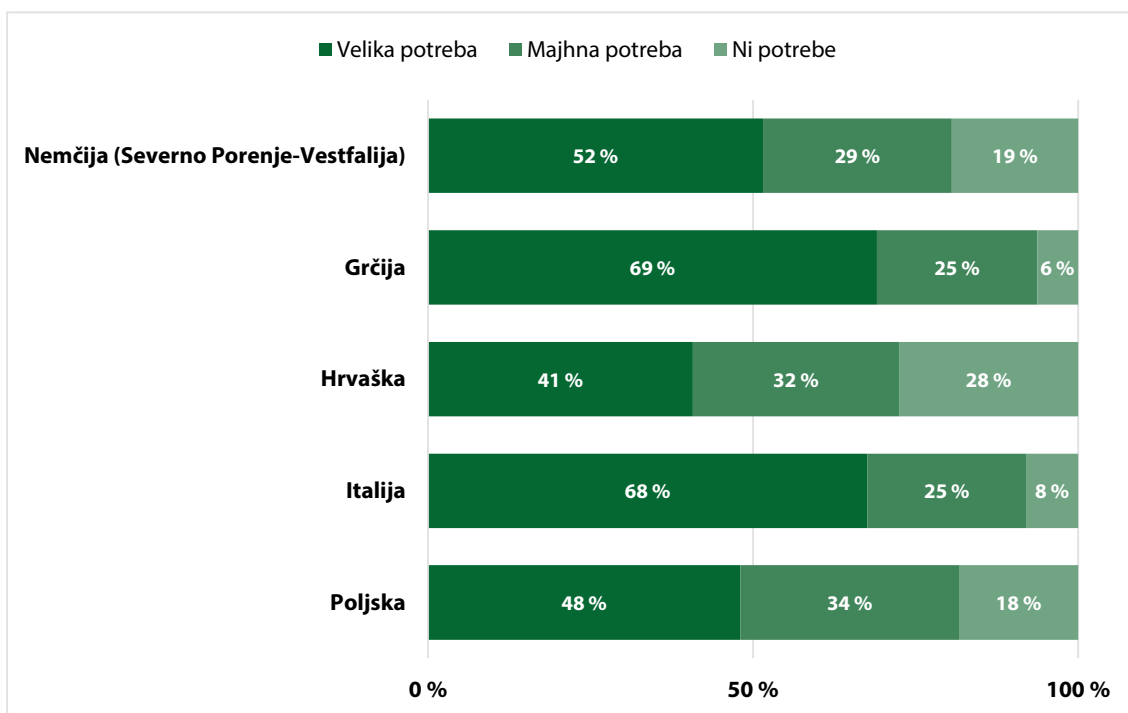

16. Na katerem področju je po vašem mnenje najbolj potrebno ukrepati?

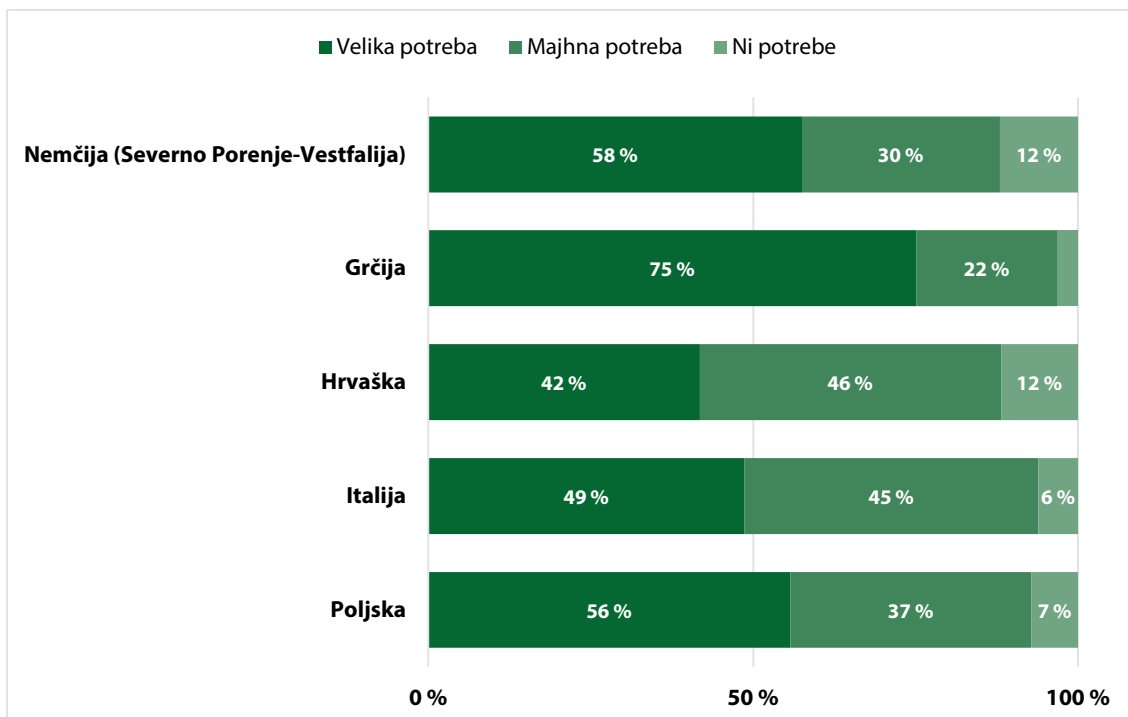
a) Izboljšanje hitrosti interneta na šoli

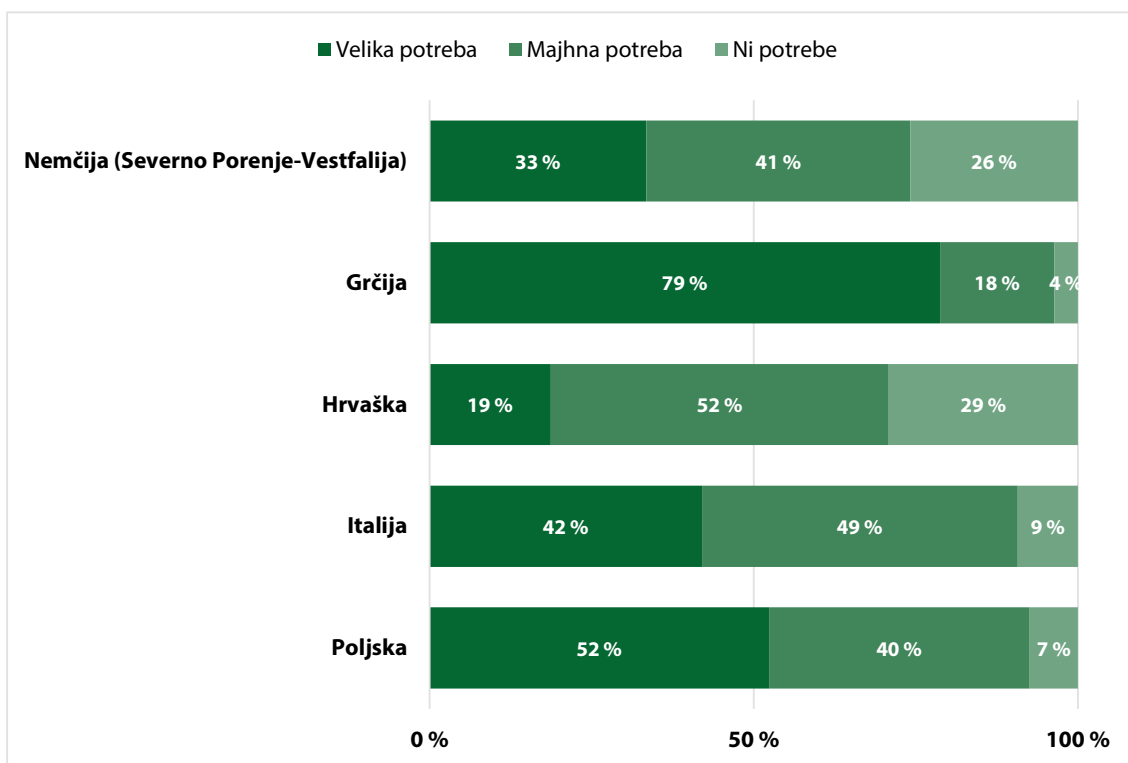
b) Izboljšanje brezžičnega omrežja LAN/Wi-Fi na šoli (brezkabelsko/brezžično omrežje)

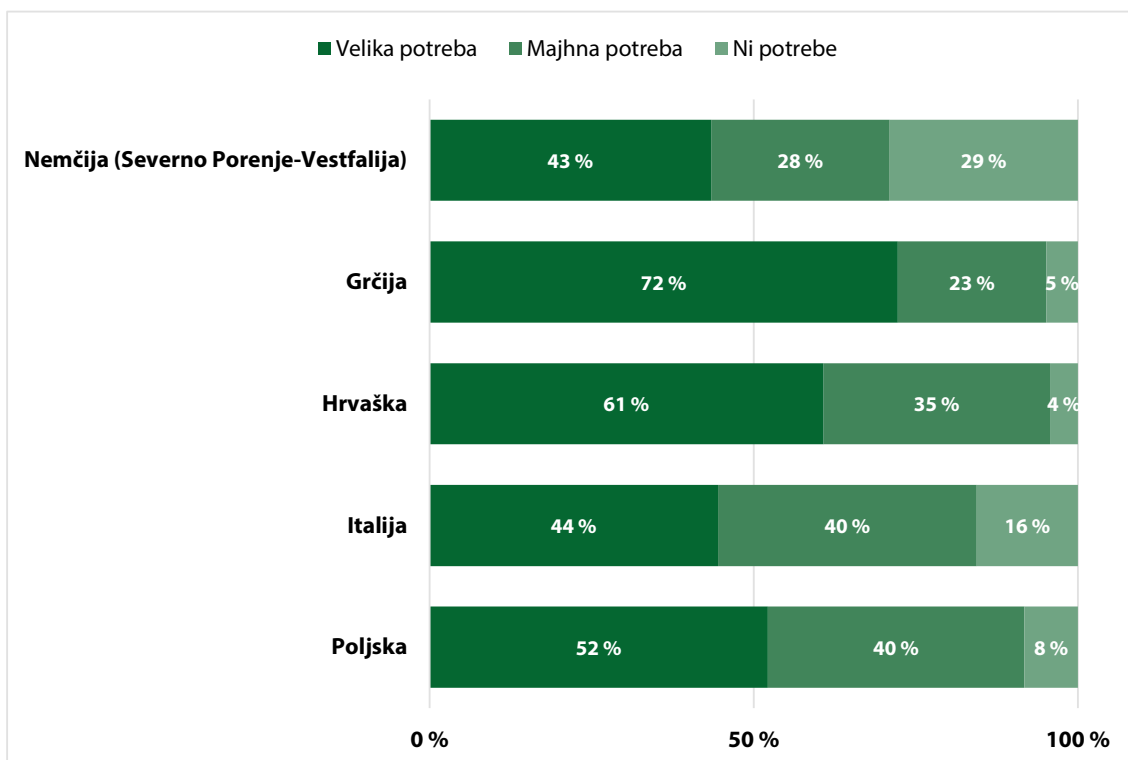
c) Nabava digitalnih naprav za učence (namizni računalniki, prenosni računalniki, tablični računalniki)

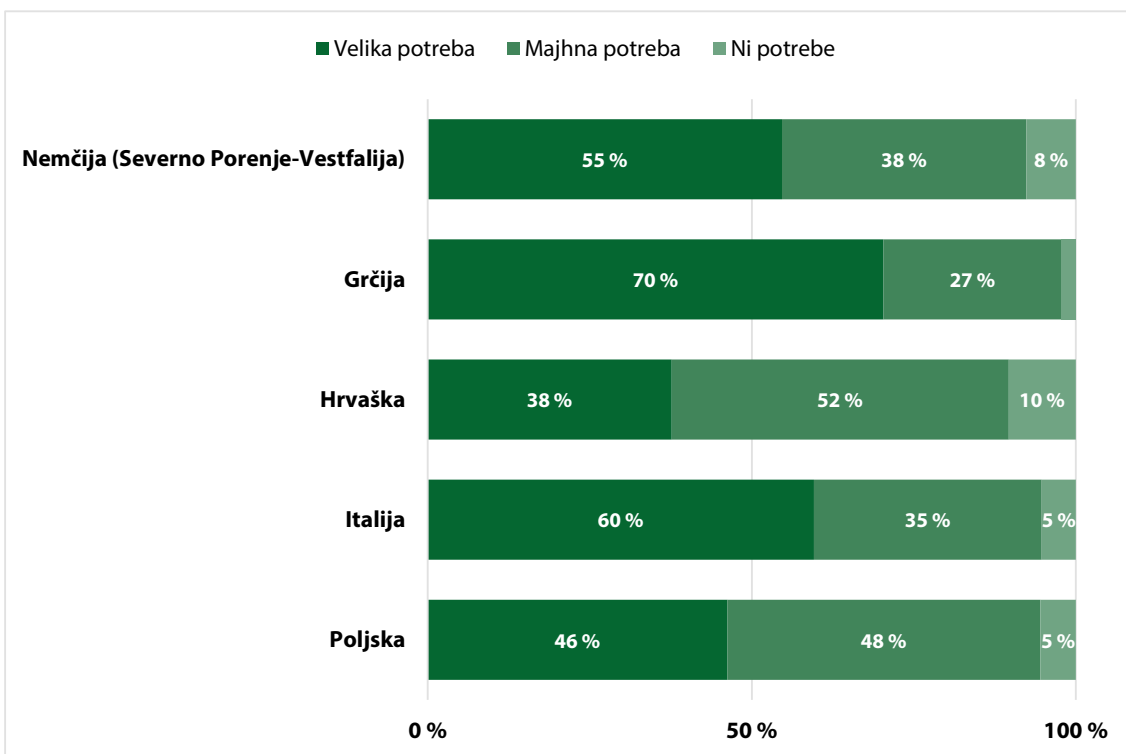
d) Nabava digitalnih naprav za učitelje (namizni računalniki, prenosni računalniki, tablični računalniki)

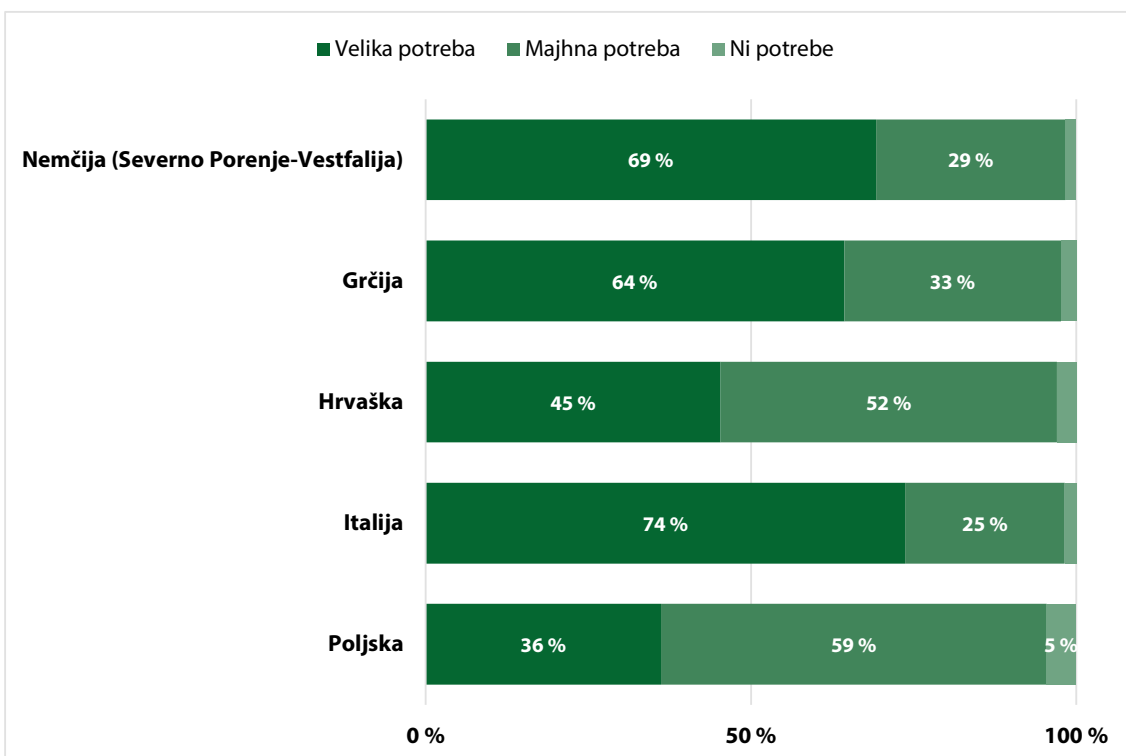
e) Nabava interaktivnih tabel in/ali druge opreme v razredu

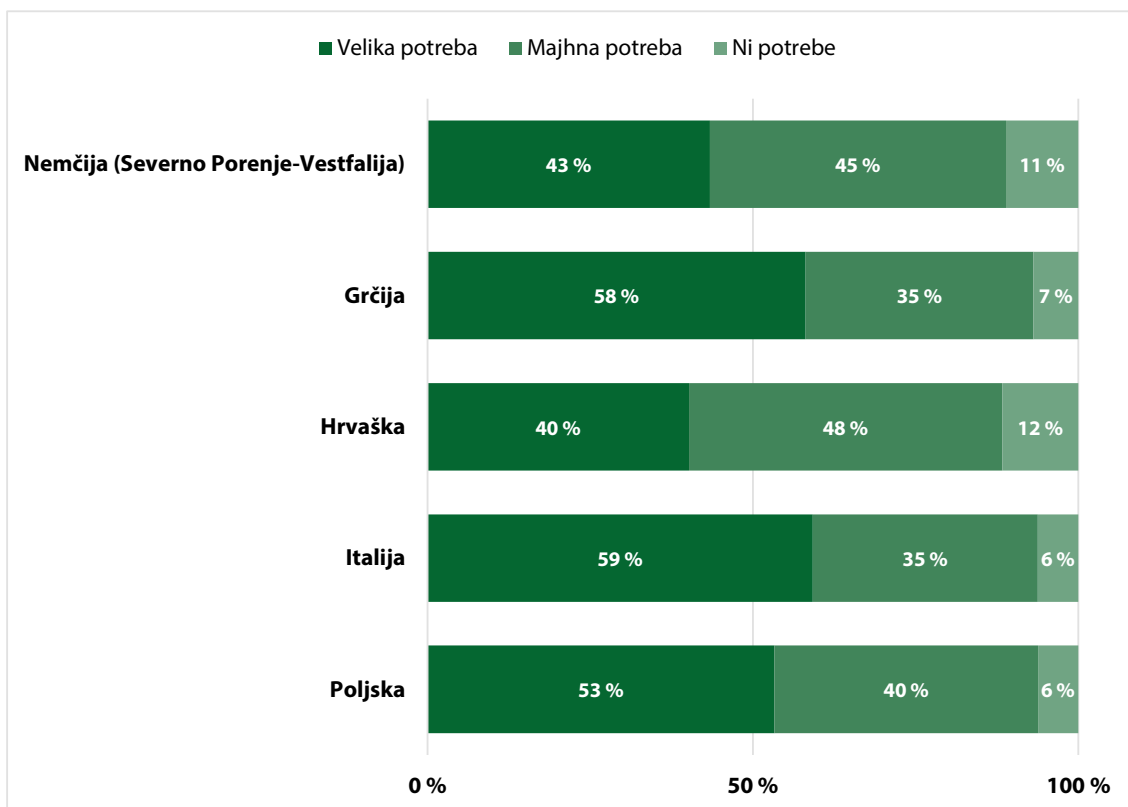
f) Razvoj digitalnih učnih vsebin, uporabniku prijaznih orodij in varnih platform

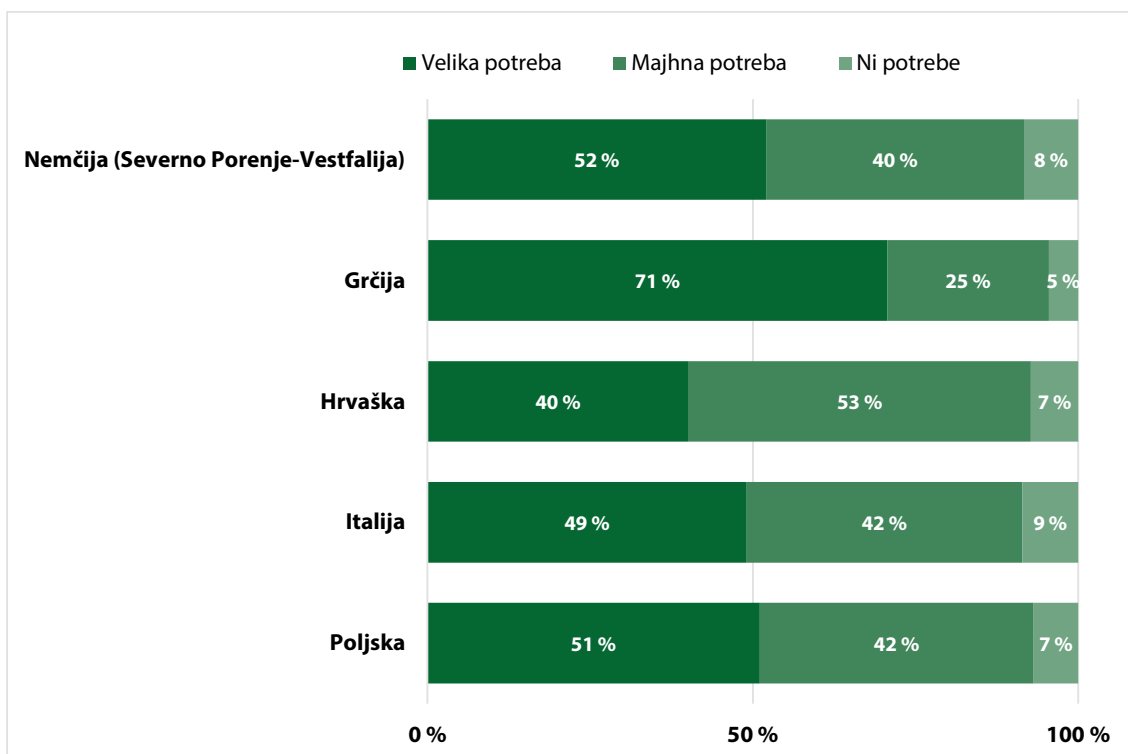
g) Usposabljanje učiteljev za digitalno kompetentnost in samozavestno poučevanje

h) Dodatni tečajji za učence o uporabi digitalnih tehnologij (npr. tečajji kodiranja)

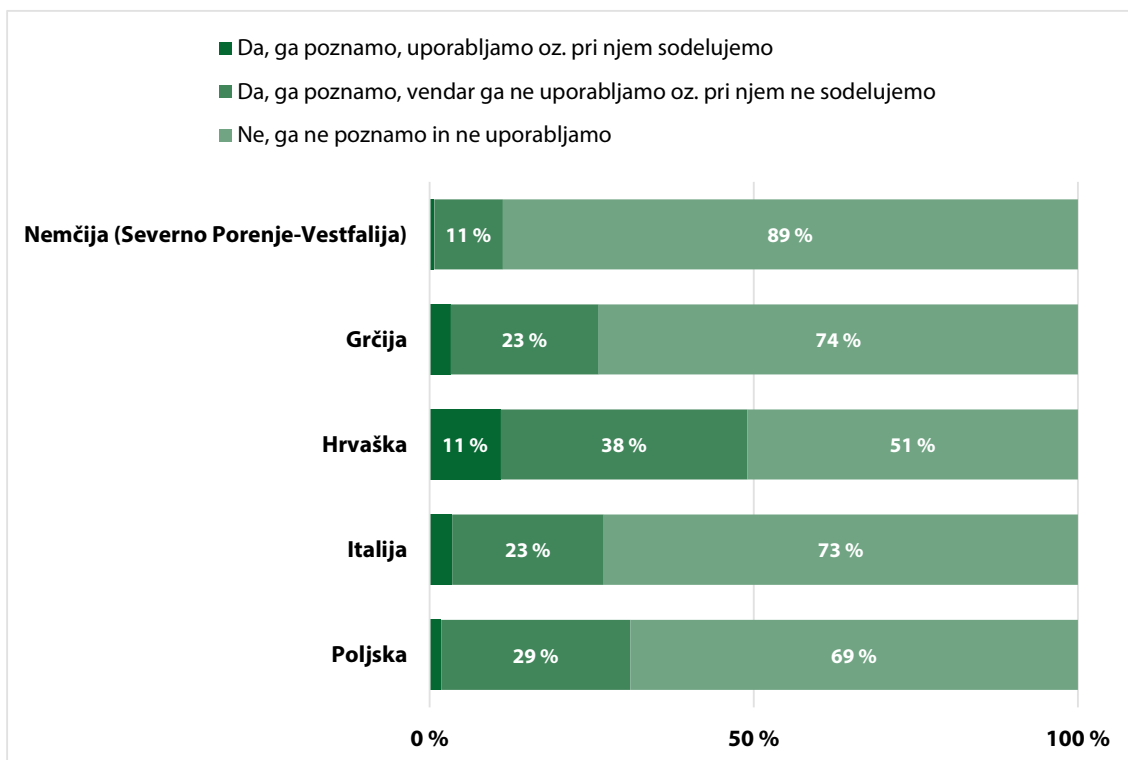

i) Podpiranje izobraževalnega sistema z izboljšanjem pogojev za izobraževanje na daljavo, zlasti v povezavi s pandemijo COVID-19

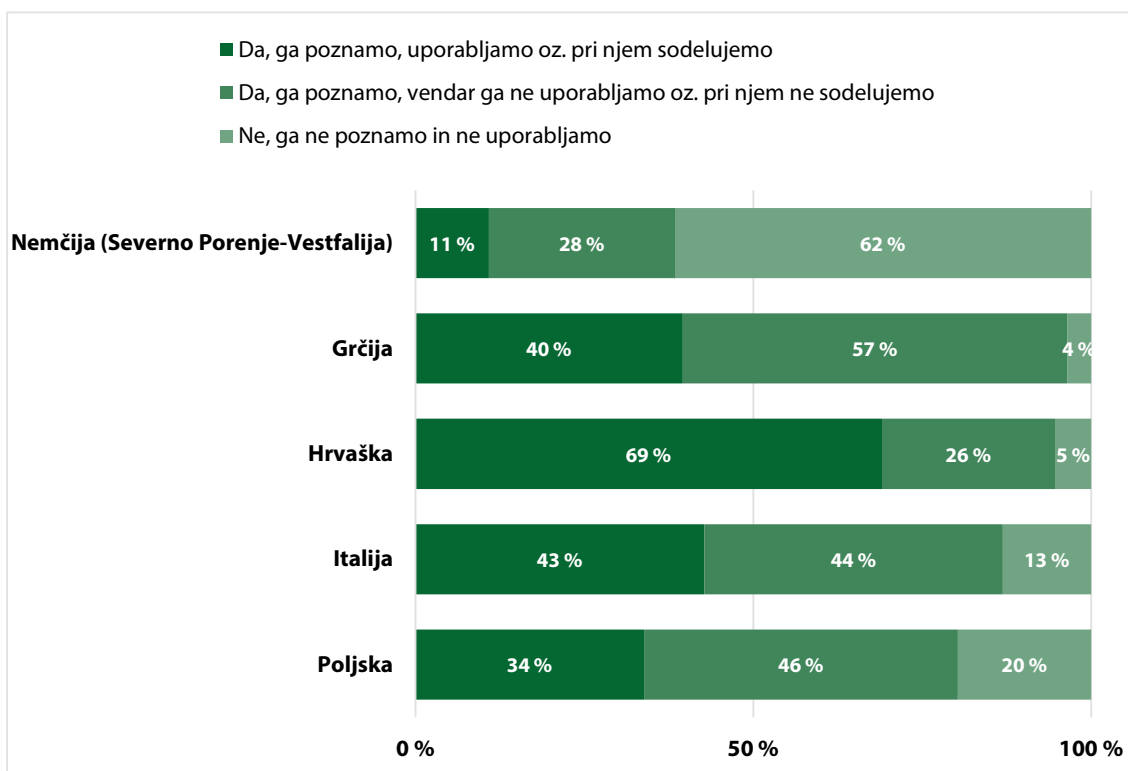

17. Katera od orodij/platform/ukrepov, ki jih je podprla EU, poznate, uporabljate ali ste pri njih sodelovali?

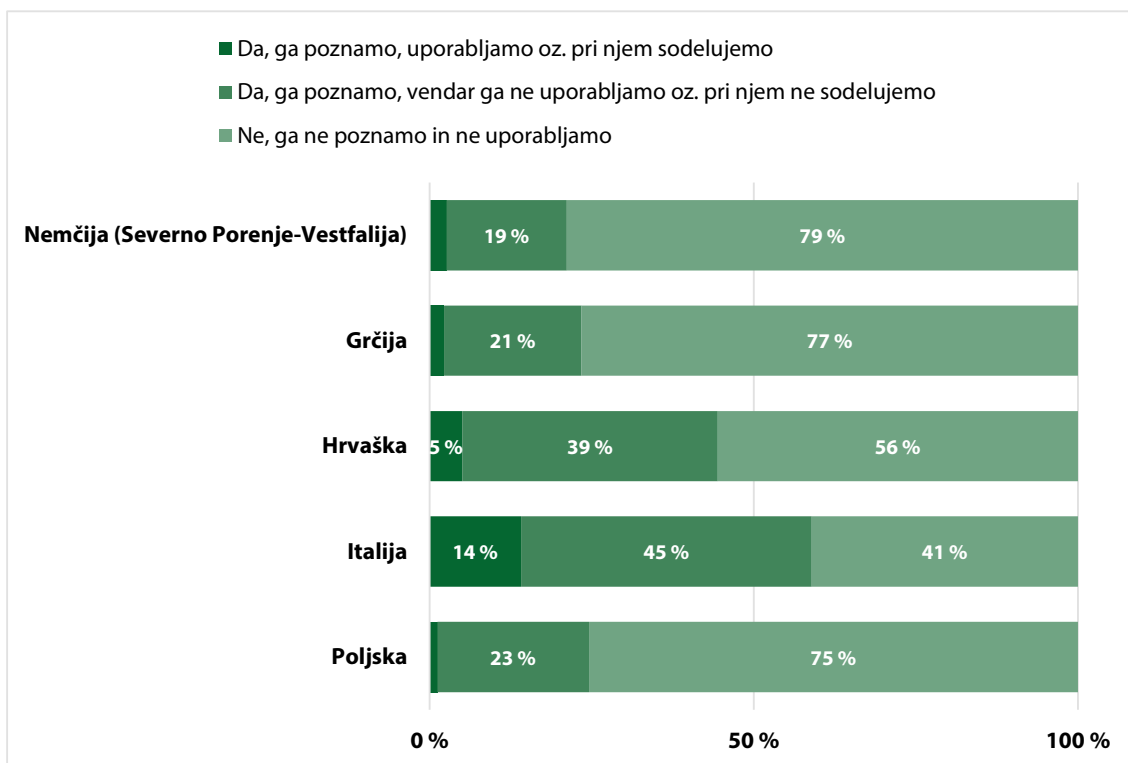
a) SELFIE (orodje za samoocenjevanje za digitalno zmogljive šole)

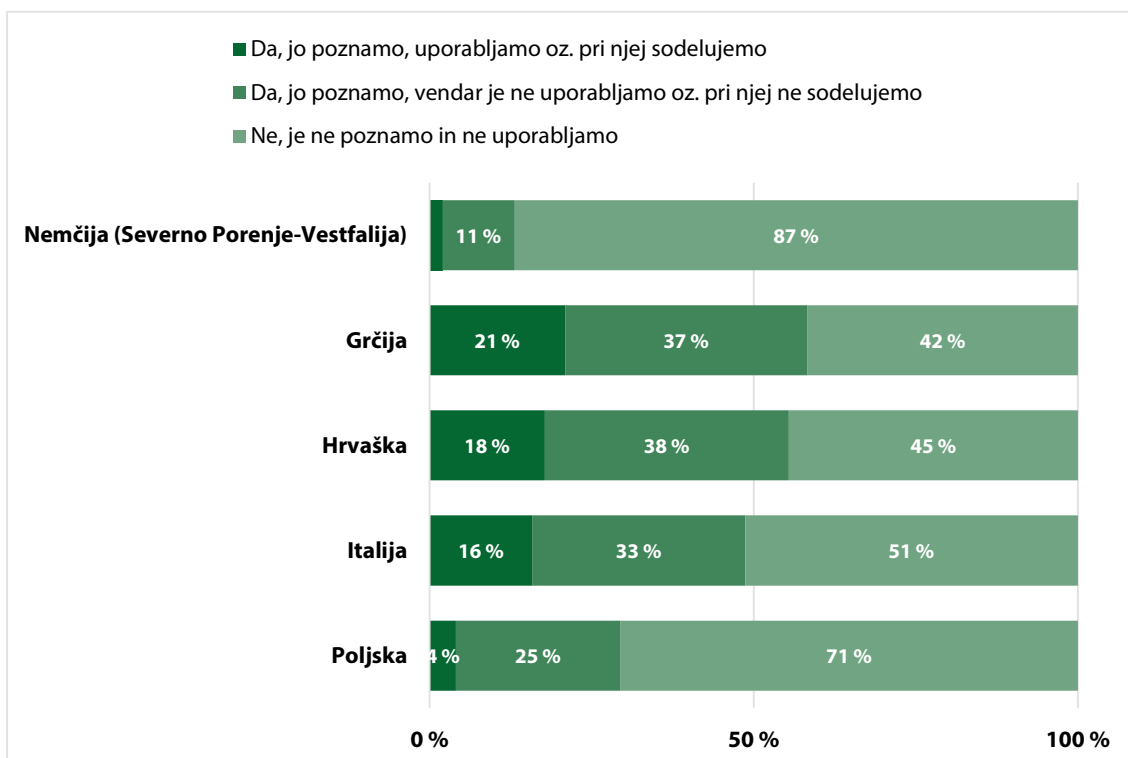
b) eTwinning (izobraževalna mreža)

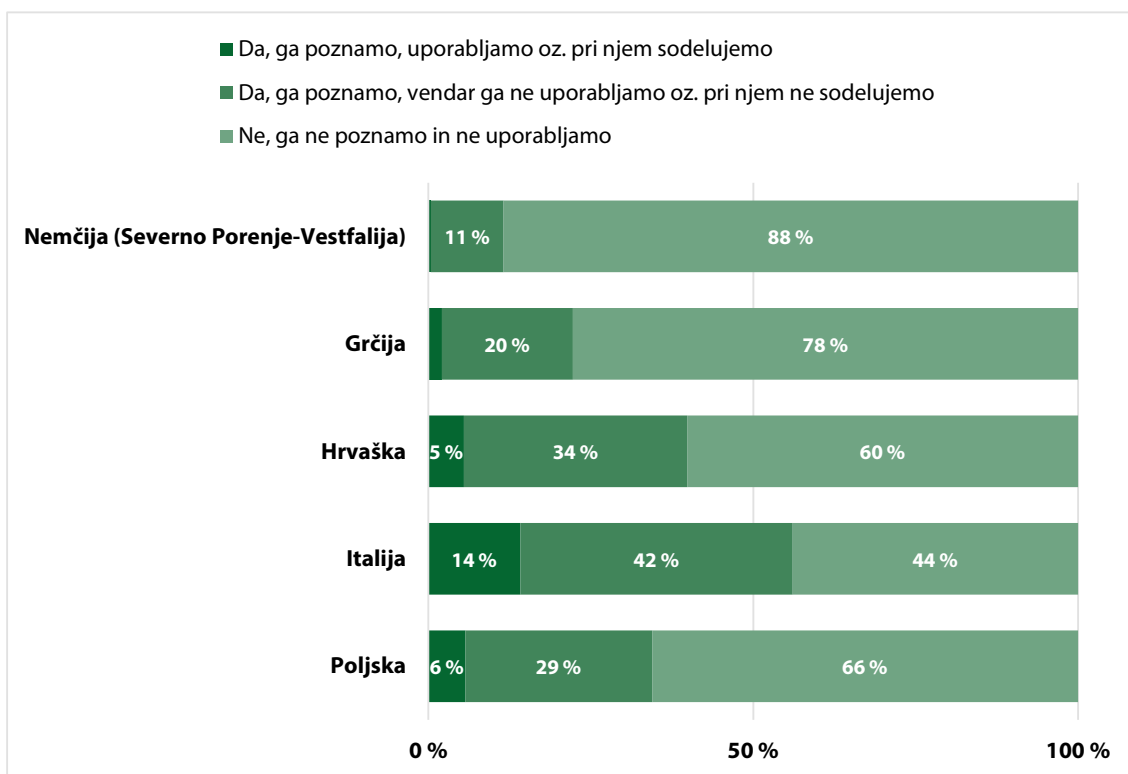
c) DigComp (evropski okvir digitalnih kompetenc)

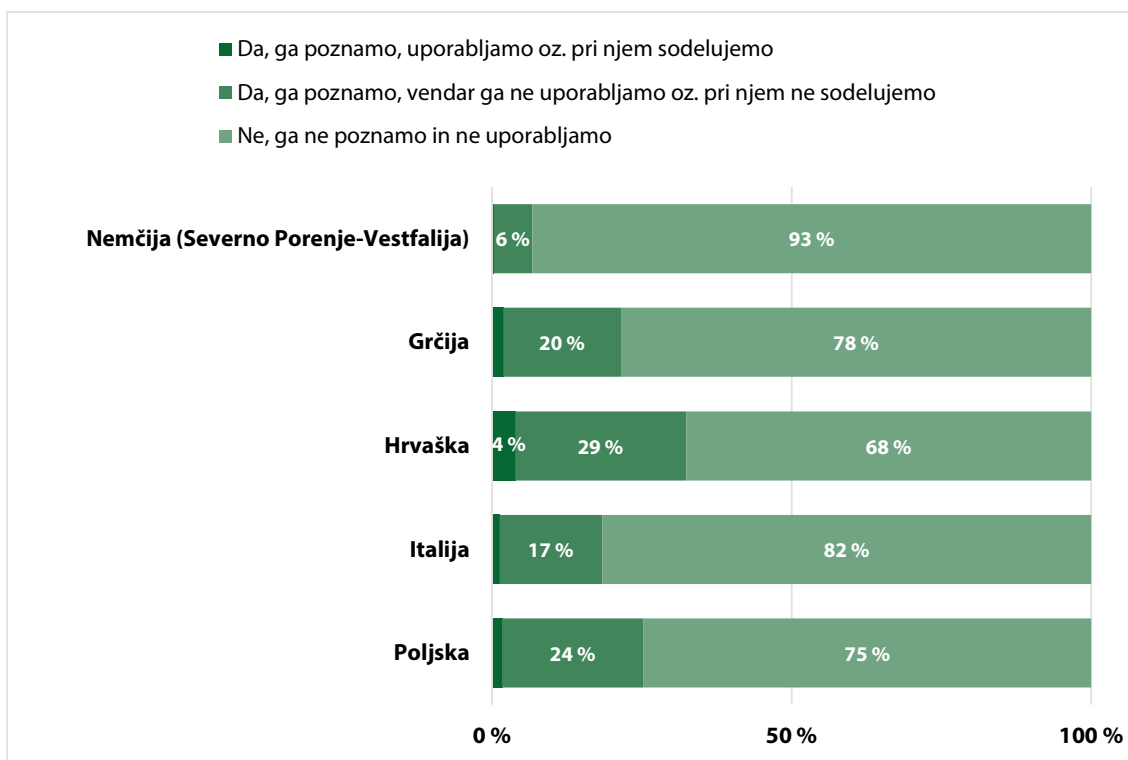
d) School Education Gateway (enotna vstopna točka za učitelje, vodstvene delavce šol, oblikovalce politik, strokovnjake in druge, ki se ukvarjajo s šolskim izobraževanjem)

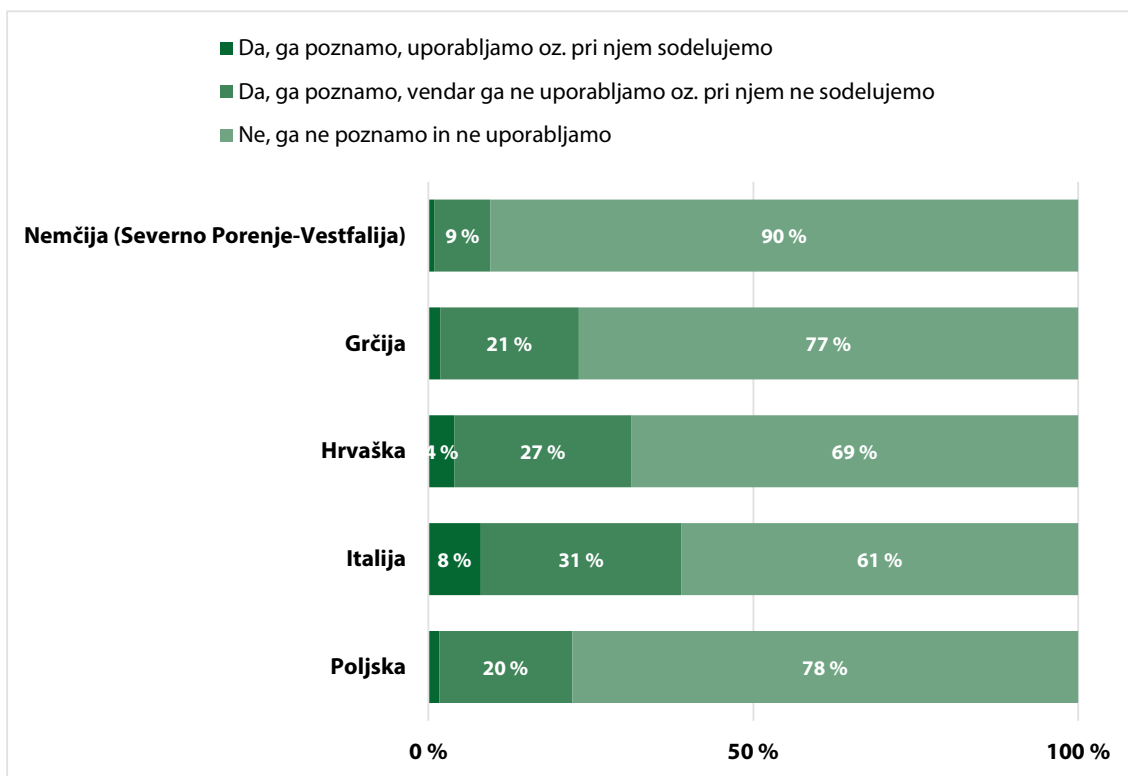
e) Future Classroom Lab (okolje za učenje in poučevanje, ki ga zagotavlja Evropsko šolsko omrežje in vključuje tečaje usposabljanja, delovne skupine itd.)

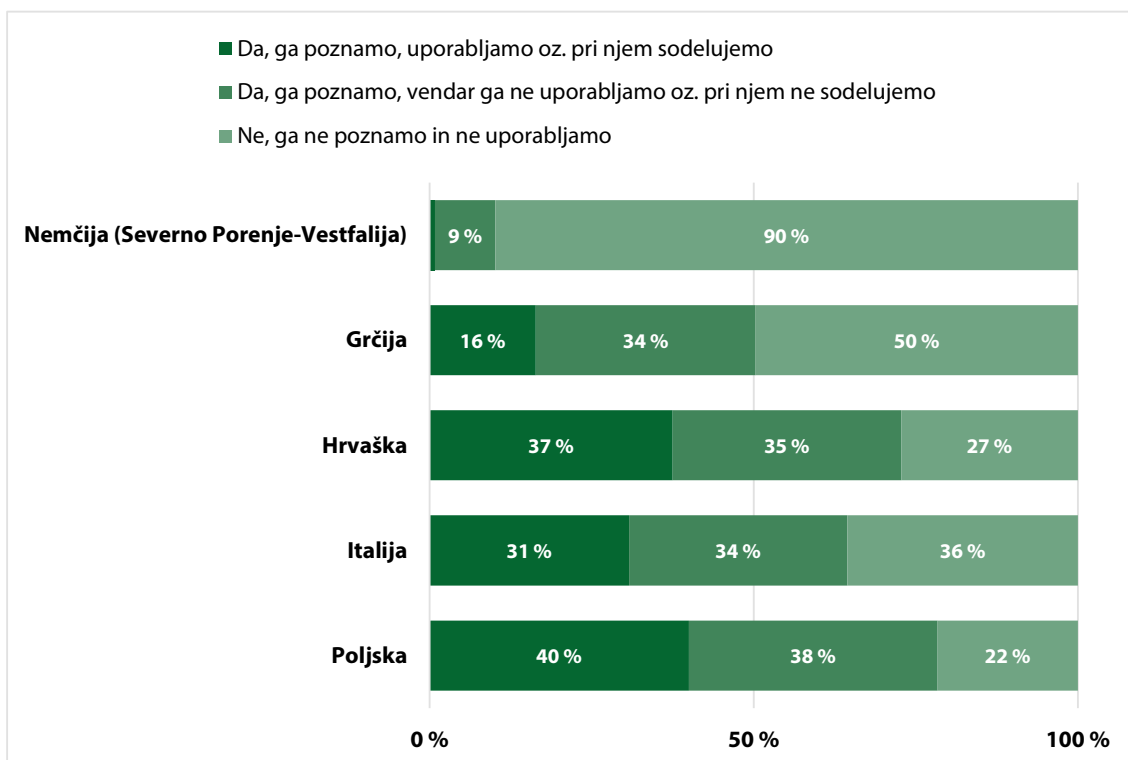
f) Living Schools Lab

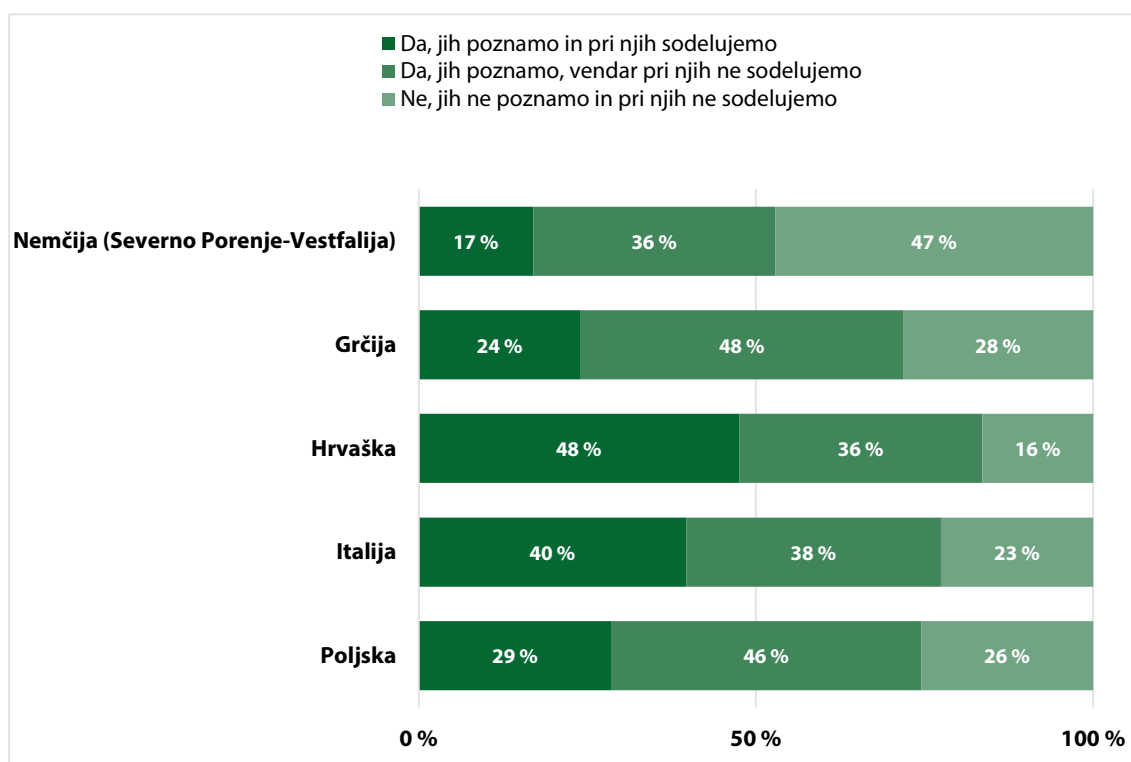
g) Digital Education Hackathon (hekaton za digitalno izobraževanje)

h) EU Code Week (evropski teden programiranja)

- i) Projekti, s katerimi se spodbujajo mednarodna šolska partnerstva (npr. izmenjave, izmenjava znanja)

Vir: anketa Evropskega računskega sodišča

Priloga IV – Mejniki in cilji za ukrepe mehanizma za okrevanje in odpornost, s katerimi se v obiskanih državah članicah podpira digitalizacija šol

Država članica	Ukrep	Mejniki in cilji	Okvirna časovnica
Nemčija	3.1.1 Naložbeni program za naprave za učitelje	Mejniki: Objava upravnega sporazuma med zvezno vlado Nemčije in organi upravljanja na ravni zveznih dežel za izvedbo te naložbe	3/2021
		Cilj: Izplačilo najmanj 475 milijonov EUR za zagotovitev digitalne opreme učiteljem	3/2022
		Mejniki: Ocena sprememb v digitalni infrastrukturi in uporaba digitalnih medijev v šolah. V poročilu o oceni je potrjeno, da so učitelji opazili izboljšanje razpoložljive digitalne infrastrukture in uporabe digitalnih medijev v šoli.	4/2025
	3.1.2 Nacionalna izobraževalna platforma	Mejniki: Začetek veljavnosti smernic za financiranje prototipov platforme za izobraževanje v okviru metaplatforme o izobraževanju ter za medsebojno združljive raziskovalne projekte, ki so dostopni učencem in učiteljem. Glede na rezultate teh projektov se pojasnijo ključne razsežnosti projektnih specifikacij in začne se postopek javnega naročanja.	3/2022
		Mejniki: Začetek beta različice izobraževalne platforme z vsemi storitvami in funkcijami, ki jih je zvezno ministrstvo za izobraževanje in raziskave v funkcionalnem opisu opredelilo kot visoko prioriteto. Te funkcije vključujejo dostop do informacij, uporabniški profil, sodelovanje, upravljanje identitete in dostopa, klepetalnice, potek dela, poštni predal. Začetek izvajanja spremljajo dodatni pregledi varnosti in varstva podatkov ter uspešni preskusi obremenitve.	9/2023
	3.1.3 Izobraževalni centri odličnosti	Mejniki: Objava končnega poročila o oceni z odločitvijo o prihodnosti izobraževalne platforme in oceno, ki potrjuje, da je bil projekt uspešen v skladu z merili za spremljanje projekta. Projekt je uspešen, če se priporoča nadaljevanje izobraževalne platforme ali če se ugotovi, da bodo storitve in funkcije prototipov prevzeli in nadaljevali drugi deležniki na podlagi rezultatov projekta.	9/2024
		Mejniki: Začetek veljavnosti prvih smernic za financiranje in javnega razpisa za agencijo za izvajanje projektov za celotni program	12/2021
Grčija	Digitalna preobrazba izobraževanja	Cilj: Namestitve vsaj 36 000 interaktivnih učnih sistemov (vključno z belimi ploščami, prenosnimi računalniki, interaktivnimi projektorji in notranjimi kabli) za učilnice osnovnih in srednjih šol	12/2024
		Mejniki: Oddaja vseh javnih naročil za projekte hitrejšega povezovanja (vključno s „povezanimi šolami“)	6/2022
Italija	Naložba 3: Hitre internetne povezave (ultrahitre širokopasovne povezave in 5G)	Cilj: Vsaj dodatnih 9 000 šol s povezljivostjo vsaj 1 Gb/s	6/2026
		Cilj: Usposabljanje vsaj 650 000 vodstvenih delavcev šol, učiteljev in administrativnega osebja na področju integriranega digitalnega poučevanja in digitalne preobrazbe	12/2024
	Naložba 3.1: Nova znanja in spretnosti ter novi jeziki	Cilj: Vsaj 8 000 šol, ki so aktivirale projekte usmerjanja na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike. Cilj projektov sta razvoj in digitalizacija nacionalne digitalne platforme na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike, namenjene spremljanju in širjenju informacij in podatkov za vse vrste šol, tehnične in strokovne inštitute ter univerze.	6/2025
		Cilj: Vsaj 1 000 jezikovnih in metodoloških tečajev na leto za vse učitelje	6/2025
	Naložba 3.2: Šole 4.0: inovativne šole, ožičenje, nove učilnice in delavnice	Mejniki: Načrt „Šole 4.0“ , ki ga je sprejelo ministrstvo za izobraževanje za spodbujanje digitalnega prehoda italijanskega šolskega sistema	6/2022
		Cilj: Preoblikovanje 100 000 učilnic v inovativna, prilagodljiva in fleksibilna učna okolja v skladu z načrtom „Šole 4.0“ Naložba bo prinesla vse najbolj inovativne pedagoške tehnologije (kot so naprave za kodiranje in robotiko, naprave za virtualno resničnost in napredne digitalne naprave za vključujoče poučevanje) v osnovnih in srednjih šolah, ki se uporabljajo za poučevanje.	12/2025

Država članica	Ukrep	Mejniki in cilji	Okvirna časovnica
Poljska	C2.1.2 Enaki konkurenčni pogoji za šole z mobilnimi multimedijskimi napravami – naložbe, povezane z izpolnjevanjem minimalnih standardov za opremo	Cilj: 465 000 novih prenosnih računalnikov, ki so na voljo učiteljem	9/2023
		Cilj: 735 000 novih prenosnih računalnikov, ki so na voljo študentom	9/2025
	C2.1.3 E-kompetence:	Mejnik: Ustanovitev centra za razvoj digitalnih kompetenc	12/2022
		Cilj: T1 – 100 digitalnih koordinatorjev, povprečno po eden na poljsko občino	6/2023
		Cilj: T2 – 2 477 novih digitalnih koordinatorjev, vsaj po eden na poljsko občino	9/2025
		Cilj: T1 – 190 000 dodatnih oseb, usposobljenih na področju digitalnih kompetenc, vključno z digitalno pismenostjo	9/2024
		Cilj: T2 – 380 000 dodatnih oseb, usposobljenih na področju digitalnih kompetenc, vključno z digitalno pismenostjo	6/2026
		C2.2.1 Opremljanje šol/institucij z ustreznimi napravami in infrastrukturo IKT za izboljšanje splošne uspešnosti izobraževalnega sistema	Mejnik: Javno posvetovanje o okviru za opredelitev postopkov za porazdelitev opreme IKT in zagotavljanje infrastrukture šolam
	Mejnik: Okvir za opredelitev postopkov za porazdelitev naprav IKT in zagotavljanje infrastrukture šolam		6/2023
	Avstrija	Reforma: 2.B.1 Pravičen in enakopraven dostop učencev do osnovne digitalne kompetence	Cilj: 100 000 šolskih učilnic, opremljenih s povezavo lokalnega omrežja (LAN)
Cilj: 100 000 učilnic v poklicnih šolah in ustanovah za splošno izobraževanje, opremljenih z orodji IT, ki omogočajo poučevanje na daljavo			3/2025
Cilj: 16 000 laboratorijev umetne inteligence ter naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike (STEM) v šolah			9/2025
Naložba: 2.B.2 Zagotavljanje digitalnih naprav za končne uporabnike učencem		Mejnik: Digitalizacija sistema preverjanja znanja	12/2025
		Mejnik: Začetek veljavnosti zakona o digitalizaciji šol	3/2021
		Mejnik: Začetek veljavnosti izvedbene uredbe	12/2021
Naložba: 2.B.2 Zagotavljanje digitalnih naprav za končne uporabnike učencem	Mejnik: Ocena zakona je končana in objavljena s strani pristojnega ministrstva.	6/2025	
	Mejnik: Sklep o oddaji naročila v zvezi z objavljenim javnim razpisom za digitalne naprave je bil dokončno oblikovan in objavljen.	6/2021	
	Cilj: Dokonča se dobava naprav za 5. in 6. razred (prvo in drugo leto nižje sekundarne stopnje).	12/2021	
	Cilj: Dokončana dobava naprav za novi 5. in 6. razred, tako da so učenci v prvih štirih letih srednje šole opremljeni z napravami.	12/2023	
	Cilj: Dobava naprav za prvo leto novega štiriletnega cikla je zaključena.	12/2024	

Vir: Evropsko računsko sodišče na podlagi dokumentov Sveta

Kratice

DDV: davek na dodano vrednost

ESRR: Evropski sklad za regionalni razvoj

ESS: Evropski socialni sklad

IKT: informacijska in komunikacijska tehnologija

ISCED: mednarodna standardna klasifikacija izobrazbe

NGEU: NextGenerationEU

NRW: Severno Porenje-Vestfalija

REACT-EU: pomoč pri okrevanju za kohezijo in območja Evrope

Skladi ESI: evropski strukturni in investicijski skladi

Glosar

Digitalizacija šol: ta izraz se v tem poročilu uporablja za proces sistematičnega uvajanja IKT pri poučevanju in učenju na šolah.

Digitalizacija: uvajanje digitalnih tehnologij in digitaliziranih informacij v procese in naloge.

Ekosistem za digitalno izobraževanje: digitalna infrastruktura za učenje in poučevanje, s katero se podpirajo vsi vidiki digitalno preoblikovanega izobraževalnega sistema.

Erasmus+: program EU za podporo izobraževanju, usposabljanju, mladim in športu v Evropi.

Evropski semester: letni cikel za zagotavljanje okvira za koordinacijo ekonomskih politik držav članic EU in spremljanje napredka.

Evropski sklad za regionalni razvoj: sklad kohezijske politike, s katerim se krepi ekonomska in socialna kohezija v EU s financiranjem naložb, s katerimi se zmanjšujejo neravnovesja med regijami.

Evropski socialni sklad: sklad kohezijske politike za ustvarjanje izobraževalnih in zaposlitvenih možnosti ter izboljšanje položaja ljudi, ki jih ogroža revščina. Nadomestil ga je **Evropski socialni sklad plus**.

Gigabit: enota za merjenje digitalnih informacij, enaka eni milijardi bitov.

Gigabitni internet: internetna storitev s hitrostjo povezave 1 gigabit na sekundo.

Kohezijska politika: politika EU, katere cilj je zmanjšati ekonomske in socialne razlike med regijami in državami članicami s spodbujanjem ustvarjanja delovnih mest, konkurenčnosti podjetij, gospodarske rasti, trajnostnega razvoja ter čezmejnega in medregionalnega sodelovanja.

Mehanizem za okrevanje in odpornost: mehanizem finančne podpore EU za ublažitev gospodarskih in socialnih posledic pandemije COVID-19 in srednjeročno spodbujanje okrevanja s hkratnim spodbujanjem zelene in digitalne preobrazbe.

NextGenerationEU: sveženj financiranja za pomoč državam članicam EU pri okrevanju zaradi gospodarskih in socialnih posledic pandemije COVID-19.

Operativni program: okvir za izvajanje kohezijskih projektov, ki jih financira EU v določenem obdobju. Odraža prioritete in cilje, določene v partnerskih sporazumih med Komisijo in posameznimi državami članicami.

REACT-EU: program v okviru instrumenta NextGenerationEU, s katerim se zagotavljajo dodatna sredstva za obstoječe programe kohezijske politike za podporo okrevanju po krizi ob spodbujanju zelene in digitalne preobrazbe.

Skladi kohezijske politike: zagotavljajo finančno podporo v okviru kohezijske politike EU prek večletnih programov, ki dopolnjujejo nacionalne, regionalne in lokalne intervencije. Za to revizijo sta bila relevantna Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in Evropski socialni sklad (ESS).

Odgovori Komisije

<https://www.eca.europa.eu/sl/Pages/DocItem.aspx?did=63783>.

Časovnica

<https://www.eca.europa.eu/sl/Pages/DocItem.aspx?did=63783>.

Revizijska ekipa

V posebnih poročilih Sodišča so predstavljeni rezultati njegovih revizij politik in programov EU ali tem v zvezi z upravljanjem na posameznih področjih proračuna. Sodišče izbira in načrtuje revizijske naloge tako, da je njihov učinek kar največji, in pri tem upošteva tveganje za smotrnost ali skladnost, višino ustreznih prihodkov ali porabe, prihodnji razvoj ter politični in javni interes.

To revizijo smotrnosti poslovanja je opravil revizijski senat II – Naložbe v kohezijo, rast in vključevanje, ki ga vodi članica Evropskega računskega sodišča Annemie Turtelboom. Revizijo je vodil član Evropskega računskega sodišča Pietro Russo, pri njej pa so sodelovali vodja njegovega kabineta Chiara Cipriani, ataše v njegovem kabinetu Benjamin Jakob, vodilni upravni uslužbenec Niels-Erik Brokopp, vodja naloge Sven Kölling ter revizorji Fabio Fattore, Marija Grgurić, Marina Karystinou, Rene Reiterer in Angelika Zych. Jezikovno podporo so zagotovili Miłosz Aponowicz, Kyriaki Kofini in Mark Smith.

Od leve proti desni: Fabio Fattore, Niels-Erik Brokopp, Benjamin Jakob, Pietro Russo, Sven Kölling, Angelika Zych, Marina Karystinou in Rene Reiterer.

AVTORSKE PRAVICE

© Evropska unija, 2023

Politika Evropskega računskega sodišča (Sodišča) glede ponovne uporabe je določena v njegovem sklepu o politiki odprtih podatkov in ponovni uporabi dokumentov [ECA Decision No 6-2019](#).

Če ni drugače navedeno (npr. v posameznih obvestilih o avtorskih pravicah), so vsebine Sodišča, ki so v lasti EU, pod licenco [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). Praviloma je zato ponovna uporaba dovoljena, če se ustrezno navede vir in označijo morebitne spremembe. Kdor ponovno uporabi vsebine Sodišča, ne sme potvoriti prvotnega pomena ali sporočila. Sodišče ni odgovorno za morebitne posledice ponovne uporabe.

Če so na gradivu prikazane določljive fizične osebe, npr. na fotografijah uslužbencev Sodišča, ali če gradivo vsebuje dela tretjih oseb, je treba pridobiti dodatne pravice.

Kadar je pridobljeno tako dovoljenje, se z njim razveljavi in nadomesti zgoraj omenjeno splošno dovoljenje, zato morajo biti v njem jasno navedene morebitne omejitve glede uporabe.

Za uporabo in prikazovanje vsebin, katerih lastnica ni EU, je morda treba pridobiti dovoljenje neposredno od imetnikov avtorskih pravic.

Slika 2 – ikone: ta slika je bila oblikovana z uporabo virov [Flaticon.com](#). © Freepik Company S.L. Vse pravice pridržane.

Programska oprema ali dokumenti, za katere veljajo pravice industrijske lastnine, kot so patenti, blagovne znamke, registrirani modeli, logotipi in imena, niso vključeni v politiko Sodišča glede ponovne uporabe.

Na spletiščih institucij Evropske unije znotraj domene europa.eu so povezave do spletišč tretjih oseb. Ker Sodišče na ta spletišča ne more vplivati, vas poziva, da preberete njihove dokumente o politiki glede varstva osebnih podatkov in avtorskih pravic.

Uporaba logotipa Sodišča

Logotip Sodišča se ne sme uporabljati brez predhodnega soglasja Sodišča.

PDF	ISBN 978-92-847-9912-1	ISSN 1977-5784	doi:10.2865/937052	QJ-AB-23-011-SL-N
HTML	ISBN 978-92-847-9886-5	ISSN 1977-5784	doi:10.2865/222423	QJ-AB-23-011-SL-Q

EU z različnimi programi in ukrepi, ki se financirajo iz proračuna EU, dopolnjuje in podpira ukrepe držav članice na področju digitalizacije njihovih šol.

Sodišče je pri tej reviziji preučilo, ali se je z ukrepi, ki jih je financirala EU, ustrezno podprla digitalizacija šol. Prišlo je do zaključka, da so bili na splošno ti ukrepi šolam v pomoč pri prizadevanjih za digitalizacijo, vendar države članice pri uporabi financiranja EU niso imele strateških usmeritev. Poleg tega ima kljub ambiciozni ciljni vrednosti EU, da bodo do leta 2025 vse šole povezane z gigabitnim internetom, le majhno število šol tako hitre povezave, s katerimi bi čim bolj izkoristile potencial digitalnega izobraževanja.

Sodišče priporoča, naj Komisija dejavneje spodbuja ukrepe EU in v sodelovanju z državami članicami okrepi povezavo med cilji EU, nacionalnimi ali regionalnimi strategijami za digitalizacijo šol in financiranjem EU za šole. Komisija naj tudi spodbuja države članice, da do leta 2025 vse šole povežejo z gigabitnim internetom, in to pozorno spremlja.

Posebno poročilo Sodišča v skladu z drugim pododstavkom člena 287(4) PDEU.

EVROPSKO
RAČUNSKO
SODIŠČE

Urad za publikacije
Evropske unije

EVROPSKO RAČUNSKO SODIŠČE
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUKSEMBURG

Tel. +352 4398-1

Vprašanja: eca.europa.eu/sl/Pages/ContactForm.aspx
Spletišče: eca.europa.eu
Twitter: @EUAuditors